

KAVGAYA HAZIRIZ!

FABRİKALAR MESS'E MEZAR OLACAK!

29 OCAK'TA GREV BAŞLIYOR: METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAYA!

**YÜCEL BORU İŞÇİSİ:
HERŞEYE HAZIRIZ!**

MESS dayatmalarına,
kölelik düzenine karşı
**İŞGAL, GREV
DİRENİŞ!**
- GREVE OMUZ VER! -

15 bin metal işçisi sömürüye karşı grev dedi...

Greve omuz verelim, dayanışmayı büyütelim!

Ülkenin 14 ayrı kentinde 38 fabrikada yaklaşık 15 bin metal işçisi kardeşimiz 29 Ocak günü greve çıkıyor. Neden mi?

Sırtlarından büyük servetler kazanan patronlarından bellerini büken çalışma koşullarının biraz iyileştirilmesini, yoksulluk sınırının altındaki ücretlerinin bir parça yukarı çekilmesini istiyorlar.

Ama patronlarının azılı örgütü MESS buna yanaşmıyor. Yanaşmak bir yana daha fazlasını istiyor. Bu nedenle yıllar boyunca yaptığı gibi metal işçisinin haklı taleplerinin üzerini çizip naylon sendikasıyla metal işçisinin boynuna yeni bir ilmik daha atmaya kalktı. Öyle ki ücretlere yaptıkları zam asgari ücret zammının dahi altında kalırken sözleşme süresini de 3 yıla çıkardı. Böylelikle metal işçisine köle muamelesi yaptı.

Ama işte DİSK-Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü 15 bin metal işçisi kardeşimiz, grev silahını kuşanıp köle değil onurlu işçiler olduklarını gösterdiler.

Hakları için grev yolunu tutan metal işçisinin davası hepimizin, tüm işçilerin, emekçilerin ve gençliğin davasıdır.

Neden mi?

Çünkü metal işçisinin bugün yürekli biçimde karşısına dikildiği sömürü düzeni hepimizin belini büküyor. Üç kuruşluk ücretlere gece gündüz çalışıyor, posamız çıkarıldıktan sonra da, tabi eğer sağ kalırsak kapının önüne konuluyoruz. Milyonların hayatı bir avuç sömürücü asalağın ayakları altında eziliyor.

İşte metal işçisi kardeşlerimiz, milyonları esir eden bu sömürü düzeninden bir çıkış yolu bulmak istiyor. Bunun için hayatını, geleceğini, işini ortaya koyuyor. Bedel ödemeyi göze alıp öne atılıyor.

Eğer metal işçisi kazanırsa hepimiz kazanacağız. Çünkü bu sömürü düzeninden bir gedik açılacak, hepimizin elini kolunu bağlayan zincir kırılacak.

Metal işçileri bunu ilk kez yapmıyor. Bugün sahip olduğumuz ya da kaybettiğimiz pek çok hakkımızın alınmasında metal işçisi öncü bir rol oynamıştır. Büyük kavgalar vermiş, bedel ödemek pahasına grev ve direnişlerle hak kazanmış, yol açmıştır.

Milyonlarcamızın sefaletin pençesinde hayat mücadelesi verdiği, yüzlerceimizin diri diri toprağa gömüldüğü bugün grev silahını kuşanan metal işçisi kazanırsa yeni bir yol açılacak.

Sermaye ve uşakları da bunu bildikleri için metal işçisi kardeşlerimizin karşısında olacaklar. İzlemeyecekler, kendi sınıf kardeşlerine desteğe koşacak, metal işçisi kardeşlerimizin grevlerini ezmek için seferber olacaklar. Bunun için yeri gelecek ekonomik zora girecek kapitalist kardeşine el uzatacaklar, yeri gelecek grev yasağına başvuracak, yeri gelecek polisini kullanacaklar. Böylelikle daha önce başka kardeşlerimize yaptıkları gibi metal işçisi kardeşlerimizin de üzerine çullanıp onların sesini boğacaklar.

Sermaye ve uşakları metal patronlarına destek için seferber olurken biz izleyecek miyiz?

Onlar kardeşlerimizin üzerine çullanırken biz susacak mıyız?

Onlar metal işçisi kardeşlerimiz hayatlarıyla oynarken biz hiçbir şey olmamış gibi gözümüzü kapatıp hayatımızı mı sürdüreceğiz?

Hepimiz bu soruları kendimize sorup kararımızı vermeliyiz!

Metal işçisi kardeşlerimize sırtımızı dönersek, hem de onlara hem de çocuklarımızın geleceğine ihanet etmiş oluruz.

Kendi davamız için değil kanımızı emen, hayatımızı kastedenlerin davasına hizmet etmiş oluruz.

Daha beterinden şartlarda kölece çalışmaya devam edip, insanlık dışı koşullarda yaşamaya mahkum oluruz.

Metal işçisi kardeşlerimizle dayanışmayı büyütmeliyiz. Bu yeri gelir ekmeğimizi onlarla bölüşmek olur, yeri gelir onların davasını başka sınıf kardeşlerimize anlatmak olur. Yeri gelir grev çadırlarını ziyaret etmek, yeri gelir mücadelelerine katılmak olur. Yeri gelir grevlerine grevle destek olmak, yeri gelir grevlerini baltalamak isteyenlerin karşısında durmak olur!

Bunu yaparsak grev büyür metal işçisi kazanır. Metal işçisi kazanırsa hepimiz kazanırız.

Haydi hep birlikte kazanmak için metal işçisi kardeşlerimize omuz verelim, onlara bu yolda asla yalnız yürümeyeceklerini gösterelim.

Erdoğan'ın saltanat hayalleri

Ülkede ve dünyada yaşanan toplumsal ve siyasal gelişmelerin yanısıra Türkiye’de “AKP gündemi” yaratılmaktadır. AKP şefi Erdoğan, içeride ve bölgede dinsel gericiğe yaslanarak hayata geçirdiği politikaları “ilginç” çıkışlarla süslemeyi ve gündem olmayı iyi biliyor.

İktidar gücünü göstermek için Ankara’nın tam ortasına kaçak bir saray inşa ederek saltanat mesajı veren AKP’nin bununla sınırlı kalmayacağı belliydi. Akabinde Kaç-Ak sarayda Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas’ı tarihte var olduğu düşünülen 16 Türk devletine ait askeri üniformalar giyen görevlilerle karşıladılar. Ki bu şov ülke ve dünyada -çoğunlukla da mizahi bir şekilde- bir hayli gündem oluşturdu. Elbette bu basitçe bir gösteriş değildi. “Yeniden Osmanlı İmparatorluğu sınırlarında hakimiyet kurma” hayallerinden “stratejik yalnızlıklarının” gerçeğine çarpan AKP’nin zevahiri elden bırakmayarak “milliyetçi muhafazakâr” kesime oynamaya devam ettiğini gördük.

AKP’li bir vekilin “Osmanlı’nın 90 yıllık reklâm arası bitti” mesajı üzerinden yürütülen tartışmalar ile konu gündemde tutulmaya devam edilerek, işçi ve emekçilerin kafaları bulandırıldı. Devamında Haydar Aliyev’i karşılama töreninde Kaç-Ak sarayda Diriliş Marşı çalındı. Habercedid adlı dinci-gerici internet sitesi ise; “16. Türk Devleti T.C’nin artık yıkılmasının an meselesi olduğunu” ve “Recep Tayyip Erdoğan’ın önderliğinde Hilafet-i Muhammediye devletini kurmakta olduklarını” yazdı bile.

Seçim öncesi Türk-İslam sentezli propaganda

AKP Türk-İslam sentezi sosuna batırılmış bu tarz çıkışlarla iç politikada gücünü korumaya çalışıyor. Bilindiği gibi, bu Türkiye için yeni bir şey değildir. Sürekli bir şekilde ülkede emekçiler bu sentezle yönetilmek istenmiştir. 12 Eylül faşist askeri darbesiyle birlikte ise “Türk-İslam sentezi” açıkça devletin resmi ideolojisi haline getirilmiştir. Bu nedenle dincilik ve milliyetçilik bu topraklarda gericiğin temel eş değerleridir. Kendisi de bu sentezin ürünü olan ve “Türkçülük ve İslamcılık” birlikte kullanmanın avantajlarını iyi bilen AKP sürekli olarak bu yönlü propaganda yapıyor. Erdoğan son olarak İslam İşbirliği Teşkilatı Parlamento Birliği 10. Konferansı’nda “İslam birliği”ni güçlendirmek gerektiğini söyleyerek, böylece “tarihteki parlak medeniyetlerini yeniden

kurabileceklerini” iddia etti.

İçeride Türk-İslam sentezli ve bölgede ise Neo-Osmanlılık hayalleri ile politika yaparak kendine taban bulan AKP, yaklaşan seçimlerle bu politik manevralarını arttıracaktır. Ayrıca “çözüm süreci” aldatmacasını yürütebilmek adına atılan adımlarla şoven milliyetçi kesimlerden kaybettiği sempatiyi de tekrar kazanmaya çalışmaktadır. Zira bir zamanlar “Türklükle karşıma gelmeyin” diyen aynı Erdoğan’dır. “Biz her türlü milliyetçiliği ayaklar altına aldık” söylemleriyle sözde “demokrat” olan da Erdoğan’dır. Şimdi ise siyasal tercihleri gereği “Türkçülüğü” yeniden hortlatmak ihtiyacındadır. Burjuva politikasının tipik örnekleri olarak bunlar tarihe not edilmektedir. Erdoğan bu açıdan tarihe geçecek hayli ilginç bir örnektir. Türkçülüğten İslamcılığa her yöne oynamayı iyi bilmektedir.

“Neo Osmanlı” hayalleri propaganda eden Erdoğan, çıkarları gereği esasta onlarla tam bir uyum içinde olsa da ABD’ye, İsrail’e ve de AB’ye sanki bağımsız bir güçmüşçesine “kafa tutmayı” da bundan dolayı ihmal etmemektedir. Böylesi şovlarla içeride milliyetçi-muhafazakâr kesime mesajlar verilmekte, ABD emperyalizmine uşaklık gizlenebilmektedir. Gerçekte olan ise başkadır. Bilindiği gibi “Neo Osmanlılık” ABD emperyalizminin

bölgesel çıkarlarına uygun bir Amerikan projesidir. Dış politikasını buna göre kuran AKP’nin Libya’da, Mısır’da, İsrail’de, Irak’ta, Suriye’de olduğu gibi bu politikalarının başarısızlığı tescillenmiştir.

Durum bu iken, Erdoğan’ın ve AKP’nin Türkçülüğe ve İslamcılığa daha özel vurgu yapması bir ihtiyaç haline gelmiştir. Oy desteğini korumak ve arttırmak için dinsel gerici ve milliyetçilik körüklenmektedir. Bundan dolayı içeride bir yandan dinsel gerici uygulamaları her alanda hızla devam ederken, bir yandan da 2023 tarihi verilerek işçi ve emekçilere “Osmanlı Rönesansı” vaat edilmeye devam ediliyor. Erdoğan da biliyor ki oy desteği onu emperyalist efendiler nezdinde katlanılabilir kılmaktadır.

Toplum genelinde dinsel ve milliyetçi gerici arttırılarak işçi ve emekçilerin sömürü üzerine kurulu bu düzeni sorgulamaları engellenmektedir. Bu nedenle bu gerici ideolojilerle mücadele oldukça önemlidir. İşçi ve emekçilerin gelecekleri ne AKP’nin Neo-Osmanlılık hayallerindedir ne de burjuva cumhuriyet biçimlerinde. Bu gerçeği göstermek, gerçek kurtuluşun sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetinden geçtiğini anlatmak ve bu uğurda mücadeleye çağırarak gerekmektedir.

Yolsuzluklar TBMM'de amlandı

17-25 Aralık 2013’te yapılan yolsuzluk ve rüşvet operasyonları ile yolsuzlukları açığa çıkan AKP’li 4 eski bakanın ‘Yüce Divan’a gönderilip gönderilmeyeceğine ilişkin nihai oylama 20 Ocak gecesi yapıldı.

Daha önce eski bakanlar Zafer Çağlayan,

Muammer Güler, Egemen Bağış ve Erdoğan Bayraktar’ı görevden alarak tepkileri yatıştırmaya çalışan AKP iktidarı, daha sonra ‘yolsuzluk komisyonu’nda hazırladığı raporla bakanların ‘Yüce Divan’a gönderilmemesi kararını vermişti.

Yolsuzlukların aklanmasında TBMM aşamasında da beklenen oldu. AKP’li eski bakanların aklanmalarına karşı AKP içinde çatlakların ortaya çıktığı oylama ile 4 eski bakan Yüce Divan’a gönderilmeden aklanmış oldu.

AKP iktidarının İsrail'e yönelik sahte çıkışları

Charlie Hebdo katliamının ardından dinci parti denetimi altındaki tüm güçleri harekete geçirdi. *Cumhuriyet* gazetesinin, Charlie Hebdo seçkisine yer vermesinin ardından gericilik korosu linç kampanyası başlattı. Aynı dönemde Charlie Hebdo katliamını lanetleyen güçlere yönelik faşist baskı ve terörde sınır tanınmadı. AKP iktidarı "Müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz" mesajını verdi. Tüm bu yaşananlar Sivas'taki katliam ruhunun yaşadığının göstergesi olarak kayıtlara geçti.

Cumhuriyet gazetesine yönelik linç kampanyası başlatan AKP iktidarı oluk oluk Müslüman kanı döken İsrail devletiyle dostane ilişkilerini sürdürdü. AKP iktidarı dönemi boyunca da İsrail devleti Filistin ve Lübnan halklarını katletti. Buna rağmen AKP şefleri İsrail'le yakın işbirliğini son vermediler. Bu durum, AKP iktidarı ve şeflerinin Filistin halkının değil siyonistlerin dostları olduklarının açık göstergesidir.

Charlie Hebdo katliamını bir fırsat olarak kullanan AKP iktidarı Fransa'da cenaze töreninde yer alan İsrail Siyonizm'inin şefi Netanyahu ile kayıkçı dövüşüne girişti. Bu yaklaşımın temel nedeni ise Filistin davasını gerici amaçları doğrultusunda kullanmaktır. Oysa İsrail'e sözde eleştiriler yapan AKP iktidarı Siyonizm ile hem askeri, hem siyasi, hem de ekonomik ilişkilerde tüm sermaye hükümetlerini aşan bir performans sergiledi.

GAP'ta, KOP'ta (Konya Ovası Sulama Projesi) ve Tuz Gölü'nde geniş çerçeveye oturan ekonomik, siyasi ve askeri işbirliği AKP iktidarı tarafından onaylandı. AKP iktidarı Türkiye-İsrail mutabakatına büyük önem verdi. 2007'de "Türkiye-İsrail III. mutabakat Zaptı"nı imzaladı. Kürdistan'da, özellikle de GAP bölgesinde "nitelikli sanayi bölgesi" kurulması ve üretilecek malların ABD'ye gümrüksüz ihraç edilmesinden ekonomik olarak en fazla nemalanan İsrail devleti oldu. İsrail'e önemli miktarlarda komisyon ödenmesine ilişkin protokolü imzalayan da AKP iktidarıydı.

AKP iktidarı İsrail Ulusal Altyapı Bakanı Binyamin Ben-Elizer ile boru anlaşmasına onay verdi. Böylece Türkiye'den İsrail'e uzanacak boru hattından petrol, doğalgaz, elektrik, su ve fiberoptik geçmesi güvence altına alındı. AKP'nin ebedi şefi de İsrail devletine büyük paralar kazandıran Heron'larla ilgili anlaşmaya imza koymuştu. AKP şefi bunla da yetinmeyerek M60

tanklarının modernizasyonu için yeni protokol ve 17 ayrı askeri projeye de onay vermişti

AKP iktidarı döneminde, başta kimyevi maddelerle tarım ve rafine petrol ürünleri olmak üzere, ticarete yüzde 30 artış sağlandı. Türkiye de İsrail'den petrol ve petrol ürünleri, tanklar ve diğer zırhlı savaş taşıtları, kimyasallar, plastik ve plastikten mamul eşya, demir-çelik döküntü ve hurdaları, organik kimyasallar, elektrikli makineler, tıbbi cihazlar, dokunmamış mensucat ve ilaçlar ithal etti.

AKP iktidarı döneminde İsrail'den Türkiye'ye ihracat tutarı devasa oranda arttı. Örneğin 2013 Ocak-Mart ayları döneminde 561,1 milyon dolarken, 2014 Ocak-Mart ayları döneminde 592,1 milyon dolara yükseldi. Aynı zamanda Türkiye de İsrail için en önemli ithalat kapılarından biri oldu. Türkiye'den İsrail'e ihracat tutarının 2013 Ocak-Mart ayları döneminde 605,5 milyon dolarken, 2014 Ocak-Mart aylarında 740,6 milyon dolara yükseldi. AKP iktidarı Türkiye'den İsrail'e yapılan 1,3 milyar dolarlık yatırımın ve İsrail'in Türkiye'ye yapılan 4 milyar dolarlık yatırımın altına imza attı.

Türkiye ve İsrail su teknolojileri konusunda işbirliği yaptı. İsrail'in denizasırlı şirketlerle ticari

ilişkilerini teşvik eden bir kuruluş olan İsrail İhracat ve Uluslararası İş Birliği Enstitüsü 2014 yılında Türkiye ve İsrail su teknolojileri için birlikte çalışma yaptı. AKP iktidarı bu ekonomik yatırımı Türkiye-İsrail'in "mükemmel bir işbirliği" olarak tanımlayıp tam destek verdi.

İsrail'le gerilim yaşayan AKP iktidarı, en gerilimli, örneğin Mavi Marmara katliamının ardından bile hiçbir ekonomik, siyasi ve askeri anlaşmayı iptal etmedi. Ekonomik çıkara dayalı ilişkilerini büyütürken daha da arttırdı. Bir yandan da esasa ilişkin olmayan sorunları çözmek için çaba gösterdi.

AKP iktidarının İsrail devletiyle ekonomik işbirliğini sürdürdüğünü dünya alem biliyor. Siyonist şefler bu işbirliğinden çok memnunlar. Siyonist şefler AKP iktidarının çıkışlarının iç politikaya yönelik olduğu bilinciyle hareket ediyorlar. AKP iktidarının çıkışlarını önemseyen bir çizgi izlemiyorlar. Örneğin siyonist şeflerden Şimon Peres, kendisine, "size Türk lokumu getirdik" diyerek hediye sunan dönemin devlet bakanı, bugünün yolsuzluk, hırsızlık dosyasının faili olan Egemen Bağış'a, "ne gerek vardı, zaten sizin partiniz Türk lokumu" demişti.

AKP iktidarı sefil çıkarları gerektirdiğinde Filistin halkının acılarını istismar etti ve hala da ediyor. Gerçekte ise, ABD emperyalizmi ve İsrail terör devletinin çıkarları için Filistin halkının acılarına gözlerini kapatıyor. Özelde AKP iktidarı genelde Türk sermaye devleti hep siyonist İsrail'in yanında yer almıştır. İsrail'le savaşanlar ise hep devrimciler olmuştur. Çünkü, düzen ve düzen partileri anti siyonist olamazlar. Çünkü düzen partileri antiemperyalist olamazlar. Bunun çok propagandasını yaparlar, tıpkı dinci parti şefleri gibi meydanlarda atıp tutarlar ama uygulamada ise utanç verici işbirlikçi yaklaşımda ısrar ederler. Bu tutum AKP iktidarının tiksinti verici ikiye bölme politikasının en açık göstergesidir.

AKP kendi 'özgürlüğünü' sansürle koruyacak

AKP, yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarının ardından internet ortamı ve sosyal medyada teşhir olmasını sansür, baskı ve keyfi uygulamalarla aşmayı hedefliyor. Bu kapsamda, yasak ve sansür konusunda ayak bağı olan prosedürler yeni düzenlemelerle aşılmaya çalışılıyor.

Torba teklifle birleştirilmek üzere bu yönde hükümler içeren kanun teklifi AKP'li vekillerin

imzasıyla TBMM Başkanlığı'na sunuldu. Teklife göre, İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Kanunu'na yeni bir madde eklenecek.

Yapılacak düzenleme ile internet ortamında "yaşam hakkı ile kişinin can ve mal güvenliği, milli güvenlik ve kamu düzeni ile genel sağlık açısından tehlike oluşturan, suç işlenmesine sebebiyet vererek vatandaşların hak ve özgürlüklerini tehlikeye atan" yayınlara karşı genel kural olarak hakim kararıyla içerik çıkarma ve erişim engelleme tedbiri uygulanabilecek.

Avcılar'da faşist saldırıya kitleysel yanıt

8 Şubat'ta gerçekleşecek olan 'Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş! Gecesi'nin hazırlıkları tüm coşkusuyla sürüyor. Dört bir yana geceye çağrı afişleri asılırken, işçi sınıfı ve emekçilere farklı araçlarla Greif işgali anlatılıyor, geceye katılım çağrısı yapılıyor. Yürütülen devrimci sınıf faaliyeti sermayenin resmi ve sivil çetelerinin saldırısıyla karşılaşılıyor. Yapılan afişler adeta özel ekipler eliyle sökülüyor.

Devrimci bir seferberlik olarak sürdürülen faaliyet planlaması dahilinde 21 Ocak'ta Avcılar'da gerçekleştirilen afiş çalışması faşist çetelerin engelleme ve saldırı girişimiyle karşılandı. Saat 15.00 sularında gerçekleşen ilk saldırı girişiminde sınıf devrimcilerinin tok tutumuyla karşılaşan faşist çeteler geri çekilmek zorunda kaldı. Ardından kitleye dönük teşhir konuşmaları gerçekleştirilerek faaliyet kaldığı yerden devam ettirildi. "İn"lerine giderek toplanan 20-25 kişilik faşist çete grubu tekrar gelerek ellerinde sopalarla 3 sınıf devrimcisine saldırdı ve biri ağır olmak üzere sınıf devrimcileri çeşitli yerlerinden yaralandı. Faşist saldırı Halkevleri ve SDP gibi dost kurumların destek ve dayanışmasıyla püskürtülerek yaralı sınıf devrimcileri hastaneye kaldırıldı. Yaralı sınıf devrimcisi Caner Burç Başkaya kafatasında meydana gelen çatlak sebebiyle İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde gözlem altına alındı.

Faşist saldırının ardından Avcılar'da toplantı gerçekleştiren devrimci-ilerici kurumlar 19.30'da saldırının gerçekleştiği yer olan Avcılar Marmara Caddesi'nde eylem yapma kararı aldılar.

Avcılar Marmara Caddesi girişinde kitlenin toplanmasıyla başlayan eylemde, faşist saldırıyı teşhir konuşmaları eşliğinde faşizme karşı gür sloganlar haykırıldı. Devrimci faaliyetin engellenemeyeceği bir kez daha vurgulandı.

Saldırının gerçekleştiği yere yüründü

"Devrimci faaliyet engellenemez-Faşizme karşı omuz omuza" şiarlı ozalit açılarak saldırının gerçekleştiği yere kadar ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla yürüyüş gerçekleştirildi.

Ajitasyon konuşmalarında faşist saldırıların Avcılar'da ilk kez yaşanmadığı ve faşistlerin polis

korumasında birçok kez devrimci faaliyete saldıran cüreti gösterdiği ifade edildi. Hiçbir gücün devrimci faaliyeti engelleyemeyeceği vurgulandı. Saldırıların hesabının sorulacağına haykırıldığı yürüyüş boyunca Ali İsmail Korkmaz'ın katillerinin ödül gibi cezaya çarptırılmaları da teşhir edildi. Saldırının gerçekleştiği yere gelindiğinde yapılan açıklamada devrimci faaliyetin engellenemeyeceği vurgulanarak, baskı ve zorbalıkla harcı karılmış sermaye devleti teşhir edildi. Açıklamada şunlar ifade edildi: *"Sermaye devletin tarihi devrimci ve ilerici kurumlara, Kürt halkına saldırının tarihidir. İşçi ve emekçilere yoksulluğu ve sefaleti dayatanlar, Kobanê'de, Kürdistan'da Kürt halkına saldıranlar, Berkin Elvan'ı katledenler, Ali İsmail'i katledenler bugün burada devrimcilere saldıranlardır. Devrimci faaliyet bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da ne pahasına olursa olsun savunulacak ve sürdürülecektir. Sermaye devleti ve onun sivil uzantılarından tüm bu saldırıların hesabı er ya da geç sorulacaktır."*

Eylem boyunca "Faşizme karşı omuz omuza!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Avcılar faşizme mezar olacak!", "Devrimci faaliyet engellenemez!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Faşistlerden hesabı devrimciler soracak!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

Eylem öncesi Avcılar'ın birçok noktasına çevik kuvvet ve sivil polis yığınağı yapıldı. Polis yığınağının yanı sıra faşistlerin kurumlarının olduğu yer TOMA ile korumaya alındı.

Eyleme BDSP, SYKP, SDP, Halkevleri, Emek ve Özgürlük Cephesi, EMEP, YDİ Çağrı, DHF, Karakızıl Anarşi, Devrimci Halkın Birliği, HDP ve Halk Cephesi katılım gösterdi.

Eylemden sonra birçok kurum geçmiş olsun dileklerini ileterek her türlü dayanışmaya hazır olduklarını belirttiler. Eylemin ardından BDSP'liler, mücadele sloganlarıyla Avcılar Metrobüs durağına kadar yürüdüler.

Kızıl Bayrak / Avcılar

Faşist saldırı Ankara'da lanetlendi

Anakara BDSP'nin eylem çağrısı üzerine Yüksel Caddesi'nde toplandı. Eylemde yapılan açıklamada, İstanbul Avcılar'da sınıf devrimcilerinin 8 Şubat'ta yapılacak Greif işgalinin yıldönümü etkinliğinin çağrısı amacıyla yürüttükleri devrimci faaliyet sırasında faşistler tarafından uğradıkları hain saldırı teşhir edildi.

Açıklamada, faşistlerin katil polisin koruması altında her fırsatta devrimcilere saldırdığı belirtilerek faşist saldırıların hesabını işçi ve emekçilerin soracağı, devrimci faaliyetin hız kesmeden sürdürülerek yeni Greif'lerde yakılacak mücadele ateşi ile devrim ve

sosyalizm kavgasının büyütüleceği belirtildi.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Avcılar'daki faşist saldırıyı lanetliyoruz! Greif'te tüm işçi ve emekçilerin haklı kavgasına omuz verenlerin sesini duyurmak için devrimci faaliyet yürüten sınıf devrimcileri bizzat sermaye devletin desteklediği ülkücü-faşist çetelerce saldırıya uğramış ve onlarca eli kanlı faşist tarafından linç edilmiştir. Ancak devrimci faaliyet hiçbir koşulda engellenememiştir ve tüm faşist saldırılara karşı engellenemeyecektir! Sınıf devrimcilerinin akan her bir damla kanının hesabı sorulacaktır!"

Eyleme DGB, Halk Cephesi ve anarşistler destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ali İsmail eylemlerine polis terörü

Ali İsmail davasında katil polisler göstermelik cezalar verilmesi Ankara ve İstanbul'da protesto edildi. Eylemlere polis saldırdı.

Güvenpark'ta polis saldırısı

Ankara Dayanışması'nın çağrısı üzerine gerçekleştirilen eylem için Ethem Sarısülük'ün vurulduğu noktada toplandı.

Güvenpark'ı abluka altına alan polis, kitlenin Güvenpark'tan yürümesini bahane ederek kitleye saldırdı.

Basın açıklamasının ardından Güvenpark yönüne dağılan kitleye polis saldırdı. Eylemde en az 13 kişinin gözaltına alındığı bilgisi verildi.

Mamak'ta eylem

BDSP, AKADER ve Halkevi'nin çağrısını yaptığı eyleme DGB ve EKK da destek verdi. Tuzluca'yı Meydanı'nda bir araya gelen kitle mahallenin ara sokaklarında yürüyüşe başladı. Yürüyüş sırasında ajitasyon konuşmaları yapılarak emekçiler mücadeleye çağrıldı.

Kadıköy'de polis saldırısı

Forumlar ve dayanışmaların çağrısıyla Kadıköy Boğa'da toplanan kitle Kadıköy sokaklarında yürüyüşe başladı.

Mehmet Ayvalıtaş Meydanı'na gelinmesinin ardından basın açıklamasını okumak için Bahariye Caddesi üzerinden tekrar Boğa Heykeli'ne yüründü. Basın açıklamasının ardından dağılmayan kitlenin içinden polis barikatına havai fişekler atıldı. Polis ise gaz bombaları ve plastik mermilerle kitleye saldırdı. Bu esnada yaralananlar, kafasına gaz bombası gelenler ve gözaltına alınanlar oldu. Kitle ara sokaklara çekilerek dağıldı. Polis bir süre ara sokaklarda saldırıya ve gözaltı yapmaya devam etti. Kadıköy'de ara sokaklarda polis tarafından GBT ve üst araması uzun süre devam etti. DGB de flamarlarıyla eyleme katıldı.

Adana'da eylem

Adana Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından örgütlenen eylem İnönü Parkı'nda gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında, Ali İsmail Korkmaz davasında verilen karar protesto edildi. Ardından sloganlarla Atatürk Parkı'na yürünerek eylem tamamlandı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İstanbul-Adana

Hırsızları sıfırladılar, katilleri akladılar

Düzenin mahkemeleri Ali İsmail'in katillerine ödül gibi cezalar vererek bir kez daha tetikçilerini korudu.

Haziran Direnişi sürecinde Eskişehir'deki eylemler sırasında üniversite öğrencisi Ali İsmail Korkmaz'ın polisler tarafından dövülerek katledilmesiyle ilgili davanın 7.'si ve karar duruşması 21 Ocak'ta Kayseri 3'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Düzen yargısı, Ali İsmail'in katillerine göstermelik cezalar verirken ilerici ve devrimci güçler de Ali İsmail davasına sahip çıkmak için adliye önündeydi.

Berkin'in annesi Gülsüm Elvan ile babası Sami Elvan, Mehmet Ayvalıtaş'ın babası Ali Ayvalıtaş ve Ethem Sarısülük'ün ağabeyi Mustafa Sarısülük, Korkmaz Ailesi'yle dayanışmak için duruşmaya katıldı. Katil polis Mevlüt Saldoğan, duruşmaya katılmayarak Ankara'da SEGBİS görüntülü kamera önünde savunmasını yaptı.

Katil polisten saldırgan savunma

Katil polis savunmasında Haziran Direnişi'ne yönelik karalamalarda bulundu. AKP'nin, Haziran Direnişi'ne yönelik karalamalarıyla paralel ifadeler kullanan Saldoğan, "Gezi darbe girişimidir, halkın malına canına kast etmişlerdir. Polise, ambulansa, kamu malına zarar vermek demokratik bir hak değildir" ifadelerini kullandı.

Katil polisin, "Gerçek katiller o salonda değil. Benim teşkilatımda değil. Gerçek bir katil aranıyorsa, katil halkı sokağa dökenlerdir" sözleri duruşma salonunda tepkiyle karşılandı.

Katillere göstermelik cezalar

Ali İsmail Korkmaz davasında kararını açıklayan mahkeme heyeti, katil polis Mevlüt Saldoğan'a 10

yıl 10 ay, Yalçın Akbulut'a 10 yıl hapis cezası verdi. Ali İsmail'in dövülerek katledilmesi olayında yer alan fırıncılar İsmail Koyuncu, Ramazan Koyuncu ve Muhammed Vatansever ise 6 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırılarak kurtarıldı.

Anne Emel Korkmaz karara 'Lanet olsun böyle adaletle!' şeklinde tepki gösterirken sanıklar çıkarıldığı sırada, "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganı atıldı.

Adliye önünde polis saldırısı

Adliye önünde avukatlar ve aile adına basın açıklaması yapıldı. Avukat Ayhan Erdoğan, azmettericinin Tayyip Erdoğan olduğunu söyledi. Baba Korkmaz ise "Mağdurlar daha mağdur edildi, katiller ödüllendirildi" ifadelerini kullandı.

Basın açıklamasının hemen ardından ise kitleye polis saldırısı oldu. Polis, adliye önündeki kitleyi gaza boğarken, başına gaz kapsülü gelen bir kişi yaralandı. Bir kişinin de astım dolayısıyla fenalık geçirdiği belirtildi. Kitle atılan gaz bombalarının ardından adliye önünden çekilmek zorunda kaldı.

İlerici ve devrimci güçlerden eylem

Kayseri Almer önünde toplanan kitle Kayseri Adliyesi'ne yürüdü. Eyleme BDSP, DHF, Emek Partisi, Alinteri, Kaldıraç, SDP, Halkevleri, Genç-Sen, ve DGB katılım sağladı. Kortej sırasına itiraz eden EMEP'in SDP'ye yönelik provokasyonu ortak tutumla engellendi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

On binler Hrant'ı andı!

Hrant Dink, katledilişinin 8. yılında Agos'un İstanbul'daki binası önünde anıldı.

Anmanın gerçekleştirildiği binanın önünde "Buradayız Ahparig" ve "Yüzleşin! Hrant'la, soykırımla!" yazılı pankartlar açıldı. Kırmızı karanfiller, mumlar ve narlar da bina önüne bırakıldı.

Taksim'de toplanan binlerce kişi Agos binası önüne yürüdü. Anmadaki konuşmada halklara yönelik katliamlara dikkat çekildi. Ermeni, Kürt, Alevi olarak bu alanda birleşildiği ifade edildi.

Fail polisler 8 yıldır belli

Dink'in katledilmesi ile ilgili davanın 8 yıllık tablosunun aktarıldığı konuşmada "8 yıllık adaletsizlik 100 yıllık büyük insanlık suçunun içindedir" denildi. Askerde 24 Nisan günü katledilen Sevag Şahin Balıkcı, Samatya'da evinde öldürülen Marittsa Küçük, Orhan Bakır, katledilen Ermeni aydınlar ve Kobanê'de şehit düşen Paramaz Kızılbaş da selamlanırken kitle de uzun süre alkışlarla karşılık verdi.

Hrant Dink'in vurulduğu saat olan 15.05'te başlayan anmada önce Hrant Dink için saygı duruşunda bulunuldu.

Dink'in failleri hesap verecek

Hrant'ın Arkadaşları adına şair-yazar Murathan Mungan söz aldı. Dink'in öldürülmesinden sonra yazdığı 'Cinayetin arkasındaki en büyük örgüt' yazısından alıntı yapan Mungan, 'Korku gibi cesaret de bulaşıcıdır' dedi. Onun ve benzerlerinin verdiği mücadelenin, onun katledilmesiyle durdurulamayacağını söyleyen Mungan, Hrant için toplananların da bunun kanıtı olduğunu söyledi. Hrant Dink'in eşi Rakel Dink ve Berkin Elvan'ın ailesi kitleyi selamlarken "Berkin Elvan ölümsüzdür!" sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ermeni gazeteci Hrant Dink, katledilişinin 8. yılında başta vurulduğu yer olmak üzere ülkenin bir çok ilinde eylemlerle anıldı.

Taksim'de anma yürüyüşü

Taksim'de Fransız Konsolosluğu önünde toplanan kitle "1915'ten Hrant'a, soykırım sürüyor!" pankartı açarak Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Siyasal güçlerin dövizleriyle katıldığı eylemde, zorunlu askerlik sırasında katledilen Sevag Balıkcı'nın ailesi de yer aldı. Basın açıklamasını Ermenice olarak Kamer Köseyan, Türkçe olarak ise Damla Şahin okudu.

Ankara'da polis saldırısı

Ankara'da Dink için Sakarya Caddesi'nde çeşitli anma etkinlikleri yapıldı. Sakarya Meydanı'nda açılan fotoğraf sergisinde, Hrant Dink'in yanı sıra soykırımın 100. yılı olması nedeniyle Ermeni Soykırımı'nı anlatan fotoğraflara yer verildi. Hrant'ın vurulduğu saat olan 15.00'te Tiyatroj bir sokak tiyatrosu ile Hrant'ın katlediliş anını canlandırdı.

Akşam saatlerinde Adalet Bakanlığı'na yürümek isteyen kitlenin önü İnkılap Caddesi çıkışında çevik kuvvet barikatıyla kesildi. Adalet Bakanlığı ek binaya doğru yürüyüşünü sürdüren kitleye polis tazyikli su

1915'ten Hrant'a soykırım sürüyor

ve biber gazlarıyla saldırdı. DGB ile eyleme katılan Yunus Emre Büyükburç isimli öğrencinin de aralarında bulunduğu 8 kişi gözaltına alındı.

Adana'da Hrant için eylem

Adana'da İHD binası önünde toplanarak İnönü Parkı'na yüründü. İHD Adana Şubesi adına yapılan açıklamada, Dink cinayetinin üzerinin örtülmesi, delillerin karartılması ve katillerin korunmasına dikkat çekildi.

Malatya'da silahlı saldırı girişimi

Malatya'da gerçekleştirilen eylemde silahlı saldırı girişimi ve ırkçı provokasyon yaşandı. Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen eylem için Kız Meslek Lisesi önünde toplanan kitle, Dink'in doğduğu Çavuşoğlu Mahallesi'ne yürüdü.

İzmir'de yürüyüş

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri, Alsancak Leman

Kültür Merkezi önünde toplanarak Sevinç Pastanesi önüne yürüdü.

Saygı duruşunun ardından basın metnini Ege Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Zerrin Kurtoglu okudu. Kurtoglu "Hrant'ı işaret edenler de, tehdit edenler de, öldür diyenler de, pusu kurup erkete bekleyenler de cezasız kaldılar" diyerek Dink cinayetinin faillerinin cezalandırılmadığı gibi terfi ettirildiğini söyledi. Basın metni ayrıca Ermenice olarak da okundu. Ermenice metni Karun Çekav okudu. Eylem, Grup Günberi'nin sunduğu müzik dinletisi ile sona erdi.

Bursa'da eylem

Bursa'daki eylem için Setbaşı'nda toplanıldı. "Buradayız!, Ahparing!" pankartının açıldığı eylemde yolun bir şeridi kapatılarak Kent Müzesi önüne yüründü. Sendikaların, meslek odalarının, Alevi derneklerinin, çok sayıda ilerici ve devrimci kurumun yer aldığı eylem alkışlarla sona erdi.

Cizre'de 'kamu düzeni': 1 ayda 5 çocuk katledildi

Cizre'deki olayların '90'larda Kürdistan coğrafyasında yaşanan süreçle benzerliği burjuva medyada dahi haberlere konu oldu. Polis ve özel hareket timlerinin keyfi saldırıları sonucu ilçede son bir ayda 5 çocuk katledildi. Polisin Cizre sokaklarında estirdiği faşist terörün son hedefi ise 12 yaşındaki Nihat Kazanhan oldu. Kazanhan, sokakta arkadaşlarıyla oyun oynadığı sırada polis kurşununun kurbanı oldu.

14 Ocak günü polisler Yasef Mahallesi'nde attıkları biber gazlarının yanı sıra gerçek mermilerle de ateş ederek Kazanhan'ı başından vurdular.

Kazanhan çevredekiler tarafından Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı ancak tüm müdahalelere rağmen yaşamını yitirdi.

Binler uğurladı

Nihat Kazanhan 15 Ocak'ta binlerce kişinin katılımıyla Cizre'de defnedildi. Diyarbakır'da yapılan otopsinin ardından konvoyla Cizre'ye getirilen Kazanhan'ın cenazesi Arin Mirxan (İdil) Caddesi'nde "Şehit namirin!", "Katil devlet katil AKP!" sloganlarıyla karşılandı. Kazanhan'ın cenazesi yürüyüşle Cizre Asrın Mezarlığı'na götürüldü. Esnafın kepenk kapatarak katıldığı cenazede öğrenciler de okulları boykot ederek yer aldı.

Taşa karşı kurşun

Görgü tanıkları, kobra ve akrep tipi zırhlı araçlarla çocukların yanlarına gelen polislerin "siz taş attığınız sürece biz size kurşun atacağız" dedikten sonra rastgele çevreye gaz bombası attıklarını anlatılar. Gazlar atılırken aynı zamanda silah sesleri de duyduklarını belirten tanıklar sonrasında Kazanhan'ın vurulduğunu gördüklerini söylediler.

Daha önce de şiddet gördü

Kazanhan'ın babası Mehmet Emin Kazanhan, oğlunun daha önce de polisler tarafından şiddet gördüğünü ve görgü tanıklarının Nihat'ı polislerin vurduğunu söylediğini belirtti.

Baba Kazanhan olayı şu şekilde anlattı: "Birkaç yıl önce bir gün Nihat eve geldi. Altını ıslatmıştı ve çok korkmuştu. Ne olduğunu sorduğumda polisler tarafından şiddete uğradığını söyledi. Nihat ve birkaç arkadaşı sokakta oyun oynarken mahallede olaylar çıkmış. Polis Nihat'ı ve arkadaşlarını tehdit etmiş. Olay anında Nihat korkudan altını ıslatmış. Bu olayın da görgü tanıkları var. Benim oğlum henüz 12 yaşındaydı. O yaştaki bir çocuğun kime ne zararı olabilir ki?"

Bakanlık: Polisler kusurlu olabilir

Kazanhan'ın ölümüyle ilgili İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, polislerin cinayeti işlemiş olabileceği söylenirken şu ifadeler kullanıldı: "Ayrıca, Bakanlığımız tarafından olayın aydınlatılması için

mülkiye müfettişleri görevlendirilmiştir. Müfettişlerin ilk tespitlerine göre, olay yerinde bulunan aracın içindeki güvenlik görevlilerinden bazılarının olayda kusurlu olabileceği değerlendirilmektedir. Konu ile ilgili soruşturma her türlü ihtimal dikkate alınarak bütün yönleri ile devam etmektedir."

'Özel hareket polisi hedef gözeterek katletti'

Şırnak Barosu İnsan Hakları Merkezi, Kazanhan'ın katledilmesine ilişkin hazırladığı raporunda, çocukların oyun oynadığı alana gelen polislerin 50'ye yakın gaz bombası attığını ve kaçan çocukların üzerine ateş açıldığını belirtti. Polislerin hedef gözeterek açtığı ateş sonucunda Nihat Kazanhan'ın vurulduğu ve yaşamını kaybettiği aktarıldı.

'Hepinizi böyle geberteceğim'

Raporda, görgü tanıklarından 14 yaşındaki D.Y'nin şu anlatımları da yer aldı: "Nihat benim mahalleden arkadaşımdır. Ben, Nihat ve birkaç arkadaşımız bugün saat 15.00'te, mahallemizin devlet hastanesine çıkan boş bir arsasında oturup konuşuyorduk. Bir süre sonra siyah renkli bir polis aracı, oyun alanımızın yakınında bulunan çevre yolunda gelip gitmeye başladı. Uzağımızda bulunan küçük çocuklar polis aracına birkaç taş attı. Sonra polis bize biber gazı sıktı, biz de koşarak eve gitmeye başladık. Ancak yoğun gazdan hepimiz etkilendik, Nihat da gözlerini açamıyordu. Daha sonra bir polis aşağı inerek elindeki silahla bize ateş etmeye başladı. Nihat'ın yere düştüğünü gördüm. Sonra bir kişi onu arabayla hastaneye götürdü. Ben orda kaldım. Daha sonra Nihat'ı vuran polis arabası geri döndü. Kıyafetlerinden Nihat'ı vuran polis olduğunu anladığım biri, yüzünde kar maskesiyle arabadan inerek yerdeki kovanları topladı. Sonra aynı kişi bana ve yanımdaki arkadaşıma dönerek 'hepinizi böyle geberteceğim' dedi. Sonra arabaya binerek uzaklaştı."

Planlı cinayetin delilleri karartılıyor

Raporda ayrıca hiçbir eylem olmadığı halde polisin çocukların oyun oynadığı alana zırhlı araçlarla gittiği, çocukları kışkırtmak için biber gazı attığı ve ardından da farklı olan bir silah türüyle ateş ederek planlı bir şekilde cinayeti işlediği belirtildi.

Bütün bu katliamlar karşısında devlet yetkililerinin hiçbir inceleme yapmadan polisin yaşanan olaylarla ilgisi olmadığı yönünde açıklamalar yapması teşhir edilerek katliam ve saldırıların aydınlatılması konusunda herhangi bir adım atılmadığı belirtildi.

'Kamu düzeni' bahanesi

Öte yandan, Cizre'de yaşananlara ilişkin konuşan Başbakan Ahmet Davutoğlu, cinayeti polislerin gerçekleştirmediklerini savunarak görgü tanıklarının ifadelerine rağmen gaz dahi atılmadığını iddia etti.

Davutoğlu, "Bir kere daha bölgedeki vatandaşlarımıza sesleniyorum devlet kamu düzenini ihdas etmek için ne gerekiyorsa o adımı atacaktır" diyerek baskının süreceği mesajını verdi.

Silopi'de bir çocuk başından vuruldu

Şırnak'ın Silopi ilçesinde 19 Ocak akşamı Habur Sınır Kapısı istikametinden Silopi'ye doğru gelen askeri bir konvoydaki araçlara çocuklar tarafından taş atıldı.

Konvoydaki askerler de çocuklara gazlarla saldırdı. Saldırı sırasında Silopi Çok Programlı Lisesi öğrencisi 14 yaşındaki Zeynep Taştemur başına isabet eden gaz kapsülüyle yaralandı. Yaralanan Taştemur Silopi Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Metal grevi: Bitmeyen kavga!

T.Kor

15 bin metal işçisi 29 Ocak'ta ülke genelinde 42 fabrikada greve çıkmaya hazırlanıyor. İşçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesinde kavga çağrısı anlamına gelen metal grevi, metal işçisinin mücadele deneyimleri ışığında değerlendirildiğinde tek başına bir sektördeki işçilerin maddi kazanımını belirlemediği, sınıf hareketinin seyrini ve toplumsal mücadeleyi de yakından etkilediği görülür.

DİSK Maden-İş Sendikası, '77 yılındaki MESS grevinde bu durumu şu vurguyla tanımlıyordu: *"Maden-İş ve MESS arasındaki savaşım, salt iki örgüt arasındaki bir olgu değildir, tersine iki sınıf arasındaki uzlaşmaz savaşımın bir parçası olmuştur."*

Bu yüzden '77 yılına dönmek, bu büyük deneyimin bugüne bıraktığı mirası hatırlamak, hatırlatmak büyük önem taşıyor. Zira Türkiye işçi sınıfı mücadelesi açısından sektörel grevler içerisinde en anlamlı deneyimlerden biri olan büyük metal grevi 30 Mayıs 1977 tarihine dayanıyor. '77 yılında, biriken sınıfsal öfke kendini açığa çıkarmaya başlamış, yüz binlerce işçinin katıldığı 1 Mayıs'ın etkisini kırmak için girişilen kanlı katliama rağmen mücadele tüm keskinliğiyle devam etmişti. Mayıs ayının son günü ise metal işçileri sözünü söyledi.

Metal işçilerini temsil eden Maden-İş Sendikası, ücretlerin arttırılmasını, sosyal hakların geliştirilmesini, haftalık çalışma saatlerinin kısaltılmasını, yıllık izin sürelerinin arttırılmasını, çalışma koşullarının iyileştirilmesini, iş güvencesinin sağlanmasını, kıdem ve işsizlik tazminatlarının yükseltilmesini temel talepleri olarak MESS'e sunmuştu. Önceki yıllarda sendikalaşma adımları, tekil sözleşmelerle adım adım gelen süreç, metal greviyle ülkeye yayılmış ve metal işçileri sermayenin azılı örgütü MESS karşısında tek yumruk olmuştu.

63 işyerinden bazılarında grev kararıyla birlikte lokavt ilan edilmiş, bazıları anlaşma tarihine kadar grev kararı almamıştı. Fakat '77 grevinin asıl başlangıcı bir yıl öncesine, 7 fabrikada yaşanan grevlerin talep ve tutumlarına dayanmaktaydı. MESS'in 7 fabrikadaki dayatmaları ve metal işçilerinin Maden-İş şahsında bu fabrikalarda ortaya koyduğu tutum, '77 MESS grevinin sinyalini vermiş ve kılıçlar çekilmişti.

Bitmeyen kavga

Grev 2,5 ayı geride bıraktığında MESS'in 10 maddeden oluşan grev kırma kararları deşifre edildi. Maden-İş bu konudaki açıklamasında şunları ifade ediyordu: *"Grevleri kırmak bizim doğal hakkımızdır" diyor, bunu da gizlemiyor. Evet MESS, siz grev kırıcılık hakkınızı sonuna kadar kullanınız. Hatta birkaç toplantı daha yapıp daha başka kararlar da alınız. Elinizden geleni arkanıza koymayınız. İşte grevler, işte siz ve işte de biz... Grevler işyerlerimizde, bizler grev çadırlarımızda, nöbetimizdeyiz. Sizler de villalarınızda, köşklerinizde, hotel ve motellerinizde, plajlarınızdasınız. Sizleri bekliyoruz, gelin kırın grevlerimizi..."*

Bu tok irade beyanıyla grev sürdü. Patronların saldırıları boşa düşürüldü, sınıf dayanışmasının en

1977, Maden-İş Büyük Grevde bir grev çadırının dış yüzü.

anlamlı örnekleri yaratılarak sermaye karşısında sınıf kavgası aylarca sürdürüldü. 3 Şubat 1978 tarihinde ise anlaşma imzalandı.

Yakacak, bayram ve izin ödemelerindeki zamlar % 200'ü aşarken ikramiyelerse en az bir maaş arttırıldı. Tüm sosyal haklarda önemli artışlar sağlanmasının yanında tüm fabrikalardaki izin süreleri arttırılmış, haftalık çalışma sürelerinin ise birinci yıl 47,5, ikinci yıl 46,5 saate indirilmesi talebi kabul edilmişti. DGM boykotu nedeniyle işten çıkarılan işçiler işlerine iade edilemediler ama kara liste uygulaması kırıldı. Böylece grev tek başına maddi kazanımlarla sınırlı kalmayarak MESS dayatmalarını kırdı, izin ve çalışma sürelerinde işçi lehine ilerleme olurken kara liste ambargosu da grevin gücüyle aşıldı.

Elbette atılan imzalar metal işkolundaki sermaye gruplarının metal işçisi karşısında teslim oldukları anlamına gelmiyordu. İmzalar kurumadan yeni savaş hazırlıkları başladı. Bu süreç daha bir yıl dolmadan yeni bir grev dalgası ve ardından hayata geçirilmek istenen 24 Ocak Kararları'na karşı yeniden grev silahına başvurularak '79'da da sürdü. Metal işçilerinin bu savaşı ancak Türkiye işçi sınıfının önüne çekilen askeri darbe setiyle durduruldu, grev alanları askerlerle doldurulmuştu ve fabrikalardaki grevler askeri faşist darbeden 4 gün sonra bitiriliyordu.

Sermaye 1977'de cüreti kuşanan, sınıf iradesiyle büyük grevden zaferle çıkan metal işçilerini üç yıllık süreçte yıpratamamış, işçiler her grevle daha da bileylenmiş ve güçlenmişti. '80 darbesinin fiziki ve politik tahribatı altında ancak kontrol altına alınan bu güç, işçi sınıfı içine sızan/sızdırılan Türk Metal çetesi ile bugünlere kadar baskı altında tutuldu. Metal işçileri 40 yıla yakın süredir, darbenin ardından ağır prangalarla zapt edilen mücadelesinde yer yer çıkışlar gösterse de ablukayı kıramadı. Ancak metal işçilerinin kavgası hiç bitmedi. Darbe suskunluğunu yırtan yine metal işçilerinin sloganları oldu. Baharı müjdeleyen Netaş direnişinden sonra nice işgal, direniş ve mitingde sahnede metal işçileri vardı. Ve metal işçisi bugün sınıfının önünde sahneye yeni bir grevle, yeniden sıkılı yumruklarıyla çıkmaya hazırlanıyor.

"Bu daha başlangıç" demek için...

Nasıl ki '77'de başlayan ve '80 darbesine uzanan

süreçteki üç büyük metal grevi toplumsal muhalefetin mücadele damarlarından biri olduysa bugün de metal grevi yeni bir mücadele döneminin arifesinde ilerliyor. Haziran Direnişi'ndeki isyan dalgasının geri çekilmiş görüntüsü metal greviyle metal işçisinin grev kararlılığında yeşeriyor. Metal işçileri, Haziran Direnişi'nin sembolü olan sloganlarla fabrikalarında yürüyor. Greif işçileri de geçtiğimiz yıl fabrikalarını işgal ederken "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" demişti. Bugün bu kararlılık, metal işçileriyle yankılanıyor. Fabrikalar yeri geliyor 'MESS'e mezar oluyor' yeri geliyor 'İşgal, grev, direniş!' sloganı eylemlerin parolası oluyor.

Meşale elden ele verilirken bu direnişin yarattığı dinamizmin kaybolmadığı, mücadele umudunun sürdüğü ve aynı şekilde toplumsal mücadeleye güç kattığı görülüyor. '77 grevi nasıl ki 1 Mayıs'tan DGM boykotundan bağımsız ele alınamazsa bugün metal grevi de Haziran Direnişi'nden ayrı tutulamaz. Bugün işçi sınıfının Haziran'ı'nı yaratmak için gereken her şey mevcuttur. Bunun için metal grevi yeni dönemin mücadele ruhuna ait bir kavga çağrısıdır. Metal işçileri on yıllardır sınıf hareketinin öznesi olagelmışken bugün çıkılacak grev de '77'de ifade edildiği gibi salt Birleşik Metal-İş ile MESS arasındaki savaşım olmayacak, aksine iki sınıf arasındaki uzlaşmaz savaşımın bir parçası olacaktır.

Üstelik, sendikal ihanet cenderesindeki işçi sınıfının uzlaşmacı-işbirlikçi çizgiye karşı tepkisi büyürken bu grev daha önemli bir noktayı işaret ediyor. Bürokratlardan hesap sorma çağrısının Türk Metal'in imzaladığı satış sözleşmesine karşı mücadele ile sürmesi grev dalgası ile gerçek anlamını bulabilir.

İşte, metal işçisinin mücadele deneyimi yeniden okunmalı, metal grevi tek başına MESS'in yeni dayatmalarını parçalaması bakımından değil bizzat sınıf hareketine sağlayacağı ivme bakımından değerlendirilmelidir. DGM'yi ezen, DGM şahsında sermayeye hizmet eden düzen kurumlarını hedef alan metal işçileri bugün de grevleriyle düzenin yarattığı sahte ayrışmaları, tartışmaları arasında kıvılcımı ateşleme gücüne sahipler. 29 Ocak'ta '77, '78 ve '80 ruhu açığa çıkarılırsa metal işçileri sınıf hareketi tarihine şanlı bir kavga sayfası açacaktır.

Şimdi görev bu çağrıyı metal işçilerinden tüm sınıfa bu büyük birikimle taşımaktır.

Bursa'da grevle dayanışma faaliyeti

Metal İşçileri Birliği (MİB) metal işçileriyle dayanışma çağrısını yükseltmek için metal sanayisinin kalbi Bursa'da çalışmalarını sürdürüyor.

18 Ocak günü Heykel'de açılan standda "MESS dayatmalarını geri çek, metal işçilerinin taleplerini kabul et!" başlıklı bir metin imzaya açıldı. MİB'in dayanışma çağrısını yükselten bildiriler, konuşmalar eşliğinde işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Dayanışma standına ilgi oldukça yüksek olurken pek çok işçi, emekçi ve genç imzalarıyla metal işçileriyle dayanışma halinde olduklarını gösterdiler.

Dayanışma standına metal işçilerinin ilgisi de yoğun. Grev kapsamında bulunan fabrikalardan işçiler ve yakınları ile örgütlü örgütsüz metal işçileri standda uğrayanlar arasındaydı. Bu arada konuşulan bazı metal işçilerinin Türk Metal'in imzaladığı sözleşmeden bihaber olduğu anlaşıldı.

19 Ocak günü Yeşil Yayla'dan gündüz vardiyasına giden işçilere, metal grevine destek vermeye çağırın bildiriler dağıtıldı. Ayrıca "15 bin metal işçisi greve çıkıyor! Dayanışmaya! / Metal İşçileri Birliği" şiarlı pankart NOSAB yolu üzerindeki Ataevler Köprüsü'ne asıldı.

20 Ocak günü de MİB'liler "MESS dayatmalarını geri çek, metal işçilerinin taleplerini kabul et!" yazılı afişlerini Bursa Teleferik semtine, Heykel'e ve Organize Sanayi Bölgesi'ne astılar. Afişler MESS'e karşı eylemlerin başladığı Bosch fabrikasının çevresine de yoğun biçimde asıldı.

"MESS'i yenmek, oyunu bozmak için işgal, grev, direniş!" yazılı pullar da organize sanayi ve kent merkezinde çeşitli noktalara yapıldı.

MİB'liler ayrıca merkezi olarak çıkarılan dayanışma çağrısını yükselten bildiriye Emek semtinde emekçilere ulaştırdı.

Kızıl Bayrak / Bursa

"Bu mücadele bizim mücadelemiz"

Bursa'dan Türk Metal üyesi bir işçiyle grev süreci üzerine konuştuk...

- Birleşik Metal-İş Sendikası MESS ile anlaşmazlık nedeniyle grev kararı aldı ve 29 Ocak'ta greve çıkacağını duyurdu. Fabrikalarda grev kararlarını asmaya başladılar. Sence bu süreç nereye doğru gidiyor?

- Bence en güzelini yaptılar. Böyle belki umduklarını alamazlar ama hiç kimseye teslim olmayacaklarını göstermiş olurlar, en iyisini yaptılar bence. "Tamam Türk Metal güzel bir sözleşme imzalamış" deyip onu takip etmediler. Daha iyi koşullar ve adil şartlar için grev bence iyi ve doğru karar.

- Bu grevin sınıf açısından bir eşik atlama fırsatı olduğunu düşünüyor musun?

- Ben işçi sınıfı için bu grevden daha güzel bir zam, daha iyi bir sözleşme yaparlar umundayım. Bizim burada Türk Metal sözleşme süresini iki yıldan üç yıla çıkardı. Ödün vermez de daha iyi bir sözleşme imzalarlarsa bizimkiler o zaman ne kaybettiklerini anlarlar. Örnek bir sonuç çıkar inşallah.

İnşallah işçi sınıfından arkadaşların uyanmasına

vesile olur.

- Peki Türk Metal'de örgütlü işçilerin bu grevden haberi var mı?

- Haberi yok henüz işçilerin. Çay masalarına inmedi henüz bu konu. Meraklı olanlar takip edenler biliyor henüz. Duyurmaya çalışıyoruz, bahsediyoruz. Biz arkadaşlara anlatıyoruz. Anlatıyoruz çünkü bu sonuçta bizim mücadelemiz. Bize bizden başka dost yok.

- Cam işçilerinin grevi bakanlar kurulu tarafından yasaklanmıştı, aynı durum olur mu?

- Olmaması gerekir, o zaman sendikaların bir anlamı kalmıyor, o zaman hiç sendikali olmayalım teslim olalım. Bence hükümet ona cesaret edemez, ederse kaybeder. Çünkü hükümetin oyu alt tabakadan biz işçilerden geliyor, onun için pek bu durumu olası görmüyorum.

- Teşekkür ederiz katkılarından dolayı...

- Ben teşekkür ediyorum. İnşallah bu grevler amacına ulaşır. Patronlara teslim olmadığımızı gösterir. Direnişe devam diyorum.

Kızıl Bayrak / Bursa

Metal işçisi yalnız kalmamalı!

Çeşitli yerlerde mücadeleler ve direnişler yaşanıyor. Bazıları ufak tefek kazanımlar elde etse de çoğu mağlubiyetle bitiyor. Greif işçileri, Şişecam grevi, Yatağan direnişi bunların örnekleri.

İşçi sınıfının gücü, kimi sendika bürokratlarının veya solcuların düşündüğü gibi fabrikaların önüne çadır kurup bekleme yeteneklerinden değil, kolektif olarak davranarak üretim sürecinde söz sahibi olabile potansiyelinden gelir. Bir fabrikadan

kovulan işçilerin geri alınabilmeleri için en önemli silah, içeride çalışmaya devam eden işçilerin eyleme geçmesidir.

İrili ufaklı, umut veren onlarca direniş, birbirinden yalıtılmış hâlde duruyor. Bu grevlerle dayanışmak için büyük gösteriler düzenlenemiyor. Yalnız kalan işçiler, işçi sınıfının diğer bölümleri kazanılamadığı sürece kaybetmeye mahkûm kalıyor.

Birçok kentte, bir işkolundaki işçilerin önemlice bir miktarının greve çıkacak olması, bu açıdan önemli avantajları beraberinde getiriyor. Buradaki grevin kazanması, Soma sonrası yükselen işçi hareketinin bütününe moral, özgüven ve cesaret verecek. Kürt sorununda çözüm, Ermeni Soykırımı'nın tanınması,

yolsuzluk ve rüşvet batağı ve kendi tabanındaki çatlaklarla boğuşan AKP, bir de karşısında kazanım elde edebilen bir sınıf hareketi bulursa iyiden iyiye zayıflayacak.

Metal işçileri, bizim sınıfımızın bir parçası olarak kölelik düzenine, patronlara, ekonomik büyümeden pay alamayışımıza, işçi ölümlerine ve AKP'nin bütünlüklü neo-liberal paketine karşı direnecekler.

Bu yüzden her yerde grevci işçilerle dayanışmak için elimizden geleni yapmalı, emek örgütlerini harekete geçmeye zorlamalı, metalcilerin grevinin ülkenin merkezi meselelerinden birisi hâline gelmesi için uğraşmalıyız.

Asil Çelik'ten bir işçi

Ya metal grevi yasaklanırsa?

Birleşik Metal-İş üyesi 15 bin metal işçisi 29 Ocak'ta greve çıkmaya hazırlanıyor. Metal işçileri grev hazırlıklarını eylemler ve eğitimlerle sürdürüyorlar. Bir yandan da grev komitelerini kuruyorlar. İşçiler “Fabrikalar MESS’e mezar olacak!” şiarı arkasında kavgaya hazırlanıyorlar.

Patronlar boş durmuyor, durmayacak da...

Metal işçilerinin hazırlıkları karşısında patronlar da boş durmuyor elbette. Yansıyan bilgilere göre, patronlar bazı fabrikalarda üretimi devam ettirmenin yollarını arıyorlar. Bugüne kadar sıkça yaptıkları gibi, grevden önce üretimin yapıldığı kalıpları dışarı çıkararak, grev zamanı da yan sanayi üzerinden işlerine devam etmeyi planlıyorlar. Bunun yanında, greve hazırlanan işçiler üzerindeki baskıyı arttırıyor, grev oylaması vb. yöntemlerle de grev iradesini boşa düşürmeye çalışıyorlar.

MESS’le kavgaya hazırlanan metal işçilerinin benzer durumlarla karşılaşması fazlasıyla mümkün. Zira patronların da grev süresince boş durmayacağı, işçileri yenmek için tüm kozlarını oynayacağı açık. Metal işçileri olası saldırılara karşı hazırlığını şimdiden yapmalı.

Ya grev yasaklanırsa?

Dikkat çekmek istediğimiz başka bir nokta daha var. 29 Ocak’ta grevin başlamasının ardından sermaye devleti grevi yasaklarsa işçiler ne yapacak? Metal işçileri bu sorunun yanıtını şimdiden vermek durumundalar.

Hatırlanacağı gibi, Kristal-İş üyesi Şişecam işçileri greve çıktığında sermaye hükümeti AKP devreye girmiş, cam işçilerinin grevini “milli güvenlik” bahanesi ile yasaklamıştı. Sonrası malum... Grev yasağını boşa düşürecek bir irade konamadı ortaya. Cam işçilerinden öte, sendika bürokratlarının iradesizliği saldırının püskürtülmesinin önüne geçti.

Peki aynı durumla metal işçileri karşılaşır mı olacak? Metal işçileri de cam işçisi sınıf kardeşleri ile aynı kadere razı mı gelecek? Bu durumla karşılaşıldığında grev komiteleri ve sendika merkezi ne yapacak?

Fiili-meşru mücadele esas alınmalı

Metal işçileri bu konuda şimdiden bir açıklığa sahip olmak zorunda. 29 Ocak’ta başlayacak olan grev,

metal işçilerinin en meşru hakkıdır. Kölece çalışma koşullarına, düşük ücretlere, diğer tüm saldırılara karşı en etkili silahı grev olacaktır. On yıllardır kurulu bulunan MESS-Türk Metal düzeninden kurtuluş yolu olacaktır. Sadece Birleşik Metal-İş üyelerinin değil, Türk Metal üyeleri de dahil tüm metal işçilerinin kavgası olacaktır grev. Dahası, bütün işçi sınıfının gözü burada olacaktır.

Bu nedenlerle, 29 Ocak’ta başlayacak grev son derece haklı ve meşrudur. Greve karşı yapılacak her hamle gayrimeşru olacaktır. Bu nedenle kabul edilmemeli, boyun eğilmemelidir.

Grev yasağı her ne kadar yasalara dayandırılrsa da, metal işçilerinin kurtuluş kavgasında yasağın hiçbir geçerliliği yoktur/olmamalıdır.

İşgal, grev, direniş!

Grev komiteleri grevin tarihsel ve güncel önemini kavramalı ve tüm metal işçilerine anlatmalıdır. Bu haklılığın getirdiği fiili-meşru mücadele anlayışı ile kuşanmalıdır. Tüm saldırılara göğüs gererek onları püskürtmenin yollarını şimdiden planlamalı, “İşgal, grev, direniş!” şiarını dillerinden düşürmemelidir.

Binlerce metal işçisi greve hazırlanıyor!

Mevzileri güçlendirelim, dayanışmayı büyütelim!

İşçi düşmanı MESS bir kez daha metal işçilerini kavgaya davet etti. Tarihinde pek çok kez MESS patronlarıyla karşı karşıya gelen metal işçileri, Türk Metal’in ihanetine de cevap vermek üzere bu daveti kabul etti. 15 bin metal işçisi 14 kent ve 42 fabrikada greve çıkacak.

Metal işkolu sanayinin can damarıdır. Stratejik bir konuma sahiptir. Metal işçileri de sanayi proletaryasının omurgasıdır. Bu nedenledir ki, metal işkolunda yapılan her grev azılı bir işçi düşmanı olan MESS patronları, onların şahsında bir bütün olarak sermaye ve işbaşındaki hükümetler için korku kaynağı olmuş, toplum ölçüsünde sarsıntılar yaratmıştır.

Metal işçileri işçi sınıfımızın mücadele tarihinde unutulmaz anılar bırakmıştır. Sınıfın ilk buzkıran eylemi olan Kavel direnişi onlarsız düşünülemez. İşçi sınıfımızın büyük yürüyüşü 15-16 Haziran’da en önde metal işçileri vardır. Bu görkemli direnişin fitilini ilk onlar ateşlemişlerdir. Dövüşe dövüşe polis, asker ve tanklardan kurulu barikatları aşarak, İstanbul vilayetini işgal edenlerin en önünde onlar vardır. 1977 Büyük Grevi de onların eseridir. İleri sürdükleri talepleri kabul ettirerek DGM’yi ezen onlardır. “DGM’yi ezdik, sıra MESS’te” şiarını metal işçileri işçi sınıfımıza armağan etmiştir.

Bosch, Renault ve Arçelik’i ile daha yakın bir tarihte Türk Metal cenderesini kırıp grev boylarına çıkanlar da metal işçileridir. Şimdi yeniden diyorlar ve o tarihte yarım kalan kavgalarını sonucuna ulaştırmak istiyorlar. Elbette ki kavgaya zorludur. Bu

kavga sıradan bir kavga olmayacaktır. Zira, metal işçisi sınıf kardeşlerimizin karşısında MESS gibi güçlü bir işçi düşmanı ve Türk Metal gibi bir ihanet çetesi var. Daha ve daha da önemlisi bu kavga sınıf adına ve bir başka sınıfa karşı verilecektir. Yani iki sınıf karşı karşıya gelecektir.

Ama artık farketmez. Metal işçileri bir kez, MESS patronlarının dayatmalarına hayır demiş, “davetiniz kabulümüzdür” deyip kavgaya karar vermiştir. Artık geri dönüş yok. Kaldı ki, metal işçisi sınıf kardeşlerimiz kavgaya yeni giriyor değiller. Onların tarihi büyük kavgaların tarihidir. Bu tarihte onur verici başarılar da var, ihanetler de. Demek oluyor ki, metal işçileri deneyimlidir. Kendi iç birliklerini kurar da kenetlenirlerse, işçi sınıfımızın diğer bölüklerinden gerekli desteği ve dayanışmayı elde ederlerse sendikal ihanet çetelerini aşıp MESS’i ezebilirler. İmkansız denileni gerçekliğe dönüştürebilir ve sınıf hareketinde yeni bir dönemi başlatma onurunu kazanabilirler.

Metal işçisi sınıf kardeşlerimize bir çağrımız var; geçtiğimiz yılın Şubat ayında Greif ve taşeron patronlarının dayatmalarına ve sendikal ihanet çetelerine karşı bir savaş ilanı niteliği taşıyan Greif direnişçilerinin yolunu izlemelisiniz. Şimdiden komitelerinizi kurup, onlar gibi taban örgütlülüğüne yaslanmalısınız. Fiili ve meşru direnme; aslolan budur. Yasal prosedürlere, sendika yöneticilerinin oyalayıcı ve aldatıcı kirli manevralarına aldanmamalısınız. Bu kez, söz, yetki ve karar gerçekten size ait olmalıdır. Olası bir sendikal ihaneti boşa çıkarmanın tek yolu

budur. Kavga olaksa bu koşullarda olmalıdır. Şairin dediği gibi, “zafer de, yenilgi de mertçe olsun bu kez...”

Metal işçisi sınıf kardeşlerimiz tüm sınıf adına bu kavgaya giriyor. Davası tüm sınıfın ve tüm emekçilerin davasıdır. İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, metal işçisi sınıf kardeşlerimizin davasını kendi davamız olarak görüyor ve tam sahiplendiğimizi ilan ediyoruz. Uluslararası alanda onların sesi ve soluğu olacağız. Enternasyonal devrimci dayanışmanın büyütülmesi için tüm imkanlarımızı seferber edeceğiz.

Metal işçileri yalnız değildir!

Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu
(BİR-KAR)

22 Ocak 2015

“Grev yolunu tutanlar bize örnek olur”

Metal işçilerinin hakkını sonuna kadar aramasını istiyoruz. İstedikleri neyse alana kadar direnmeleri lazım, pes etmemeleri lazım. Sendika yöneticilerinin frenlemesine de gelmesinler. Kendileri ne istiyorsa, ne düşünüyorlarsa onu yapsınlar. Sendikayı da onlar yönetsinler, yaptırmak istediklerini onlara yaptırınsınlar. Ancak bu şekilde yaşama imkanı sağlarlar kendilerine. Çocuklarının geleceklerini bu şekilde garanti altına alabilirler.

Bizde de Türk Metal yetkiyi aldıktan sonra şimdilerde sözleşme görüşmeleri var. Ama sözleşmeden bir ümidimiz yok. Ama diğer kulvardaki işçi arkadaşlarımız başarılılarsa bize emsal teşkil edebilir. Bizim için örnek olabilir, inşallah başarılılar.

Onları uzaktan takip ediyoruz haberlerini alıyoruz okuyoruz. Bir şey istiyorlarsa savaşmaları lazım. Onlar kazanırsa örnek olurlar başkalarına.

Bizim kendi sözleşmemizden bir beklentimiz yok. Ortada bir tiyatro oynanıyor biz sadece seyirciyiz. Müdahil değiliz, bu işin içine dahil değiliz. Bu zaten geçmişte hep böyle oldu. Şimdi de onca yaşanmış şeye rağmen aynı tas aynı hamam olduğunu düşünüyorum.

İnşallah Türk Metal yöneticileri akıllanmışlardır. Sözleşme imzalandığında sonucunu göreceğiz. Bir şey değiştiyse de onu sözleşme sonucunda değişip değişmediğini göreceğiz. Nasıl davranacağımıza o zaman karar vereceğiz.

Bir Bosch işçisi

34 yıl sonra grevin ayak sesleri

MESS'in kölelik dayatmalarına karşı grev uygulamasının hayata geçirileceği fabrikalardan biri de otomotiv ana sanayiinde üretim yapan Anadolu ISUZU.

Grevin hayata geçirilmesi durumunda 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinden bu yana grevin yaşanmadığı otomotiv ana sanayiinde şalterler inecek.

Çayırova Şekerpınar'da kurulu Anadolu ISUZU Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ, Anadolu Grubu, Isuzu Motors Limited ve Itochu ortaklığında kendi alanında büyük bir otomotiv devi. Anadolu ISUZU'da hafif kamyon, kamyonet, küçük otobüs ve pick-up gibi ticari araçların üretimi yapılıyor.

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu fabrikada yüzlerce işçi çalışıyor.

"Her şeye hazırız"

Grev hazırlıklarının sürdürüldüğü Yücel Boru fabrikasından öncü bir Birleşik Metal-İş üyesi işçiyle metaldeki grev süreci üzerine konuştuk.

‘Tüm imkanlarımızı seferber ettik’

- Metalde grev kararı öncesi ve grev aşamasına dair neler söyleyebilirsiniz?

- Biz bu greve çıkabilmek için elimizdeki bütün imkanları seferber ettik. Greve çıkmamızın nedenleri arasında elimizdeki kazanılmış hakların kaybedilmemesi ve bu hakların geliştirilmesidir. Enflasyon oranıyla alınan zamların maaşlarımızı erittiği belli. “Sarı sendika” diye tabir ettiğimiz işverenlerin yandaşı Türk Metal Sendikası düşük ücretler almamızın en büyük sebebidir. Eğer TİS süreçlerinde bizimle hareket etmiş olsaydılar istediğimiz hakkı her türlü alırdık. Biz fazla bir şey istemiyoruz. Biz insanca yaşamaya yetecek ücret istiyoruz. Bizim elimizdeki bütün sosyal hakların alınması geleceğimizi ve bizden sonraki nesli etkileyecek.

Biz grevi göze aldık. Bize dayatılan 3 senelik sözleşmeyi kabul edersek ömrümüzün sonuna kadar çekmeye devam ederiz.

‘Kazanırsak Türk Metal’in sonu adım adım gelir’

- İki dönem önce Birleşik Metal-İş Sendikası grev kararı almıştı ve grevin ilk yarım saatinde ek protokol imzalamıştı. Birleşik Metal-İş Sendikası’nın bu tutumu başka bir döneme kapı aralamıştı. Türk Metal’den istifalar gelmeye başlamıştı.

- Türk Metal şöyle bakıyor; Birleşik Metal-İş azınlıktadır, fotokopi sendikasıdır. Biz ne yaparsak onlar da onu yapar, bizim imzaladığımıza mahkûmdur. Biz eğer bu sözleşmeden alnımızın aklıyla çıkarsak Türk Metal’den farklı olacağız ve 2 yıllık sözleşme imzalayacağız. İkincisi, bizim başardığımızı gören Türk Metal üyelerindeki kafa karışıklığı kaynama moduna geçecek, çoğu yerde de istifalar başlayacak. Umarım böyle bir süreç DİSK’i ’80 öncesi gücüne kavuşturur. Bu da Türk Metal’in sonunun adım adım geldiğini gösterir. En azından yoksul kesimin gözünün açıldığını, hakların nasıl kazanıldığını gösteren bir dönem olur.

- Fabrika içinde eylemler başladı. Yücel Boru’nun bu süreçte canlı olduğu biliniyor. İçerideki havayı soluyan biri olarak sen neler diyebilirsin?

- Kendimizi “şöyleyiz, böyleyiz” diyerek övmeye gerek yok. Biz hakkımızı aramanın yolundayız.

Kendimizi ezdirmek istemiyoruz. Ama her şeyin de birlik, beraberlikle kazanılacağını biliyoruz. Birisi bir adım atacaksa hepimiz aynı adımı atmaya özen göstermeliyiz. O yüzden bizim birlikteliğimizi, örgütlülüğümüzü görenlerin de bizimle birlikte yürüyeceğini biliyoruz.

“Bu greve çıkmak zorundayız”

- Birleşik Metal-İş Sendikası’nın hazırlıkları nelerdir? Karşılaşılabilecek tehlikelere nasıl refleks geliştirilecek? Mesela bir grev yaşağına karşı neler yapılacak?

- Bu ’91’den beri yaşanmamış bir şey. Şu anki işçilerin %90’ının yaşamadığı bir deneyimi yaşayacağız greve çıkarak. Ama her dönemde ağızımıza aldığımız bir şey; Grev! Biz bu greve de çıkmak zorundayız. Ama ne kadar bilinçliyiz; %20! Bilinç düzeyimiz çok düşük. Her sözleşmede “Grev! Grev!” diyoruz ama bu greve çıkınca grev bilincini kazanabiliriz. Hakkımızı da korumuş oluruz, gelecek nesillere anlatabileceğimiz bilgi ve birikime sahip olabiliriz. En azından bundan sonra atacağımız adımları daha düzgün, daha seviyeli atmış olacağız.

“Greve nasıl hazırlanıyor, neler yaptık?” diyecek olursak; Borcu olan borcunu ödedi, kimisi kredi çekip bir kenara koydu. Ayrıca kendi aramızda fon oluşturacağız. Fona yatırım yapıp acil ihtiyacı olanlara fondan yardım yapacağız.

- Bu sizin yaptığınız hazırlıklar mı? Yoksa sendikanın hazırlıkları da var mı?

- Kendi komitelerimizi, grev vardiyalarını hazırladık. Sadece biraz daha bilinçlenmek için toplantılara ihtiyacımız var. Bunun dışında her şeye hazırız.

- Türk Metal üyesi metal işçilerine bir mesajın var mı?

- Diyeceğim tek bir şey var. Biz anamızdan zengin doğmadık. Kaybedecek bir şeyimiz yok. Fakirliğin, yoksulluğun ne olduğunu da iyi biliriz. Kaybedersek çok bir şey kaybedeceğimizi de zannetmiyorum. Dediğim gibi çekeceğimizi 3-5 ay. Ama önümüzdeki nesillere veya ömrümüzün sonuna kadar rahat edebileceğimiz bir mücadeleye gireceğiz.

Eğer duyan, eden, okuyan olursa Türk Metal’dekilere de diyeceğim bir tek şey var: Birleşmemiz lazım!

- Ekleme istediğin bir şey var mı?

- Bundan güzeli işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Kızıl Bayrak / Gebze

"Metal grevi sahiplenilmeli"

DiSK/Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Sekreteri **Hasan Gençay** ve Kroman Çelik İşyeri Baştemsilcisi **Barış Bulut** ile metalde grev süreci üzerine konuştuk.

"Grevi canlı bir şekilde geçireceğiz"

- 29 Ocak'ta başlayacak grevi değerlendirebilir misiniz? Sözleşme sürecinin başından bugüne neler yapıldı, grev süreci için hedeflenenler neler?

Hasan Gençay: Bölgemizde bulunan 10 fabrikada 29 Ocak'ta greve çıkacağız. 14-15 Ocak tarihlerinde fabrikalarımıza grev kararlarını asarak grevi işyerlerinde ilan ettik. Bu fabrikalardan 6 tanesinde grev oylaması isteniyor. Biz buralarda yoğun bir şekilde çalışmalar yürütüyoruz. Sandık kurulacak yerlerde alınan karar doğrultusunda bir sonuç çıkması için çabalıyoruz.

Grevin güçlü geçmesi için uğraşıyoruz. Seçimleri geride bıraktıktan sonra kamuoyu ayağı, basın ayağı, basın açıklamaları... Greve çıktıktan sonra bu canlılığı taşımak için de işçi arkadaşlarla konuşuyoruz. Fabrika önleri kesinlikle boş kalmayacak. Greve çıkıldıktan sonra her yerin canlılık içerisinde olması önemli.

Öncelikli uğraşımız oylama süreci. Alstom, Kroman Çelik, Sarkuysan, Yücel Boru, Çayırova Boru, Dostel fabrikalarında grev oylaması olacak. Başka fabrikalarda da oylama için imza toplanmaya başlandığını duyduk. Ama resmi bir şekilde İŞKUR'a başvuran 6 fabrika var. Fabrikalardaki bu oylama süreci bittikten sonra grev komitelerini daha düzenli toplayarak sürekli eğitimler yapacağız.

"Bu süreç herkesin, dayanışmaya bekliyoruz"

Barış Bulut: Yaklaşık 15 bin işçi ile çıkılacak bir grev süreci, aslında bütün metal işçilerini, tüm işçileri ilgilendirmekte. Bu grev kararı işçilerin basıncı ile alındı. Merkez TİS Kurulu'nda alınan karar

doğrultusunda 29 Ocak sabahı greve çıkacağız. Artık hazırlık aşamalarını geride bıraktık, sürecin son aşamalarına geldik. Önümüzde bir grev oylama süreci var. Patronlar bazı fabrikalara sandık kuracak, bizim fabrikamızda da kapsamdışı olanlardan imza toplanarak oylama kararı çıkartıldı. Biz daha önceki süreçte de alnımızın ağıyla sandıktan çıkmıştık şimdi de alnımızın ağıyla çıkacağımıza inanıyorum.

MESS toplantılarına ben de giriyorum. Diğer sendikalara verilen teklifin aynısını bize de sundular. 3 yıllık sözleşme maddesini bekliyorduk açıkçası. Şişecam sürecinde de son süreçteki başka yerlerde de sözleşmenin üç yıla çıkartılmasıyla karşı karşıya kalındı. Bize de bunun sunulacağını tahmin ediyorduk. 3 yıl herkes için bir kayıp anlamına geliyor. 3 yılın yanında verilen ücret teklifi de çok düşüktü. Birçok hakkımıza saldırı da vardı. Biz bunların hepsini geri çevirdik ama iki sarı sendika bu sözleşmeye imza attı. Bu sendikalar işçisine sormadan sözleşme yaptılar. Biz

yolumuza devam ediyoruz. Kroman Çelik olarak hem 3 yıllığa hem de düşük ücretlere karşıyız. Bu süreçte yine 2008'te olduğu gibi kazanımla döneceğimize inanıyoruz.

Grev boyunca dayanışmayı örmeye çalışacağız. Fabrikada taşeron işçileri var, onlarla görüştük, bizlere destek olacaklarını söylediler. Kroman'da üretimde taşeron çok fazla yok. Onların varlığı üretim açısından grevi zora sokmaz. Tabi biz kapının önündeyken onların içeri girmesi hoş olmaz, girmeyeceklerini düşünüyoruz.

Birleşik Metal-İş ateşi yaktı ama herkesi ilgilendiren bir süreç, bunlar görülerek sahiplenilmeli. Şu anda farklı sendikalardan, sektörlerden, Avrupa'dan destek var. Diğer sendikaların üyesi metal işçisi arkadaşların da yanımızda olmasını istiyoruz. Sözleşmeyi nasıl kabul ettikleri konusunda hayretler içerisindeyiz. Ayağa kalkmalarını bekliyoruz.

Kızıl Bayrak / Gebze

"Sürecin parçası olacağız!"

Petrol-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Meca Plast fabrikasından bir işçiden, metaldeki grev süreci ve dayanışma üzerine görüşlerini aldık.

'İşçiler grevi destekliyor'

- Geçtiğimiz yıl siz de bir toplu sözleşme sürecini geride bıraktınız. Meca Plast patronu da MESS gibi dayatmalarda bulunarak var olan haklarınızı gasp etmek istemişti. Fakat siz o süreçte greve hazırlanmış ve kararlılığınızla patronun bu saldırısına karşı haklarınızı geliştirmiştiniz. Metal işçilerinin aldığı grev kararını nasıl değerlendiriyorsun?

- Öncelikle bağlı bulunduğumuz sendikanın genel merkezinin tavrı net değil ama Meca Plast işçileri ve diğer fabrikalardan işçilerin duyarlılığı var. Özellikle Gebze mitinginde diğer işkollarından işçilerin de katılımının olduğunu gördüm. Bu greve duyarlı işçiler farklı işkollarına da etki yapacağını düşünüyorlar ve bu grevi destekliyorlar. Biz de bu greve çıkış sebebi olarak MESS'in ahlaksızca taleplerini görüyoruz. Bu yüzden tavrımız açık ve nettir. Genel grev gerekiyorsa

genel grev yapmak her işçinin boynunun borcudur. Sonuçta büyük bir sömürü var. Bulunduğum fabrikada da bu durumdan birçok işçi hoşnut değil. Bizlerin de temennisi bu grevden kazanımla çıkmaktır.

'Grev hepimizi etkileyecek'

- Petro-kimya işkoluyla iş yapan birçok metal fabrikası var. Bunların çoğu otomotiv sektörüne çalışıyor. Grev olursa ortak mücadeleyi örgütlemek için nasıl bir hazırlık yapılmalı?

- Bu sözleşme direkt olarak Türkiye'nin bütün metal işçilerini ilgilendiriyor. Metal işçilerinin ise sömürüye karşı ciddi rahatsızlıkları var. Türk Metal Sendikası imza attı ama bu sendikanın üyeleri bundan rahatsızlar ve bunu birçok defa dile getirdiler. Metal işçilerinde ise sermayeye karşı duyulan öfke grevi kaçınılmaz olarak

dayatmıştır. Diğer işkollarında da işçiler direniyor ve mücadele ediyor. Bu mücadeleyi oldukça samimi bir şekilde veriyorlar. Bütün işçilerin geleceğini ilgilendiren ve sömürü politikalarının işçilerin geleceğini etkileyeceği için işçiler mücadelede hemfikir. Kendi işçi arkadaşlarımdan yola çıkarak değerlendirme yapayım. Bu grev hepimizi etkileyecek, metal işçilerinin grevinden sonra tavrımızın daha keskin olacağı ifade ediliyor. Sendikamız bu sürecin dışında kalsa bile fabrikalardan işçiler olarak bu sürecin parçası olacağız. Genel merkezimiz bu grevin dışında kalsa bile biz bir adım atabiliriz.

- Son olarak neler söylemek istersin?

- Biz bu topraklarda 15-16 Haziran Direnişi'ni gördük. İşçi sınıfının hedefi iktidar olduğu sürece kazanım kaçınılmazdır.

Kızıl Bayrak / Gebze

Schneider işçileri fabrikayı terk etmedi

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Schneider Electric işçileri, şirket yönetiminin keyfi bir şekilde alışveriş çeklerini vermemesi karşısında Manisa ve İzmir'deki fabrikaları terk etmeme eylemleri yaptı.

Manisa

İşçilerin 20 Ocak günü fabrika içinde yaptığı eylemde şirketin keyfi tutumu teşhir edilirken MESS dayatmalarına karşı da boyun eğilmeyeceği vurgulandı.

İşçiler coşkulu bir şekilde "Yönetim şaşırma sabrımızı taşıрма!", "İnadına sendika inadına DİSK!" sloganlarının yanı sıra grev kararlılığını da "Başkan bizi greve götür!" sloganıyla haykırdı.

İzmir

Çiğli AOSB'de bulunan Schneider Electric fabrikasında çalışan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler de 21 Ocak'ta fabrikayı terk etmeme eylemi başlattı. İşçiler alkışlar ve sloganlarla tepkilerini gösterdiler.

Polis fabrika çevresine yığınak yaparken Ege Metal İşçileri Birliği (MİB) de işçilere destek için fabrika önündeydi.

Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Sekreteri Coşkun Yılmaz bir konuşma yaparak grev sürecine değindi. İşçiler Yılmaz'ın konuşmasını "Fabrikalar MESS'e mezar olacak!" sloganıyla karşıladılar.

Gazetemiz baskıya hazırlandığı saatlerde Schneider işçilerinin eylemleri devam ediyordu.

Grev komiteleriyle greve hazırlık

Grev ilan kararlarının büyük bir coşkuyla asıldığı fabrikalarda, 29 Ocak'taki greve kadar grev komitelerinin eğitimlerinin tamamlanması bekleniyor. Bu kapsamda Birleşik Metal-İş Sendikası'nın şubelerinde grev komitesi eğitimleri başladı.

Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu **Schneider Enerji End. San.**'deki grev komitesi eğitimi 16 Ocak'ta şube binasında yapıldı.

Diğer yandan, **Yücel Boru**'nun Hatay Dörtöl ve Osmaniye'deki fabrikalarında da grev komiteleri kuruldu.

Mersin'de kurulu **Çimsataş** ve Yücel Boru'nun bu bölgelerdeki fabrikalarına ziyaretler gerçekleştiren Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreteri Seyfettin Gülelgül işçilere grev süreci üzerine bilgilendirmede bulundular.

17 Ocak'ta Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şubesi'nin örgütlü olduğu **Bekaert** fabrikasında grev eğitimi yapılırken, 18 Ocak'ta da sendikanın Gebze

şubesinde eğitim gerçekleştirildi.

Birleşik Metal-İş Sendikası **İstanbul 1 No'lu Şube** de grev komitesi eğitimini 17 Ocak'ta yaptı

Grev komitesi eğitimini geniş katılımlı bir şekilde 18 Ocak'ta gerçekleştiren **Ejot Tezmacı** işçileri ise grev yemini etti. Fabrika eylemlerindeki coşku ve kararlılıklarıyla dikkat çeken Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube üyesi işçiler, grev komitesi eğitiminde grev sürecinde mücadele ve grev disiplinine bağlılık yemini etti.

İzmir'de Delphi Dize ve Mahle fabrikalarının grev komitelerine verilen eğitimde de grev kararlılığı yansıdı. Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekteri Özkan Atar'ın da katılım sağladığı grev eğitiminde coşkulu sloganlar atıldı.

Mersin'de kurulu **Çimsataş** fabrikasında işçiler sabah işe girişlerde eylemlerine devam ediyor. İşe giriş saatinde fabrika girişinde toplanan işçiler süreci değerlendirerek alkışlarla işbaşı yaptılar.

Bosch işçilerinden eylem

Bosch'ta MESS ile Türk Metal arasında süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamadı. Alınan bilgilere göre, MESS, 2012-2014 döneminde imzalanan grup sözleşmesinin aynısında ısrar ederken anlaşma olmadı.

Taraflar bir sonraki görüşmenin tarihini "bilhare" kararlaştırmak üzere toplantıyı sonlandırdılar.

Görüşmelerin tıkanması üzerine Bosch işçileri eylemlere başladı. İşçiler 21 Ocak sabahı vardiya değişimi sırasında iş bırakarak yürüyüş yaptılar.

Saat 07.30'da BU1 fabrikasında gerçekleşen eylemde iki vardiyadan bin civarındaki Bosch işçisi, "Açıktan ölmeyiz biz bu yoldan dönmeyiz!" sloganıyla personel binasına yürüdü. Bosch yönetimine kararlılıklarını gösteren işçiler, toplu sözleşme

taslağındaki taleplerinden geri adım atmayacaklarını dile getirdiler.

Burada bir konuşma yapan Türk Metal Bursa 1 No'lu Şube Başkanı Recep Tan, Cuma günü masadan tarih vermeden kalkan MESS yönetimi eğer geri adım atmazsa eylemlerin sertleşerek devam edeceğini söyledi.

Akşam vardiya değişiminde de Bosch işçileri fabrikalarda yürüyüşler yaptı. Sabah B1 fabrikasında yürünürken akşam tüm Bosch fabrikalarında işçiler, toplu yürüyüşlerle vardiya değişimini gerçekleştirdiler.

Eylemlerde yapılan konuşmalarda mücadelenin devam edeceği belirtilerek MESS'in geri adım atması talep edildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İşçi eylemlerinden...

Adidas önünde eylem

İstanbul'da İkitelli Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren **İLKCAN Tekstil** Adidas'a üretim yaparak yıllarca işçilerin sırtından geçindi. Ancak yeni yılın başında bir gece yarısı makinaları da alarak kayıplara karışan patron İlker Özbilek fabrikada çalışan 240 işçinin 1 aylık maaşları, kıdem ve ihbar tazminatlarını da gasp etti. Sabah işe gittiklerinde durumu fark eden işçiler gasp edilen haklarını istiyorlar.

Yıllarca Adidas'a üretim yaptıklarını belirten işçiler 21 Ocak günü, Adidas'ın kendilerini görmezden gelmelerine tepki göstererek Mecidiyeköy'deki Adidas Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptılar.

Mecidiyeköy'deki Çevre Hastanesi önünde toplanan işçiler "Adidas taşeronu İlkcan Tekstil'den haklarımızı istiyoruz" ozaliti açarak Adidas önüne yürüdüler.

Adidas önünde işçiler adına yapılan açıklamada, patron İlker Özbilek'in trilyonluk malikanesinde keyif sürerken kendi haklarını vermemesi teşhir edildi.

Ayrıca İlkcan Tekstil patronu İlker Özbilek ile makine ve kumaşları kaçıran Fersan Tekstil'e seslenilerek sadaka değil haklarını istedikleri belirtildi.

Tepe Home'da direniş

Nakliyat-İş Sendikası'nın örgütlendiği **Tepe Home**'da 60 işçi şirketin işleri taşeronla devretmesiyle 31 Aralık'ta işten çıkartıldı.

Atılan işçiler 20 Ocak'ta Tepe Home Mobilya'nın İstanbul Beylikdüzü'ndeki merkezi önünde yaptıkları basın açıklamasıyla direnişe başladılar.

Sendika Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, şirketin nakliye ve montaj işlerini taşeron şirkete vererek işçileri köleliğe mahkum etmek istediğini belirtti. Taşeron dayatmasına karşı mücadelelerinin süreceğini ifade etti.

Eyleme direnişteki Zet Farma işçileri de destek verdi.

3 bin işçi iş durdurdu

Adana'nın Tufanbeyli ilçesinde Yamanlı-Kayarcık-Taşpınar köyleri arasında bulunan ve yapımı devam

eden **EnerjiSA**'ya ait termik santralde 200'e yakın işçi işten atıldı. Santralde çalışan işçiler, ücret gasplarının yanı sıra işçi kıyımlarına tepki göstererek 19 Ocak'ta iş durdurdu.

3 bine yakın işçinin eyleme geçtiği belirtilirken, işçilerin haklarının verilmesi ve atılan arkadaşlarının tekrar işe başlamasını talep ettiği duyuruldu.

Küçülme yalanına kanmadılar

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (**TPAO**) Batman Bölge Müdürlüğü'ndeki bazı ünitelerde küçülmeye gidilmesine tepki gösteren Petrol-İş üyesi işçiler, 19 Ocak'ta TPAO ağır nakliyat ünitesindeki 6 TIR'ın Ankara'daki TPAO Genel Müdürlüğü'ne gitmesini engelledi.

Petrol-İş Sendikası Batman Şube Başkanı Mustafa Tekik, konuya ilişkin yaptığı açıklamada şunları ifade etti: "TPAO ağır nakliyat ünitesini küçülttüğü gibi, 'bu iş artık sorumluluğumuzda olmayacak' diye açıklama yapıyor. 6 TIR aracını almak isteyen ekibe direndik. Bu araçlar Ankara'ya giderse, bu ünite de özelleştirilmiş olacak. TPAO'nun küçülmesine yönelik politikalara izin vermemeye yönelik eylemlere de başlayacağız."

Atık tesislerindeki kıyım protestosu

Bursa Büyükşehir Belediyesi Atık Depolama Tesisleri'nde taşeron şirket bünyesinde çalışan 15 işçiden 11'inin işine son verilmesi 17 Ocak'ta protesto edildi.

Mudanya yolu üzerindeki Özdilek AVM önünde toplanan kitlenin yürüyüş yaparak tesislerin önüne gelmesinin ardından işçiler adına yapılan açıklamada büyükşehir belediyesinin ihaleyi başka bir şirkete vermesi nedeniyle işten atıldıkları, kesintisiz 16 saat çalıştırılmalarına ve ücretlerinin asgari ücretten gösterilmesine rağmen kapının önüne konuldukları belirtildi.

Açıklamanın ardından işçiler ve katılımcı kurumlar adına konuşmalar yapıldı.

Eyleme direnişçi MEPAR işçileri, KESK Bursa Şubeler Platformu, BDSP, SYKP, Partizan, HDP, BATİS-BAMİS, BHH, SDP'nin de aralarında olduğu kurumlardan katılım oldu.

Ücret gaspına karşı vince çıktılar

Adana'nın Yüreğir ilçesinde yapımı süren **Adana Adliyesi**'nin inşaatında çalışan işçiler, 3 aydır gasp edilen ücretlerinin ödenmesi için 41 metre yüksekliğindeki vince çıktı. 16 Ocak günü vince çıkan işçilere inşaatteki diğer işçiler de destek verirken firma yetkilileri, işçileri bir kez daha ücretlerinin ödeneceğini söyleyerek kandırmaya çalıştı. "En son para bize ödeniyor. Firma işi firmaya o da diğer firmaya veriyor. En son halka işçi oluyor" diyerek patronlara tepki gösteren işçiler, 7 bin liranın üzerinde alacakları olduğunu ve ücretleri ödenmeden aşağı inmeyeceklerini belirtti.

İşçilerin kararlılığı üzerine yetkililer, gasp edilen ücretleri ödemek zorunda kaldı. İşçiler de yaklaşık 2 saat süren eylemlerini ücretlerini alarak sonlandırdılar.

Karayolu işçileri Türk-İş'in kapısına dayandı

Hak kazanmalarına rağmen kadroya alınmayan karayolu işçileri Türk-İş Genel Merkezi'ne giderek talepleri için adım atılmasını istedi.

Taşeron şirketler bünyesinde çalışan binlerce karayolu işçisi mahkeme kararıyla da kadro hakkı kazanmalarına rağmen kadroya alınmıyorlar.

Yol-İş bürokratlarının işçilerin kadro talebi için hükümetten medet ummak dışında herhangi bir adım atmaması ve Türk-İş ağalarının da sorunlarına ilgi göstermemesi karşısında karayolu işçileri 21 Ocak'ta Ankara'daki Türk-İş Genel Merkezi'ne gitti.

Abdi İpekçi Parkı'nda buluşan işçiler toplu halde Türk-İş'e geçtiler. Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay ve Yol-İş Genel Başkanı Ramazan Ağar ile sorunlarının çözümü için görüşmek istediler.

Görüşme talepleri yerine getirilmeyen işçiler konfederasyondaki bekleyişlerini sürdürdüler.

Charlie Hebdo katliamı, y emperyalistlerin

Emperyalist devletler zirveden zirveye koşuyorlar. Paris'teki Charlie Hebdo katliamını bahane ederek bu kez de güvenlik zirvesine hazırlanıyorlar. Bu yönde ilk adım sıcaklığı sıcaklığına AB içişleri bakanlarının katıldığı toplantıyla atıldı. Ancak asıl zirve ABD'nin önerisi ve çağrısıyla 18 Şubat'ta gerçekleştirilecek.

Koyulaştırılmış devlet terörü, temel hak ve özgürlüklerin budanması

Bugüne kadarki tüm deneyimlerle de kanıtlanmıştır ki, güvenlik zirvesi demek, "toplumun güvenliğini tehdit eden teröre karşı mücadele" aşağılık yalanları eşliğinde devlet terörünün daha da koyulaştırılması, aynı anlama gelmek üzere polis devleti uygulamalarına hız kazandırılması, polis gücünün artırılarak adeta bir polis ordusunun kurulması, işçi ve emekçilerin yılları bulan mücadelelerine ve ağır bedellere mal olan temel hak ve özgürlüklerin tırpanlanması, zaman içinde olduğu kadarıyla burjuva demokrasisinin ve ona ait yerleşik kimi kurumların bir yana itilerek devletlerin birer polis devletine dönüşmesi demektir. Militarizmin azdırılması, bu çerçevede bütçeden askeri harcamalar için ayrılan payın artırılarak ekonominin adım adım askerleştirilmesi, silahlanma yarışının hız kazanması, güvenlik ve silah sektörünün iyiden iyiye palazlanması demektir. Tüm bunları, askerlerin tam boy içeride de devreye sokulması demektir.

Emperyalist devletlerin "teröre karşı mücadele" dedikleri şey işçi ve emekçilerin en barışçıl eylemlerine dahi acımasızca saldırı demektir. Toplumun güvenliği ve huzuru yalanı ile toplantıların yasaklanması, gösterilerin iptal edilmesi, yapılması durumunda söz konusu gösterinin "yasadışı" ilan edilerek polis ve yetmezse asker gücüyle ezilmesi demektir. Tüm bunları, daha fazla akrep, TOMA, biber gazı, sis bombası, plastik mermi ve insansız hava aracının emekçilerin üzerine sürülmesi takip eder. Bu uygulamaları kentlerin içinde ve sınır boylarındaki kontrol noktalarının artırılması, daha çok devriye, daha çok güvenlik kamerası, bunaltıcı düzeyde kimlik kontrolü uygulamaları, polislin daha fazla yetkilendirilmesi, keyfi biçimde silah kullanmasının önünün açılması ve yargısız infaz için cesaretlendirilmesi adımları izleyecektir.

Nitekim, Avrupa ve Fransa'nın 11 Eylül'ü olarak nitelenen Paris'teki Charlie Hebdo katliamı sırasında ve sonrasında başta Fransız devlet ve hükümet yetkilileri olmak üzere, ABD dahil tüm bir emperyalist merkezlerde bu çerçevede dile getirilen her şey bunu doğrulamaktadır.

Şöyle ki, sol kılıklı ama gerçekte aşırı sağcı Fransa Başbakanı Manuel Walls Paris'te yapılan AB içişleri bakanları toplantısında ev sahibi olarak söz almış ve katliamın Fransa ve dünyada yarattığı

infialden de yararlanarak "teröre" karşı bir an önce harekete geçilmesi çağrısı yaptı. Bu konuda tüm bir "uygar", demek oluyor ki emperyalist dünyanın deyim yerindeyse kutsal bir ittifak yapmasını istemişti. Devamla, her şeyin istihbarat zaafiyetinden kaynaklı olduğunu ileri sürerek, ilk elden istihbarat servislerini güçlendirmenin, internet ve sosyal medya üzerinde çok sıkı bir denetimin, Avrupa'ya gelen uçak yolcularına ait bilgilerin AB düzeyinde merkezleştirilmesinin acil olduğunu belirtmişti. Manuel Walls sözlerini getirip, ABD ve AB gizli servisleri arasında sıkı işbirliğinin şart olduğuna bağlamıştı.

Sonrası biliniyor, hiç vakit kaybedilmeksizin, mevcut polis ordusu yetmezmiş gibi, Yahudi okullarını, sinagogları ve camileri koruma yalanı ile 10 bin asker de sokaklara salındı. Artık askerler de tren garlarında dolaşmaya başlamıştır. Şüpheli paket bahanesi ile emekçi semtlerine banliyö seferleri dahi iptal edilmektedir. Almanya, Fransa ve özellikle Belçika'da cihatçı terörist avı adı altında, her yerde esas işçi ve emekçilere dönük olan azgın bir devlet/polis terörü estirilmektedir.

İbret verici olan şudur ki, tüm ülkelerin emperyalist burjuvazisi, tam bir birlik halinde ve kendilerine özgü bir ikiyüzlülük ve utanmazlıkla Charlie Hebdo katliamını protesto vesilesiyle yapılan 1.5 milyon insanın katıldığı yürüyüşte yükseltile düşünceler ve ifade özgürlüğü çığlığına sahip çıkmıştı. Şimdi, bir yandan ulus, din, renk, mezhep ayrımı yapmaksızın hangisi amaca uygunsa her türlü ırkçılığı daha bir azdırıp sokaklara salarken, diğer yandan en başta düşünceler ve ifade özgürlüğü olmak üzere tüm temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak üzere kapsamlı ve merkezi bir saldırıya hazırlanıyor. 18 Şubat'ta yapılacak olan "Güvenlik Zirvesi"nin temel amaçlarından biri budur.

Emperyalist saldırganlık ve savaşın yeni boyutlar kazanması

ABD ve AB'li emperyalistlerin "güvenlik ve teröre karşı mücadele" yalanı ile hummalı biçimde hazırladıkları saldırıların bir ayağı, tek tek ülkelerde ardı arkası kesilmeyen ve gitgide kitlesel boyutlar kazanan sınıf ve kitle hareketleriyken, diğer ayağı da, bu yalanın arkasına saklanarak ezilen dünya halklarına büyük acılar yaşatan ve işgal edilen ülkelerde büyük yıkımlara yol açan emperyalist saldırganlık ve savaşın alanını genişletmek, deyim uygunsa her yere yaymaktır.

Fransa'da gitgide derinleşen bir iktisadi kriz var. İşsizlik, toplum ölçüsünde yaygınlaşan yoksulluk, servet-sefalet arasında her yıl biraz daha büyüyen uçurum ve gelecek güvensizliği, günümüzde Fransa'da daha da yakıcı boyutlar kazanmıştır. Belli umutlarla işbaşına getirilen sözde "sosyalist" hükümet ve devlet başkanı Hollande kısa süre içinde yıpranmış, ırkçı-faşist Le Pen yükselen değer haline gelmiş, partisi Ulusal Cephe aldığı oylarla ikinci büyük parti habine gelmiştir. O kadar ki, bir diğer ırkçı-faşist olan Sarkozy aranır hale gelmiştir.

Öte yandan, iktisadi ve sosyal yıkım politikaları ve bunun ifadesi saldırılar işçi ve emekçilerin yaşamını çekilmez hale getirmiş, işçi ve emekçilerin öfkelerini mayalamıştır. Fransa'da işçi grevleri bekleniyordu ve Charlie Hebdo katliamı tam da bunun üstüne geldi. Bu arada, Fransa'da iktisadi kriz, sosyal ve siyasi krizleri de tetikleyen bir rol oynamakta ve toplumun derinliklerinde sürekli patlayıcı maddeler birikmektedir.

Fransa aynı zamanda Avrupa Birliği ülkeleri içinde ırkçılığın en çok prim yaptığı ülkelerin başında gelir. Tek başına Le Pen ve Ulusal Cephesi bunu kanıtlamaya

Yeni 'güvenlik zirvesi' ve kanlı manevraları

yeterlidir. Paris'in orta yerinde ve güpegündüz acımasız bir katliam gerçekleştiren cihatçı çeteler bizatihi Fransız kapitalizminin eseridirler, bu bataklıkta üremişlerdir. Fransa diğer emperyalist devletlerle birlikte din ve mezhep farklılıklarını kışkırtarak Ortadoğu'da IŞİD'i yaratan ve onun aracılığıyla bölgeyi bir kan gölüne çeviren politika ve kirli icraatların ortağıdır da. Libya'da belki de başı çekenidir. Keza, IŞİD uzantısı caniler en çok Fransa'da üremiş, IŞİD saflarında savaşmak üzere Suriye ve Rojava'ya gitmişlerdir. Şimdilerde ise, kapitalist metropollerde cinayetler işlemek üzere yeniden geri dönmüşlerdir. Charlie Hebdo katliamı ve bunu gerçekleştiren caniler bu durumun somut örneğidir.

Fransa emperyalist bir güç olarak da rakipleri karşısında birtakım dezavantajlara sahiptir. Libya ve Suriye'de olduğu gibi, her dünya olayında atak davranmakta, başa gürüşmekte, buna karşın hegemonya savaşında hep geride kalmaktadır. Ortadoğu'da halihazırda sahip olduğu pozisyonundan da memnun değildir. Almanya ile aynı birliğin içindedir, ama giderek daha çok ABD ile mesai halindedir. Kendi doğal etkinlik alanı olarak gördüğü Orta Afrika'ya da fazla yoğunlaşmamaktadır. Yani dış politika alanında da ciddi sıkıntıları vardır.

Benzer iç ve uluslararası sıkıntılar diğer AB üyesi ülkelerin de inkar edilemez gerçeğidir. İktisadi kriz Almanya'da da kendisini hissettirmeye başlamıştır. Önümüzdeki dönem bu daha da belirgin hal alacaktır. IŞİD ve onu besleyen politikaların sonucu olarak, Almanya da IŞİD saflarında savaşmak üzere Ortadoğu'ya giden yüzlerce insanlık düşmanı çetenin fideliğini yapmıştır. Resmi rakamlara göre 500'ün üzerinde çete üyesi Almanya'dan IŞİD saflarına katılmıştır. Şimdi burada da geri dönüş var. Almanya İslam karşıtlığı temelinde ırkçı-faşist örgütlerin mantar gibi ürediği, ırkçı-faşist saldırganlığın

adeta tavan yaptığı bir ülkedir. Charlie Hebdo katliamı bile son günlerde gündemden düşmeyen ırkçı ve yabancı düşmanı PEGIDA aracılığıyla ırkçılığın tırmandırılmasının vesilesi yapılmıştır. Keza Almanya, sınıf ve kitle hareketlerinin zayıf olduğu bir toprak olmasına karşın, en sıradan greve dahi ileri düzeyde bir tahammülsüzlük göstermektedir. Yakın dönemde gerçekleşen makinistler grevi sırasında sergilenen sınırsız grev ve işçi düşmanlığı bunun somut bir örneği olmuştur. Ve nihayet, Almanya her zaman için en iştahlı, en hırslı emperyalist güç olmuştur ve o bugün de hegemonya savaşının en aktif tarafıdır, hummalı biçimde yeni bir emperyalist savaşa hazırlanmaktadır.

Benzer şeyler İngiltere, İtalya, Yunanistan ve Belçika için de ileri sürülebilir. Bilindiği gibi, Yunanistan grevden greve koşuyor. Yığınlar ikide bir on binler, yüz binler halinde sokaklara çıkıyorlar. Yunanistan'a hükümet dayanmıyor. Ekonomi, AB, AMB ve IMF'nin marifetiyle dibe vurmuş durumda. Sosyal kutuplaşma korkunç boyutlarda. Siyasi kriz öğeleri giderek birikiyor. Toplum sürekli bir gerilim içinde. Buranın da Altın Şafak adlı bir acımasız faşist cinayet örgütü var.

İtalya son yılların en büyük işçi grevine sahne oldu. Belçika'da geçtiğimiz günlerde oldukça kitlesel bir işçi grevi yapıldı. İngiltere kitlesel sınıf ve emekçi kitle hareketlerine sahne oluyor. ırkçı-faşist saldırganlık bu ülkelerin de gerçeğidir. Bu ülkelerin fay hatlarında da sürekli olarak patlayıcı maddeler birikmektedir.

Bir kez daha dönem bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Proleter kitle hareketleri ve halk isyanları dönemidir. Bugüne dek gerçekleşenler sadece öncü sarsıntılardı. Bunların yeni örnekleri görülecektir. Hem de daha sarsıcı biçimde sökün edeceklerdir. Emperyalist burjuvazi de bunu biliyor ve bu bilinçle merkezi olarak ve tek tek ülkelerde buna karşı hazırlık yapıyor.

Tüm ülkelerde muhtemel yeni sınıf ve kitle

hareketlerini önlemenin yegane yolu, demokratik hak ve özgürlükleri budamak, bu amaçla devlet terörünü, polis devleti uygulamalarını koyulaştırmaktır. Ama bu kadarı yetmez; militarizmi azdırmak, orduları sınır ötesine ve her yere göndermektir. Emperyalist ve gerici işgal ve savaşlara hız kazandırmak, sadece Ortadoğu'da yoğunlaşmakla kalmamak, onu her yere taşımaktır. "Sınıf savaşını önlemek istiyorsanız, savaşı sömürgelere taşıyın", yani emperyalist bir savaş örgütleyin. ABD ve AB'ye mensup emperyalist burjuvazi de bu veciz sözlerin gereğini yapıyor. Tek farkla ki, kendi deyimlerince bir yandan "yerel ortaklıkları" güçlendirirken, diğer yandan ABD'nin ABD ve AB gizli servisleri arasında ileri bir işbirliği önerisini hayat geçirerek, devlet terörünü dünya ölçüsünde merkezileştirmektedir. Muhtemel sınıf savaşlarını bu merkezi devlet terörü ile ezmek istemektedir.

Bir kez daha, ABD Galler'deki NATO Zirvesi ile diğer emperyalistlere kendi öncülüğünü dayattı, kendi öncülüğünde bir emperyalist koalisyon kurdu. Bizzat Barak Obama'nın önerisi ile şimdi de, 11 Eylül saldırısı bahanesiyle yaptığı gibi, teröre karşı tek tek ülkelerde ve dünya çapında merkezi ve etkili mücadele yalanı ile öncülüğünü daha ileri boyutlara taşımak istiyor. 18 Şubat'ta yapılması düşünülen güvenlik zirvesinin esaslı amaçlarından biri de budur.

Merkezileştirilmiş devlet terörüne, emperyalist savaşa karşı, birleşik devrimci sınıf savaşı!

Merkezileştirilmesi gündemde olan devlet terörüne, bu amaçla hız kazandırılacak olan polis devleti uygulamalarına, işçi ve emekçilere dönük saldırılara ve ezilen mazlum halklara büyük acılar yaşatan, ülkeleri yıkıma uğratarak viraneye çeviren haksız, gerici ve emperyalist müdahale ve savaşlara karşı, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarına sıkı sıkıya sarılarak, tek tek ülkelerde ve dünya çapında din, dil, ulus, mezhep ve renk ayrımı yapılmaksızın birleşik devrimci bir sınıf mücadelesiyle, her yerde kapitalist barbarlığın ve emperyalist saldırganlığın yegane alternatifi olan devrim ve sosyalizm kavgasının adım adım öne çıkartılması ve büyütülmesi ile cevap verilebilir.

Emperyalist burjuvazinin kanlı ve kirli manevralarını, mezhepsel farklılıkları istismar ederek kışkırttığı halklar arası kanlı boğazlaşmaları boşa çıkartmak ve enternasyonal düzeyde birleşik devrimci bir sınıf savaşının yolunu açmak, emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı direnen halkların birleşik devrimci mücadelesini büyütme, tek tek ülkelerde ve dünya ölçüsünde günün en yakıcı görevi ve sorumluluğudur.

Ne masa başı görüşmeler, ne anayasal düzenlemeler ne de emperyalist yalanlar...

Çözüm birleşik devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

PKK'nin Şengal'de kanton kurma girişimi Barzani ve Güney Kürdistan yönetiminin tepkisini çekmekte gecikmedi. Güneyli Kürtler oldukça sert bir tonla, PKK'nin bu girişiminin ülkeyi bölme girişimi olduğunu, Güney Kürdistan Parlamentosu'nun kararı ve izni olmadan böyle girişimlerde bulunulamayacağını, bu girişimin Şengal Ezidilerinin iradesini temsil etmediğini, gerçekte PKK'nin kendi tasarrufu olduğunu ileri sürerek, tüm bu nedenlerle girişimden derhal vazgeçilmesi çağrısı yaptılar. Bu durumun Kürtler arasında az-çok olumlu yönde seyreden ilişkilerin ruhuna aykırı olduğunu eklemeyi de ihmal etmediler.

PKK ve onu temsilen KCK ise, gerçekte bir kanton kurma girişiminin söz konusu olmadığını, olanın güneydeki federe yapıya bağlı bir özyönetim hazırlığı olduğunu, iddiaların tersine Ezidi Kürtlerin istem ve iradesi doğrultusunda böyle bir hazırlığın gündemleştirildiğini, dolayısıyla Barzani yanlısı basın olayı çarpıttığını ileri sürerek yanıt verdi. Bu arada, basının her fırsatta PKK aleyhtarı bir propaganda yaptığını, özellikle üslubu bakımından rahatsız edici bu propagandanın durdurulmasını talep etti.

Hali hazırda dışa vurmasa da Barzani liderliğindeki Güney Kürdistan Yönetimi ile PKK/KCK arasındaki gerilim devam ediyor.

Bu aynı dönemde bir başka gelişme daha yaşandı. Bu kez, Suriye BAAS rejimi Rojava'da Haseke'ye saldırdı. Havan topları eşliğinde yapılan saldırılarda onlarca insan yaşamını yitirdi. Saldırıları başka bazı yerleşim birimlerini de kapsayarak devam ediyor. BAAS rejimi daha büyük saldırı için hazırlık yapıyor.

Saldırıların hedefinde Kürt halkının kazanımları var

Ayrıntılarından arındırıldığında bu her iki gelişmenin hedefi de dosdoğru, Rojava'daki fiili özerklik de dahil Kürt halkının son dönemlerde ve elbette ki çok büyük ölçüde PKK sayesinde elde ettiği kazanımlardır.

Emperyalist müdahalelerin yanı sıra toplumsal çalkantılarla yerleşik statükosu son yıllarda hepten altüst olan Ortadoğu'da Kürt sorunu gitgide ön plana çıkmış, olayların seyrine bağlı olarak Kürt hareketleri gitgide etkin bir konum kazanmış, her geçen gün daha da çoğalan kazanımlar elde etmiştir. Hiç kuşkusuz tüm bu kazanımların elde edilmesinde PKK'nin belirleyici düzeyde rolü var.

Günümüzde emperyalizmin ve Türk sermaye devletinin Kürtler ve Ortadoğu'nun kardeş halklarının başına bela ettiği IŞİD adlı ölüm makinesi Şengal'i işgal ederek binlerce Ezidi Kürdü katlettiği sırada hem Irak merkezi hükümetine bağlı güçler hem de Güneyli peşmergeler utanç verici bir biçimde bölgeden kaçmışlardı. ABD öncülüğündeki emperyalist koalisyon güçleri ise, bu saldırıları, katliam yapıldıktan ve PKK/YPG saldırıyı püskürtene kadar sessizlikle karşılamışlardı. Buna karşın PKK'ye bağlı gerilla güçleri ve YPG Ezidi Kürtlerin yardımına

Kürt halkı bugüne kadar yaptığı gibi kendi gücüne yaslanmalı ve kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisinde daha fazla ısrar etmelidir. Bugüne kadar ne kazanmışsa böyle yaptığı için kazanmıştır. Rojava da dahil tüm kazanımlarını korumanın yolu da bu aynı çizgide ısrar etmekten geçmektedir.

koşmuş, kısa sürede insanlık düşmanı IŞİD çetelerini püskürtmüşlerdi. Bunu yine IŞİD çetelerinin Mahmur'a dönük saldırısının boşa çıkartılması izlemişti. Doğal olarak bu her iki gelişme PKK'ye ve Kürt halkına moral kazandırmanın yanı sıra, haklı olarak prestij kazandırmıştı. Fakat bundan da önemlisi, bu durum, PKK için bir meşruiyet imkanına dönüşmüştü. Nitekim bu gelişmenin ardından Barzani Mahmur Kampı'nı ziyaret etti, PKK'nin buradaki yöneticilerini resmen ziyaret etti. Bu bir tanınma durumuydu ve ilk kez oluyordu. Barzani emperyalist koalisyona bağlıydı ve dolayısıyla bu gelişme emperyalist koalisyonun habersiz bir gelişme değildi, tersine onların telkini ile gerçekleştirilmişti. Emperyalist devletlerin PKK'yi takdir mahiyetindeki açıklamaları ve başta Almanya ve Fransa'da PKK'nin terör listesinden çıkartılması tartışmalarının başlatılması, basında bu minvalde haber ve makalelerin yayınlanması, tam da bu durumun ifadesiydi. Bunun kendisi aynı zamanda genelde Kürt hareketlerinin ve en çok da PKK'nin manevra alanlarının genişlemesi demektir ki, bu da önemli bir kazanım olmuştur.

Kobanê süreci tüm bu bakımlardan daha ileri bir aşamadır. Şengal'in ardından IŞİD bu kez de Kobanê'ye saldırdı. Saldırının arkasında Türk sermaye devleti ve elbette ki emperyalist koalisyon vardı. IŞİD'in, bu güçlerin dolaylı-dolaysız desteği ve silah

üstünlüğünü kullanarak kısa süre içinde Kobanê'yi işgal edeceği bekleniyordu. Barzani de dahil bu beklenti içinde olanların tümü de hüsrana uğradılar. YPG, Kobanê ve tüm bir Kürt halkı IŞİD'in ölüm kusan bu saldırısına destansı bir direnişle karşılık verdiler. Başta Türkiye'nin emekçi halkları olmak üzere, bölgenin ve dünyanın kardeş halklarının, ilerici ve devrimci güçlerinin aktif desteği ve enternasyonal dayanışması bu durumu ayrıca güçlendirdi. IŞİD ilerleyemedi, hedefine ulaşamadı. PKK, YPG ile omuz omuza bir yeni başarı daha elde etti. Doğal olarak bu başarı Kürt halkının kazanımlarını katladı. Örneğin, Kobanê'deki destansı direniş Kürt sorununu daha bir öne çıkardı ve uluslararası platformların gündemine soktu. Kürt hareketleri bölgenin en güçlü ve statükoların değiştirilmesinde, yararlanılması gereken bir güç konumuna ulaştı. Sistem nezdinde meşru hale gelmeye başladı, manevra alanları da iyice genişledi.

Burada dikkate değer olan ise şudur; kabul etmek gerekir ki, tüm bu gelişmelerin ve elde edilen kazanımların esas etkeni PKK ve onunla aynı çizgideki YPG ve İran Demokratik Çözüm Partisi gibi diğer Kürt hareketleridir. Şengal ve ardından Kobanê direnişi ile birlikte bu çok belirgin bir durum haline gelmiştir. Bunun dolaysız sonucu olarak bölgedeki gelişmelerde inisiyatif PKK'nin eline geçmiştir. Emperyalist güçler YPG ve yıllardır terör listesinden düşürmeyip düşman

gördükleri PKK'yi muhatap almak durumunda kalmışlardır. YPG ve PKK konusunda yeni bir değerlendirme yapmak, bunlara dönük politikada bazı değişiklikler yapmak kaçılmaz hale geldi. Koalisyon güçleri de bunu yaptı.

ABD ve onun başını çektiği emperyalist koalisyon çok deneyimliydi. Pek çok sistem karşıtı gerilla hareketleriyle uzun yılları alan düşük yoğunluklu savaş adını verdiği savaşlar yürütmüş, ancak, zaman içinde bu hareketlerle masaya oturmayı, sistemin karanlık ve kirli dehlizlerinde oyalayıp aldatmayı, süründürmeyi ve çürütmeyi çok iyi biliyordu. Bu hareketlerin kusurları ve zaaf alanları konusunda da deneyimliydi. Çok bilinen ilkesini, yani "ezemiyorsan dizginle, yenemiyorsan ehlileştir, içine Truva atı sızdır, yozlaştır ve kirli manevralarla adım adım sistemin içine çek" ilkesini devreye soktu. İşbirlikçilerine, en başta sömürgeci sermaye devletine Rojava/ Kobanê politikasında değişiklik yapmasını, hiç değilse yumuşatmasını dayattı. Benzer bir dayatmayı da Barzani'ye yaptı. Barzani neredeyse hiç diretmedi, ancak Türk sermaye devleti başlarda varlık-yokluk sorunu olarak gördüğü politikasında diretti. Rojava'daki özerkliğin yok sayılmasını, bunun yerine bir işgal durumu olan tampon bölgenin kurulmasını ve Suriye rejimini yıkma şartlarını dayattı. Bunların hepsi de reddedildi. ABD kendi bildiği yolda ilerledi. Emperyalist koalisyon güçleriyle birlikte yardımsever pozlarında Kobanê'nin yardımına koştu. YPG'ye verilmek şartı ile silah, yiyecek, giyecek, ilaç vb. yardımları devreye soktu. Peşmergenin geçişi için sınırda koridor açılması için sermaye devletini zorladı. Belli bir gecikme ile bu da sağlandı. IŞİD'e karşı hava bombardımanlarına başladı.

Bir kez daha, tüm bu yardımseverliklerin yegane bir hedefi var, PKK'yi ehlileştirmek ve zaman içinde sistemin içine çekmek. PKK'yi bölge politikalarında yararlandığı bir güç haline getirmek. Bir başka anlatımla, PKK'yi hiç değilse Barzani çizgisine getirmek. Vesayete açık bir harekete dönüştürmek.

İşte tam da burada bilinen bir gerçeği tekrarlamakta yarar var:

"Hali hazırdaki Kürt ulusal hareketlerinin devrimci bir konum ve kimlikten yoksun olmaları Kürt özgürlük mücadelesinin en büyük sorunudur. Yine de mevcut Kürt hareketleri arasında konum ve kimlik bakımından temel önemde farklılıklar vardır. Güney Kürdistan'ın Kürt partileri tümüyle emperyalizmin hizmetinde hareket ediyorlarken, Türkiye, Suriye ve İran'daki Kürt partileri, kuşkusuz büyük ölçüde PKK sayesinde, cepheden mücadeleye konu etmeseler bile emperyalizme karşı mesafeli durmakta, emperyalist planlara alet olmayı reddetmekte, tersine bölge halklarıyla yakınlığa ve dayanışmaya önem vermektedirler." (TKİP IV. Kongre Bildirisi, Ekim 2012)

En başta ABD olmak üzere emperyalist koalisyon güçleri de bu gerçeğin farkındalar ve buna göre davranmaktadırlar. Özellikle ABD verili sürecin ve olayların seyrinin Kürt hareketinden yana olduğunu biliyor. PKK'nin kısa sürede ve kolayca sisteme entegre olmayacağını da... Ancak o, bugün için PKK'nin lehine olan koşulların, aynı zamanda PKK'nin ehlileştirilmesinin ve sistemin içine çekilmesinin de zemini olduğunu çok iyi biliyor. Bu nedenledir ki, umudunu koruyor ve bekliyor.

Saldırıların düğüm merkezi Rojava'dır

Rojava Kürt halkının son yıllarda elde ettiği en önemli kazanımdır. Dosdoğru Kürt halkının kendi

güçlerine yaslanarak ve yılları bulan öz emeğinin ürünü olan bir kazanımdır. Özgür iradesinin ifadesidir ve en önemlisi de bu irade, emperyalizme, Türk sermaye devleti başta olmak üzere sömürgeci diğer bölge devletlerinin ve bu arada da Barzani'nin hilafına ramen ortaya konmuştur. Rojava'yı gerçek bir kazanım yapan, değerli kılan da budur. Biz komünistler de en çok bu özelliği nedeniyle Rojava'ya sahip çıkmakta, ona dönük saldırılara ve şu ya da bu yönde yapılmak istenen sınırlandırma girişimlerine karşı Rojava kazanımını desteklemektediriz.

Rojava tam da bu niteliği nedeniyle başından beri Türk sermaye devletinin düşmanlığını kazanmıştır. Emperyalizm ve Suriye de dahil bölgedeki işbirlikçisi devletler bu nedenle Rojava'yı tanımamış, içlerine sindirememişlerdir. Türk sermaye devleti daha ilk günden Rojava'yı bir savaş nedeni saymış ve her fırsatta ona dönük tertip ve provokasyonlarda bulunmuştur.

Bu aynı şey diğer sömürgeci devletler için de geçerlidir. Bu devletler arasında Kürt özgürlük mücadelesine karşı geçmişten beri tarihsel bir ittifak vardı. Aralarındaki çıkar farkı ne olursa olsun, söz konusu olan kendi ulusal çıkarları ve bölgedeki yerleşik statükonun geleceği olunca, hepsi zamanı geldiğinde Kürt özgürlük mücadelesi karşısında yekvücut oluyordu. Bölgedeki ardı arkası kesilmeyen toplumsal çalkantılar ve delik deşik olan bölgesel statükolara bağlı olarak, son yıllarda bu tarihsel ittifak darbe almış, zaafa uğramıştır. Kürt sorununun öne çıkmasında, Kürt hareketlerinin etkin bir konum kazanmasında ve yeni kazanımlar elde etmesinde bu durumun önemli

rolü vardır. Haliyle hepsi de gelişmelerden, en çok da Kürt halkının burunlarının dibinde yaptığı Rojava çıkışından fazlasıyla rahatsız olmuşlardır. Bunun içindir ki, aralarındaki tarihsel ittifakın bozulmasına rağmen, hepsi birlikte çeşitli biçimlerde Rojava'yı daha doğmadan öldürmek istemişlerdir.

Rojava, emperyalist devletler ve bu arada da Barzani için de benzer anlama sahiptir. Örneğin Barzani başından itibaren, kendisine rağmen ortaya konan iradeyi tanımamış, onu kendisinin sonu olarak algılamıştır. Bu yüzden de her fırsatta Rojava'ya saldırmış, sınırlarını kapamış, ambargolar uygulamış, geçişlere izin vermemiş, utanç verici biçimde hendekler kazmıştır. PYD temsilcilerinin uluslararası platformlara alınmaması yönlü çabalar sergilemek bir diğer icraatı olmuştur. Rojava'daki özerkliği tasfiye etmek ve kendine bağlı ve vesayete açık bir Rojava her zaman Barzani'nin yegane arzusu olmuştur. Bu olmadığı için Rojava'ya düşmandır. Bunu engelleyen yegane güç olduğu için PKK'ye düşmandır. Bu duruma son vermek üzere peşmergelerini Rojava'ya göndermiştir. Bugünlerde Şengal'de kanton kurma girişiminde bulunduğu bahanesi ile PKK'ye verdiği ultimatoma da bu nedenledir. Görüntü çoğu kez aldatıcıdır. Ne denirse densin, Barzani'yi ve Güney'deki yönetimi çileden çıkartan asıl şey, kendisine rağmen ortaya konan özgür iradedir. Bunun Rojava'da, Şengal'de olması gerçeği değiştirmez. Barzani kendisine, dolayısıyla da sisteme tabiiyeti dayatıyor. Bu koşulla kardeşliğe hazırdır. İç birlik olacaksa bu koşullarda olabilir. Kürt alt sınıflarının iradesi ve bunun ifadesi çözümler onun için kabul edilmezdir.

Rojava, emperyalist devletler ve bu arada da Barzani için de benzer anlama sahiptir. Örneğin Barzani başından itibaren, kendisine rağmen ortaya konan iradeyi tanımamış, onu kendisinin sonu olarak algılamıştır. Bu yüzden de her fırsatta Rojava'ya saldırmış, sınırlarını kapamış, ambargolar uygulamış, geçişlere izin vermemiş, utanç verici biçimde hendekler kazmıştır.

Şengal'deki henüz belirsiz girişimi engelleyip "Rojava virüsü"nün daha fazla yayılmasını engellemek istiyor.

Suriye'nin Kürtlerle yaşadığı çatışmasızlığa son verip, birden bire Kürt halkına karşı hareketlenmesine ve Haseke'ye saldırmasına gelince, Suriye daha yakın günlere kadar dört yandan kuşatılmış bir devlettir. Türk sermaye devleti sürekli olarak buraya dönük savaş çıkırtkanlığı yapıyordu. ABD ve AB'ye mensup emperyalistler koro halinde Suriye düşmanlığı yapıyorlardı. Kısacası, emperyalist saldırganlık ve savaşın sivri ucu Suriye'ye dönüktü. Suriye bir yandan da bir iç savaşın içindeydi ve bu onu iyiden iyiye güçten düşürüyordu. Ardından bir IŞİD belası türetildi. Bu koşullarda Suriye'nin Rusya, Çin ve İran destekli deneyimli rejimi hedefi daraltmak ve hesabı sonra görmek üzere Kürt halkına ve onun yaptığı Rojava çıkışına doğrudan saldırmadı. Pek çok yerde kimi kurumlarını çekmedi. Bekledi, günü geldiğinde saldıracaktı, hesap buydu. Ve o gün gelmiş bulunuyor.

Gelen yerde olayların seyri yavaş yavaş değişmektedir. Emperyalist sistem bir süredir Suriye düşmanlığı yerine bir yumuşama içindedir. BAAS rejimi güçlü çıkmıştır ve kısa sürede işbaşından uzaklaşması olası görünmemektedir. Bu ise bir politika ve yönelim değişikliğini zorunlu hale getirmiştir. Artık Suriye rejimini yıkmak öncelikli hedef olmaktan çıkartılarak, bölgenin yeniden şekillendirilmesi hayati planları çerçevesinde bu önceliğe IŞİD'in tasfiye edilmesi terfi ettirilmiştir. Onlara göre bölge ve dünya halklarını aldatmak için en uygun şey budur. Bu amaçla Suriye politikası yumuşatılmıştır. Henüz BAAS rejimi ile doğrudan değil ama gizli görüşmeler yapılmaktadır. Yani BAAS rejimi şimdi rahattır. Bu rahatlığı kazandığı içindir ki Haseke'ye saldırıya cesaret etmektedir. Asıl hedefi de dosdoğru Rojava'dır, orada kendi sömürgeci saltanatının sonu demek olan özerk yönetimdir. Haseke saldırısının esas hedefi bu özerklik durumudur. Kaldı ki, Suriye de sömürgeci bir devlettir. Hiçbir dönem mazlum halkların ve bu arada da Kürt halkının gerçek dostu olmamıştır. Bir dönemler Filistin Kurtuluş Örgütü'ne Bekaa kapılarını açmış, ama günü geldiğinde onları sınırdışı etmekte sakınca görmemiştir. Filistinlileri mülteci konumuna düşürmüş, Tel Zaatar katliamından geçirmiştir.

Bu trajik hikaye Kürtlerin de başından geçmiştir. Bu aynı BAAS rejimi PKK'ye de kapılarını açmış, Bekaa'da barınmalarına izin vermiştir. Ancak günü gelmiş, Öcalan'ın da Suriye'yi terk etmesini istemiştir.

Kürt hareketini zor günler bekliyor

PKK, Barzani çizgisine gerilemek şurada dursun, elde ettiği inisiyatif, kazanımlarını, Kobanê direnişi ile birlikte daha bir katlanan itibarını, büyüyen gücü ve genişleyen manevra imkanlarını en iyi biçimde kullanmak, bugünkü en somut ve elle tutulur kazanımı olan Rojava'yı kalıcı hale getirmek istemektedir. Bu denilebilir ki, PKK için bir gelecek sorunudur, bir varlık-yokluk sorunudur. Öyle ki, Rojava Kürt halkının gelecek umudu haline gelmiştir ve PKK bu umudu korumak istemektedir. Rojava, PKK'nin ve aslolarak da Öcalan'ın "kapitalist modernite"ye karşı ileri sürdüğü "demokratik modernite" projesinin de karşılığıdır. Rojava en çok da bu nedenle PKK'nin olmazsa olmazıdır.

Demek oluyor ki, emperyalizmin de, işbirlikçi bölge devletlerinin de, Barzani'nin de işi zordur. Fakat yine de ABD başat gelmek üzere emperyalistler umutlarını

koruyorlar. Onlar, şimdilik cepheden bir savaş yerine, aldatıcı manevralar eşliğinde Kürt hareketini eninde sonunda sistemin içine çekebilecekleri hesabını yapıyorlar. Tüm imkanlarını da bu hesabın gerçekleşmesi için seferber ediyorlar. Kürt hareketinin devrimci bir kimlikten ve dolayısıyla devrimci bir stratejiden yoksunluğu, onların en güvendiği zaafiyet alanıdır. En çok buna güveniyorlar, en çok bu onlara umut veriyor.

Kısacası, bütün kazanımlarına ve çoğalan avantajlarına rağmen bölgenin toplamında Kürt sorununun akıbeti belirsizliğini korumaktadır. Bölge yeni altüst oluşlara gebedir ve bölge gericiliği hala çok güçlüdür. Bölgenin sömürgeci devletleri arasında düne kadar zaafiyet içinde olan tarihsel ittifakı yeniden canlanma belirtileri göstermektedir. Emperyalizmin İran'la ilişkileri de farklı bir mecraya girmiş bulunuyor. Suriye politikasında bir yumuşama var. Tüm sorunlara rağmen emperyalizm için Türk sermaye devleti hala bölgedeki en sadık müttefik. Merkezi Irak hükümeti ile fazla bir sorun bulunmamaktadır. Barzani ise onların Kürdistan'daki güvenilir dayanağıdır.

Çözüm birleşik devrimde, kurtuluş sosyalizmd!

Gerçek şudur ki, Kürt hareketini oldukça zor günler beklemektedir. Her şeyden önce bölge belirsizliklerle yüklü istikrarsız bir bölgedir. Her an olayların seyrini değiştirebilecek gelişmelere gebedir. Tüm emperyalistler bölgede adeta kamp kurmuşlardır. Bölgeyi baştan aşağı yeniden şekillendirmek amacıyla buradadırlar. Tüm zor aygıtlarını ve başka diğer tüm imkanlarını bunun için seferber etmek konusunda kararlıdırlar. Gelen yerde Kürtlerin bölgede üstelik de hareket halinde örgütlü büyük bir güç olduğunu biliyorlar. Bu güçten yaralanmak istiyorlar. Bu amaçla adım adım bunun koşullarını oluşturuyorlar. YPG ile dolaysız temas, PKK'ye dönük övgüler, onu terör listesinden çıkartma yönlü tartışmalar, YPG'ye verildiği gibi gerektiğinde PKK'ye de yapılacak silah yardımları, PKK ile doğrudan görüşmeler için zemin yoklamalar, bunların tümü de bu amaçlıdır.

Sık sık belirtiyoruz ama tekrarlamakta yarar görüyoruz:

"Belirsizliklerle dolu bu istikrarsızlık ortamında Kürt halkı kendi gücüne dayandığı ve bölge halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinden kopmadığı ölçüde süreçten en iyi kazanımlarla çıkmayı başarabilecektir. Emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından yarar umduğu ve daha da kötüsü buna alet olduğu ölçüde ise bölge halklarıyla birlikte bunun acısını çekmek akıbetiyle yüz yüze kalacaktır". (TKİP IV. Kongre Bildirisi, Ekim 2012)

Kürt halkı dört yanıla giderek daraltılacak olan bir kuşatma ile karşı karşıyadır. Bundan böyle emperyalizmin sayısız kirli manevrasının muhatabı yapılmak istenecektir. Türkiye'deki tümüyle aldatıcı sözde "çözüm" süreçleriyle, hiçbir karşılığı olmayan masa başı görüşmelerle ve sözde anayasal düzenlemeler yalanı ile oyalanmaya devam edecektir. Kürt halkı bugüne kadar yaptığı gibi kendi gücüne yaslanmalı ve kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisinde daha fazla ısrar etmelidir. Bugüne kadar ne kazanmışsa böyle yaptığı için kazanmıştır. Rojava da dahil tüm kazanımlarını korumanın yolu da bu aynı çizgide ısrar etmekten geçmektedir.

ABD çetelerle İstanbul'da buluştu

Suriye'de 200 bin kişinin ölümüne, milyonlarca insanın ise mülteci konumuna gelmesine yol açan gerici savaş kızıştırmak için ABD ve işbirlikçilerinin çalışmaları sürüyor. Suriyeli çetelerin Esad yönetimine karşı silahlandırılmasını ve eğitilmesini içeren "Eğit donat" programı kapsamında ABD'li askeri yetkililer, İstanbul'da çete liderleri ile toplantı gerçekleştirdi.

ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı'nın (CENTCOM) açıklamasına göre 12-13 Ocak'ta İstanbul'da gerçekleşen toplantıya ABD Merkez Komutanlığı Özel Kuvvetler Komutanı Tümgeneral Michael Nagata ile ABD'nin Suriye Özel Temsilcisi Daniel Rubinstein ve Suriye'deki çetelerin temsilcileri katıldı. 'IŞİD ile mücadele' adı altında düzenlenen toplantıda ABD'nin öncülük ettiği koalisyonun, eğitim ve ekipman sağlanmasına yönelik programı ele alındı.

Çetelerle gerçekleştirilen toplantıların "eğit donat" programının uygulamaya konulmasına ve Suriye'de, 'sahadaki şartların daha iyi anlaşılmasına katkı sağladığı' belirtilirken tarafların programa odaklanmasının sürmesi gerektiği konusunda mutabık kaldığı açıklandı.

Suriye'de iş savaşının başlamasından bu yana çetelere her türlü desteği veren Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar, ABD'nin isteği doğrultusunda çeteler için planlanan "eğit donat" programına ev sahipliği yapmayı kabul etmişti. ABD, hazırlıklar normal sürecinde devam ederse eğitimlere ilkbaharda başlamayı planladığını açıklarken programın sadece 'IŞİD ile mücadele kapsamında' duyurulması dikkat çekti. Türkiye, programın Esad rejimine karşı yürütülmesi gerektiğini söyleyerek ABD ile pazarlığa girişmiş ve bu şekilde silahların Esad rejimine karşı da kullanılabileceği ABD tarafından kabul görmüştü.

"Eğit donat" programına ilişkin mutabakat muhtırasının bu ay sonunda imzalanacağı, eğitimlerin ise Mart ayında başlatılacağı açıklanmıştı.

Program kapsamında Ürdün ve Suudi Arabistan ile yılda 5 bin, 3 yılın sonunda ise 15 bin çetecinin eğitiminin tamamlanması düşünülüyor. Kırşehir'de yapılacağı söylenen eğitimlere 100 ABD subayının katılacağı belirtilmişti.

Denetim dışına çıkan IŞİD çetesine karşı 'ılımlı' çeteleri silahlandıran ABD'nin daha önceki programları fiyaskoya dönüşmüş, silahlandırılan çetelerin bir kısmı IŞİD saflarına katılmıştı.

Dünya işçi ve emekçi eylemlerinden...

Mısır

Mısır'ın en büyük tekstil fabrikası Mahalla'da işçiler yeniden greve çıktı. Yaklaşık 10 bin tekstil işçisinin gasp edilen ikramiyelerinin ödenmesi talebiyle başlattıkları grev, taleplerin karşılanacağı sözü verilmesi üzerine 4 gün sonra sona erdi.

İşçilerin öncelikli hedefi geriye dönük ikramiyelerini almaktı. Ancak hükümetin birkaç gün önce pamuk tarımındaki sübvansiyonları kaldırma kararını açıklaması işçilerin öfkesini büyüttü. İşçiler, bunun çiftçileri pamuk üretimini durdurmaya zorlayacağından ve tekstil fabrikalarının gerekli hammaddeyi bulamayacağından, bunun sonucunda ise pek çok işçinin işini kaybedeceğinden, fabrikanın kapanmasından veya özelleştirilmesinden endişe duyuyorlar.

Greve giden işçiler, yıllık ikramiyelerinin zamanında ödenmesinin yanında, ücret sisteminin yeniden düzenlenmesi ve işletme kapasitesinin büyümesi için yeni bir üretim ve yatırım planının uygulanması taleplerini de yükselttiler.

Brezilya

Brezilya'da Sao Paulo eyaletindeki Sao Bernardo do Campo kentinde bulunan Volkswagen fabrikasında, tüm vardiya ve bölümlerde binlerce işçinin gerçekleştirdiği 11 günlük grev kazanımla sona erdi. Yetkililer 800 işçinin işten atılması kararını geri çektiğini açıkladılar. Ayrıca işçilere 2019 yılına kadar işi güvencesi verildi. İşçiler maaşlarının enflasyon oranına göre düzenlenmesi taleplerini de kabul ettirdi.

İşten atılan Volkswagen işçileri işten atıldıkları haberini yeni yıl akşamı mesajlarla öğrenmişlerdi. İşçilerin yanıtı ise işten atılan arkadaşları geri alınana kadar grev oldu.

Sao Paulo çevresindeki otobanın 5 saat süren işgaline 20 bin kişi katılmıştı. İşgale Mercedes, Mahle, Karmann ve Scania işçileri de destek verdi. VW işçilerinin grevine paralel olarak Mercedes işletmelerinde de 244 işçinin işten atılmasına karşı grev gerçekleştirildi.

São Bernardo (Anchieta) Brezilya'da 5 VW işletmesinden biri. Anchieta işletmesi, Brezilya Volkswagen'in ana merkezi ve yaklaşık 13 bin kişi çalışıyor. VW 1300 kişiyi işten atmayı planlıyordu.

11 gün süren grevde önemli kazanımlar elde edildi. Bunlardan biri VW işletmesinde işçilerin daha önce hiç yaşanmadığı gibi birbirine kenetlenerek birlikte hareket etmeleriydi. Diğeri ise otoban işgali ve Mercedes işçilerinin bir vardiyasının tümünün ve Ford fabrikasında çalışan işçilerin büyük kısmının dayanışma grevine destek vererek otomotiv işçilerinin omuz omuza mücadelesinin sağlanması oldu.

Peru

Peru'da hükümetin çıkarmak istediği yeni iş yasasına karşı işçilerin protestoları sürüyor.

11 kentte sokaklara çıkan binlerce işçi, yeni iş yasasına karşı 4. kez protesto gösterileri gerçekleştirdi.

Gösterilere öğrenci örgütleri, sendikalar ve sosyal hareketler destek verdi. Göstericiler Başbakan Ollanta Humala'nın Aralık ayında imzaladığı iş yasasını geri almasını talep ediyorlar.

Yeni iş yasası sermayeye 18-24 yaş arasındaki gençleri işten çıkarmada kolaylık sağlıyor. Yeni yasadaki ikramiye, sosyal güvenlik ve hayat sigortası hakları da etkilenecek. Ayrıca tatil hakkı 30 günden 15'e düşürülecek.

Peru'da 18-24 yaş arasında işsizlik oranı, 30-65 yaş arasında görülen işsizlik oranının yaklaşık 4 katı.

Gösterilere polisin saldırmalarıyla, polis ve işçiler arasında çatışmalar yaşandı.

Polonya

Polonya'da geçtiğimiz hafta sendikalar ve Polonya hükümeti arasında 4 kömür ocağının kapanması ile ilgili alınan kararın uygulanması durduruldu.

Kararın açıklanması üzerine bu ocaklarda çalışan işçiler greve gitmişti. Greve diğer ocaklarda çalışan maden işçileri de katılmıştı. Demiryolları işçilerinin ve enerji santrallerinde çalışan işçilerin de greve destek vermesi hükümeti telaşa düşürmüştü. Hükümet çareyi geri adım atmakta buldu.

Kompania Weglowa'da 10 yıl önce 65 bin kişi çalışıyordu. Bugün ise 47 bin işçi çalışıyor. Hükümet 14 kömür ocağının 4'ünü kapatma, diğer 10'unu ise başka şirketlere devretme kararı almıştı.

Kenya

Kenya'da 288 bin öğretmen 5 Ocak'ta başlattıkları grevlerini sürdürüyorlar. Öğretmenler, ücret artışı talep ediyorlar. Grev nedeniyle çok sayıda okulda ders yapılmıyor. Okul önlerinde nöbet tutan grevci öğretmenler sık sık polis saldırısına maruz kalıyor.

Hemşireler Sendikası da hükümetin öğretmenlerin taleplerini kabul etmemesi durumunda destek için greve gideceklerini açıkladı.

Zambiya-Tanzanya

TAZARA demiryolu işçileri 4 gün boyunca greve gitti. Tanzanya-Zambiya demiryolunu işgal eden işçiler demiryolu üzerinde bakır ihracatını da engelledi. Zambiya ve Tanzanya demiryolu işçileri ödenmeyen ücretlerinin ödenmesini talep ediyorlar. Grev, ücretlerin ödeneceği sözü verilmesinin ardından sona erdi.

Nepal

Himalaya ülkesi Nepal'de gerçekleşen siyasi grev 20 Ocak günü tüm ülkede kamusal yaşamı felç etti. Muhalefet, koalisyon hükümetine yeni anayasanın ilk taslağını açıklaması için basınç yapıyor. Anayasa taslağı 2008'den beri erteleniyor ve verilen son tarih ise 22 Ocak'tı.

Genel grev nedeniyle tüm ülkede fabrikalar, mağazalar, okullar kapalı kaldı. Katmandu'da tüm kavşaklar grevciler tarafından bloke edildi; sadece ambulans, polis ve medya araçlarının geçişine izin verildi. Şehirlerarası otobüsler yollarda mahsur kaldı.

Grev nedeniyle grevciler ve polis arasında çatışmalar yaşandı, araçlar ateşe verildi. 50'nin üzerinde kişi tutuklandı.

Greve Birleşik Nepal Komünist Parti (Maoist) ve Nepal Komünist Partisi-(Maoist) de çağrı yaptı.

Anayasa'nın, Cumhuriyet Günü olan 28 Mayıs'a kadar son halini almış olması gerekiyor.

İspanya

12 Ocak günü aralarında ETA militanlarının avukatlarından 12'sinin de bulunduğu 16 kişinin tutuklanması üzerine, 10 bin kişi İspanya'nın kuzeyindeki San Sebastian'da 17 Ocak günü "İnsan hakları, çözüm ve barış!" sloganı altında protesto gösterisi düzenledi.

ETA, 2011 yılında silahlı mücadeleyi bitirdiğini açıklamıştı ama kendini resmi olarak henüz feshettiği yönlü bir açıklama yapmadı.

8 Şubat'ın çağrısı: İşgal, grev, direniş!

Greif işgalinin yıldönümünde 8 Şubat'ta İstanbul'da gerçekleştirilecek olan "Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş" gecesinin hazırlıkları devam ediyor.

İstanbul'un ilçeleri ve sanayi havzalarının dışında farklı illerde de süren gece hazırlıkları kapsamında binlerce afiş ve bildiriyle etkinliğin çağrısı işçi ve emekçilere ulaştırılıyor.

Küçükçekmece

Sefaköy'de Taş Kasap önünde stand açan sınıf devrimcileri 8 Şubat çağrısını yükselttiler. İşçi ve emekçiler dağıtımına yoğun ilgi gösterirken pek çok işçi ve emekçi ile Greif işgali üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Şahintepe Cumartesi Pazarı çıkışında bildiri dağıtımı gerçekleştiren sınıf devrimcileri, emekçileri etkinliğe çağırdılar. Sınıf devrimcileri, Kızıl Bayrak'ın son sayısını da emekçilere ulaştırdılar.

18 Ocak'ta ise Yenibosna, Zafer Mahallesi, Sefaköy, Halkalı fabrikalar yolu, İkitelli, Atatürk Mahallesi'nde 8 Şubat'a çağrı afişleri yapıldı. Faaliyet sırasında pek çok emekçi ile etkinlik üzerine sohbetler gerçekleştirildi ve emekçiler etkinliğe davet edildi.

Akşam ise dernek binasında 8 Şubat hazırlık toplantısı yapıldı. İşçilerin Birliği Kurultayı'nın değerlendirmesiyle başlayan toplantıda, kurultaydan alınan güçle 8 Şubat'ı ve bahar sürecini karşılama çağrısı yapıldı.

Etkinlik hazırlıklarının değerlendirildiği bölümde ise, DİSK Tekstil ve sendika.org'un haberleri üzerine konuşuldu. Yapılan konuşmalarda 8 Şubat etkinliğinin bu saldırılara en iyi yanıt olacağı vurgulandı. Ardından 8 Şubat etkinliğinin işçi ve emekçilere nasıl daha güçlü bir şekilde ulaştırılacağı ile ilgili tartışmalar yürütüldü. Çağrı materyallerinin kullanımı ve davetiyelerin dağıtımı ile ilgili planlamalar gözden geçirildi.

Toplantıda ayrıca 8 Şubat Alevi mitingi ve metal grevi üzerine de konuşuldu. Metal grevi üzerine bölgede bulunan fabrikalara müdahale için planlamalar yapıldı.

Avcılar

Marmara Caddesi'nde stand çalışması yapıldı. Kızıl Bayrak gazetesi ve Liselilerin Sesi dergisinin de kullanıldığı faaliyette 8 Şubat'a çağrı yapan bildiriler dağıtıldı.

Diğer yandan etkinliğe katılımı güçlü tutabilmek için ev ziyaretleri sürüyor. Ziyaret edilen emekçi aileleri ve gençlere etkinlik hakkında bilgi verilerek hazırlıkların bir parçası olmaları yönünde çağrıda bulunuluyor.

Hazırlıklar çerçevesinde, bölgede seçilmiş fabrikalara dönük bir yoğunlaşma sağlanıyor. Pek çok işçiyle etkinlik, sınıf hareketi ve örgütlenme üzerine bire bir sohbetler edilirken davetiyeler ulaştırıldı.

18 Ocak sabahı ise Emekliler Parkı'nda bir kahvaltı gerçekleştirildi. Kahvaltıda gündelik konuların yanı sıra toplumsal sorunlara ilişkin sohbet edildi. Ardından etkinliğin kapsamı ve politik önemine değinildi.

Esenyurt

Esenyurt BDSP, 17 Ocak'ta Esenyurt Köyiçi Meydanı'na açılan stand ile işçilere Kızıl Bayrak gazetesi ve 8 Şubat davetiyelerini ulaştırdı. Ayrıca 'Taşeron çalışmaya ve düşük ücretlere karşı Greif Direnişi'nin yolundan mücadeleye' başlıklı 8 Şubat çağrılarının da olduğu bildiriler dağıtıldı. Yapılan ajitasyon konuşmaları ile asgari ücret, taşeron çalışma ve kölece çalışma koşullarına karşı mücadele çağrısı yapıldı. Yoğun ilginin olduğu dağıtımda birçok işçi ve emekçi ile sohbet edildi.

Stand faaliyeti sırasında zabıtalara gelip faaliyeti engellemeye çalıştı. Sınıf devrimcileri faaliyetlerini kararlılıkla sürdürerek zabıtalara çabalarını boşa düşürdü.

Ayrıca Esenyurt'ta yaygın bir şekilde yapılan 8 Şubat çağrılarının tahammülsüzlük de artıyor. Afişler hemen kapatılıp duyurular engellenmeye çalışılıyor. Ancak sınıf devrimcileri her alanda ve her koşulda devrimci faaliyetlerine devam edeceklerine dikkat çekiyor.

Hazırlıklar kapsamında, 15 Ocak akşamı Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde "Kitle çalışmasının sorunları" tartışması gerçekleştirildi. Kitle çalışması, politika yapmak, hedefli, sistematik ve örgütlenme hedefine bağlanacak çalışmanın yöntemi vb. üzerine bugüne kadarki deneyimler ışığında yürütülen anlamlı tartışmalarla birlikte, 8 Şubat'ta gerçekleştirilecek etkinlik için yapılması gerekenler üzerinde duruldu.

16 Ocak akşamı Depo Kapalı Caddesi girişinde Kızıl Bayrak gazetesi satışı yapılırken "Taşeron çalışmaya ve düşük ücretlere karşı Greif Direnişi'nin yolundan mücadeleye!" şiarlı 8 Şubat çağrısını da içeren BDSP imzalı bildiriler işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Ümraniye

Sınıf devrimcileri, 12 yaşındaki Nihat Kazanhan'ın Cizre'de katledilmesinin ardından Sarıgazi'de işçilerin birliği halkların kardeşliği çağrısını yükseltti. Çağrı çerçevesinde "Sermaye devleti Cizre'de Kürt halkına bir kez daha imha ve inkarı dayatıyor! İşçilerin birliği halkların kardeşliği için 8 Şubat'ta Kavel'den Greif'e işgal grev direniş etkinliğinde buluşalım!" yazılı ozalitler Demokrasi Caddesi'ne ve Sarıgazi'nin çeşitli noktalarına yapıştırıldı. Ayrıca 8 Şubat çağrılı BDSP imzalı iki çeşit afiş de yaygın bir şekilde yapıldı. Sınıf devrimcileri, iş çıkış saatinde de Demokrasi Caddesi girişinde Kızıl Bayrak gazetesinin dağıtımını gerçekleştirdiler. Gazete satışı boyunca Kürt halkıyla dayanışmanın yükseltilmesi çağrısı, metal işçilerinin grevi ve 8 Şubat'a yönelik ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi.

Kartal

Gecenin çağrısı diğer sınıf gündemleriyle birlikte Kartal'da da yaygın ve tempolu bir şekilde sürüyor. İlk olarak asgari ücrete yapılan sefalet zammını teşhir eden ve çözümün işçilerin bağımsız devrimci sınıf

tutumunun açığa çıkmasında olduğunu söyleyen bildirinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Greif işgalinin 1. yılının ön çalışması da Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirilen bir dizi toplantı ve sohbetle planlandı. Planlamalar çerçevesinde Kartal'da işçi ve emekçilerin geçiş noktaları ve emekçi mahallelerine 8 Şubat afişleri yapıldı. Kartal Merkez, Kartallı Kazım Meydanı ve Kordonboyu Mahallesi'nde ve Maltepe Merkez'de afiş çalışması gerçekleştirildi.

Sendikaya üye oldukları için işten atılan Maltepe Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi işçilerine yapılan ziyaretlerde 8 Şubat etkinliğinin duyurusu yapıldı.

18 Ocak Pazar günü Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde kahvaltı gerçekleştirdi. Kahvaltının ardından Charlie Hedbo saldırısı ve arka planı, iç güvenlik yasası, saldırganlık politikaları ve bunun karşısında örgütlenmenin zorunluluğu üzerine konuşuldu. Greif işgali ve bugün yaşanan direnişler üzerine vurgu yapılarak gecenin çağrı hazırlıkları planlandı. Ardından Bankalar Caddesi'nde stand açılarak 8 Şubat'a çağrı yapıldı.

Taşeron işçilerine seslenen bülten ile hastane, belediye ve adliyelerde taşeronluk sistemi teşhir edildi. Ayrıca taşeron işçileri 25 Ocak'ta Eğitim Sen Kartal Şubesi'nde buluşarak sorunlarını tartışacak. Müzik dinletisinin olacağı etkinlikte 8 Şubat çağrısı gerçekleştirilecek.

Gebze

Etkinliğin duyurusu Gebze'de de işçi ve emekçilere ulaştırılıyor. İşçi ve emekçiler etkinliğe davet edilirken birçok yere yapılan afişlerle de etkinliğin duyurusu yapılıyor.

Gebze merkezinin birçok noktasına, Mevlana Mahallesi'ne, Beylikbağı'na, Feniş'e, Sarkuysan-Kroman Çelik hattına yapılan afişlerle etkinlik ve otobüs kalkış saatleri duyuruldu.

Çayırova

Etkinlik hazırlıkları kapsamında Çayırova'da toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda katılımcılara Greif işgalinin öneminden bahsedildi ve komünist hareketin Greif işgali üzerine değerlendirmeleri anlatıldı. Etkinliğin içeriğinin yanı sıra başarılı olabilmesi için nelerin yapılabileceği ve kullanılacak araçlar değerlendirildi. Toplantıda çeşitli faaliyetler örgütlenerek işçi ve emekçilere kapsamlı bir duyurunun gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

Topkapı

8 Şubat etkinliğinin afişleri Topkapı başta olmak üzere birçok alana yapıldı. İşçilere Greif işgali ruhunu kuşanma çağrısı yapıldı. Yüzlerce afiş Topkapı, Terazidere, Davutpaşa, Maltepe, Namık Kemal, Topçular başta olmak üzere bölgenin dört bir yanına yapıldı. Özellikle fabrika çevreleri, işçilerin ve işçi servislerinin yoğun olarak kullandığı güzergâhlar afişlerle donatıldı.

Bursa

Çalışmalar kapsamında etkinlik afişleri kent merkezinde çeşitli noktalara asıldı. Esenevler ve Namazgah semtlerinde de afişlemeler yapıldı. Ayrıca çeşitli noktalara da yoğun biçimde sticker yapıştırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Gebze - Bursa

Gözaltına alınan BDSP'li tutuklandı

"Kavel'den Greif'e... İşgal grev direniş!" şiarıyla 8 Şubat'ta Şişli Kent Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek etkinliğin çağrısını sürdürürken 21 Ocak sabah saatlerinde İstanbul Gaziosmanpaşa'da gözaltına alınan BDSP'lilerden biri tutuklandı.

Sabah saatlerinde etkinliğin çağrı afişlerini yapan 3 sınıf devrimcisi keyfi bir şekilde polis engellemesiyle karşılaştılar.

Üç sınıf devrimcisi de polis tarafından zor kullanılarak gözaltına alındı ve Bayrampaşa Merkez Karakolu'na götürüldü.

Burada saatlerce bekletilen sınıf devrimcilerinden ikisi serbest bırakılırken Yılbay Özçelik isimli BDSP'li daha önceki bir davadan aldığı ceza gerekçe gösterilerek tutuklandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak'ta taşeronlaştırmaya karşı etkinlik

Sınıf devrimcileri, sınıfa yönelik saldırılara ve taşeron köleliğine karşı Mamak İşçi Kültür Evi'nde etkinlik düzenledi. Hazırlıkları bir süredir yürütülen ve özellikle belediye işçilerinin katılımının hedeflendiği etkinlik taşeron köleliğin anlatan kısa bir slayt gösterimi ile başladı.

Slayt gösteriminin ardından Devrimci Yapı İşçileri Sendikası'ndan Haydar Baran ve Avukat Hasan Oral sunum gerçekleştirdi.

'Taşeronlaştırma' başlığı üzerine ilk sunumu yapan Avukat Hasan Oral, taşeron saldırısının son on yıldaki büyüme istatistikleri hakkında bilgi verdi ve taşeronlaştırmanın farklı biçimlerde yaşandığına dikkat çekti.

Oral, sunumunu çeşitli ülkeler üzerinden verdiği örneklerle renklendirerek taşeron sisteminin işçilerden neler götürdüğünü sıraladı.

İkinci sunumu yapan Haydar Baran ise taşeron sisteminin alaşağı edilmesi için taban örgütlülüklerinin önemine vurgu yaptı. Mücadele örnekleri üzerinden anlatımlar yaparak sunumunu güçlendiren Baran, işçilerin tek başına sendikalara güvenmemesi gerektiğini ve kendi iç örgütlülüklerini güçlendirmesinin elzem olduğunu kaydetti. Baran, işçilerin "sınıfa karşı sınıf" bakışı ile bir araya gelmeleri gerektiğini belirterek taşeron ve kadrolu işçilerin aynı sınıfın parçası olduklarına dikkat çekti.

Yaklaşık üç saat süren etkinlikte sunumların ardından soru-cevap bölümüne geçildi ve canlı tartışmalar yürütüldü. Etkinlik, mücadeleyi ve örgütlenmeyi büyütme çağrısı ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

DEV TEKSTİL'den ÜLKER ziyareti

15 Ocak'ta DEV TEKSTİL ve BDSP Ülker direnişçilerine ziyaret gerçekleştirdi. ziyarette direniş üzerine sohbet edildi. 8 Şubat etkinliğine Ülker işçileri davet edildi. Gecenin direnişçi işçiler gecesine olacağı ve bütün direnişlere kürsüden söz verileceği ifade edildi.

Sınıf devrimcilerinin daha önce gerçekleştirdiği dayanışma etkinliklerine Ülker direnişçilerinin davet edildiği fakat işçilerin katılım sağlamadıkları ifade edildi. Bu çağrıya, işçilerin olumlu yanıt vermelerinin beklendiği vurgulandı.

DEV TEKSTİL'den örgütlenme çağrısı

Kuruluşunu ilan etmesinin ardından örgütlenme faaliyetlerine hız veren Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), sanayi havzalarında yaygın bir propaganda ve örgütlenme faaliyeti yürütüyor.

Gebze

“Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı DEV TEKSTİL’de örgütlen!” şiarlı afişler servis noktalarına yakın bölgelere yapıldı.

BEGOS’ta dağıtım

Tekstil fabrikalarının yoğun olduğu İzmir BEGOS’ta fabrika önlerinde DEV TEKSTİL bildirileri işçilere ulaştırıldı. İşçilerin büyük ilgi gösterdiği dağıtımda birçok işçiyle sohbetler edildi. Bir fabrikada işçilerin yoğun ilgisinden rahatsız olan özel güvenlikler gelip sözlü ve fiziki saldırıda bulundu. DEV TEKSTİL üyelerinin tok yanıtıyla karşılaşan patron uşakları geri püskürtülerek dağıtımlara devam edildi.

Daha sonra kendini müdür olarak tanıtan bir kişi DEV TEKSTİL üyelerinin yanına gelerek “burada neden dağıtım yapıyorsunuz burası çok iyi bir fabrika burada şartlar çok iyi sendikaya ihtiyaç yok” dedi ve dağıtımı engellemeye çalıştı.

DEV TEKSTİL üyeleri ise “madem şartlar çok iyi neden dağıtım yapılmasından bu kadar rahatsız oldunuz” dedi ve işçilerin önünde bu durumu teşhir ederek dağıtımlarına her zaman devam edeceklerini belirttiler. Aldığı yanıt sonrasında patron uşakları geri çekildi ve işçilerin yoğun ilgisiyle dağıtımlar sürdü.

Avcılar

Avcılar Merkez ve Marmara Caddesi üzeri DEV TEKSTİL afişleriyle donatıldı. Önümüzdeki günlerde yapılacak yazılamalarla 8 Şubat’taki etkinliğin çağrısının metal grevi ile dayanışma çağrısıyla birleştirilmesi kararı alındı.

Örgütlenme çağrısı fabrikalarda

DEV TEKSTİL’de örgütlenmeye çağıran afişler Topkapı, Davutpaşa ve Terazidere civarındaki tekstil fabrikalarının çevresine yapıldı. Patron sendikalarına dönüşmüş sendikaların örgütlü olduğu fabrikaların etrafına da DEV TEKSTİL afişleri yapıldı.

15 Ocak sabahı Topkapı’da, DEV TEKSTİL’de örgütlenmeye çağıran bildiriler işçilere ulaştırıldı. Öğleden sonra ise fabrika dağıtımlarıyla DEV TEKSTİL’de örgütlenme çağrısı tekstil işçilerine taşındı. Topkapı’da kurulu bulunan Epengle fabrikası başta olmak üzere birçok fabrikanın çıkışında bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

DEV TEKSTİL İzmir’de büyüyor

DEV TEKSTİL İzmir Temsilciliği, 18 Ocak Pazar günü düzenlediği toplantıda dönem faaliyetlerini değerlendirdi ve yeni planlamalar yaptı. Toplantı Greif Direnişi ve DEV TEKSTİL’in kuruluşu üzerine hatırlatmalarla başladı. Ardından sendikanın ilke ve işleyişi tartışıldı. İl temsilciliğinin yürüteceği faaliyet üzerinden planlama yapıldı.

Toplantının ağırlıklı bölümünü DEV TEKSTİL’in

diğer sendikalardan farkının nasıl anlatılacağı, işkolundaki sendikaların durumu, sendikaya üyelik ve öncelikli hedefler üzerine yapılan tartışmalar oluşturdu. Fabrikalarda örgütlenmenin önüne çıkan engellerin de ele alındığı toplantıda, örgütlenme sorununda mesafe almak için, çalışmayı yürütecek güçlerin donanımının önemine vurgu yapıldı ve araçlar üzerine tartışıldı.

Bu kapsamda, tekstil işçileri için sosyal ve kültürel içerikli atölyelerin kurulması kararlaştırıldı. Tiyatro, halkoyunları, müzik ve şiir atölyelerinin kurulması planlandı.

Sendika merkezinin hazırladığı eğitim programının da gündeme alındığı toplantıda, avukatlar tarafından

Adana’da DEV TEKSTİL tanıtım toplantısı

Adana Sanayi İşçileri Derneği’nde Greif işçilerinin katılımıyla 18 Ocak’ta Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası’nın tanıtım toplantısı gerçekleştirildi.

Söyleşi, Greif Direnişi’ni anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından DEV TEKSTİL adına Engin Yılgin konuşma gerçekleştirdi. Greif Direnişi’ni anlatan Yılgin, DEV TEKSTİL ile süren mücadele süreci üzerine bilgi verdi.

Yılgin, kölece çalışma koşullarına ve sömürüye karşı Greif işçilerinin fabrikada 44 ayrı taşeronda örgütlenme çalışmalarını aktardı. Taşeronluğun sadece Greif’in sorunu olmadığını bilinciyle mücadele yürütüldüğünü belirtti ve örgütlenme sürecinde komitelerin önemine vurgu yaptı. İşgal sürecinde gerçek bir işçi demokrasisinin işletildiğini örneklerle anlattı.

Sendikal bürokrasinin icazetçi anlayışına da değinen Yılgin, DİSK Tekstil bürokratlarının ihanetini anlattı. Güncel bir gelişme olarak, şirketin taşeronluğu kaldırdığını hatırlattı ve bunun işgalden bağımsız ve DİSK Tekstil ağlarının “başarısı” olarak gösterilmek istendiğine dikkat çekti.

DEV TEKSTİL ile devrimci sınıf sendikacılığı yolunda yükseltilmesi gereken mücadeleye de dikkat çeken Yılgin, sadece tekstil işçilerinin değil tüm sınıfın bilinçlenmesi için mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti.

Soru-cevaplarla devam eden söyleşi sonrasında Greif Direnişi’nin sınıf hareketine yaptığı önemli katkılara dikkat çekilerek, direnişin Kavel direnişi ile ortaklaşan fiili-meşru mücadele çizgisine vurgu yapıldı. Söyleşi 8 Şubat’ta yapılacak olan geceye çağrı ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

sunulacak ‘eğiticilerin eğitilmesi’ başlıklı hukuk eğitimlerinin yapılması kararlaştırıldı.

Sendikanın il temsilciliği 8 Mart hazırlıklarını da gündemine aldı. Bu kapsamda 1 Mart’ta etkinlik yapılması, atölyelerin de buna göre hazırlık yapması planlandı.

Son olarak ise 8 Şubat’ta İstanbul’da düzenlenecek ‘Kavel’den Greif’e... İşgal Grev Direniş Gecesi’nin hazırlıkları ve kentten sağlanacak katılım tartışıldı. İlk eğitim toplantısı tarihinin 1 Şubat olarak belirlenmesi ve aylık planlamanın hazırlanmasının ardından toplantı sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Eğitimciler Forumu üzerine...

Eğitimciler Forumu'nun **ilk toplantısı** Kasım 2014'te gerçekleşti. Toplantıda eğitimde piyasalaşma, gericileşme, kadrolaşma, rotasyon ve sürgün başlıkları ele alındı.

Piyasalaşmanın MAİ ve GATS gibi uluslararası anlaşmalarla ortaya konmuş küresel politikalarla uygun bir gelişme olduğu ve sadece iç gelişmelerle değerlendirilemeyeceği; özel okullara verilen teşvik ve ödemelerin özelleştirme uygulamalarının bir parçası olduğu vurgulandı.

Eğitimde dinsel gericileşmenin, okulların imam hatipleştirilmesi, müfredatın gericileştirilmesi ve zorunlu ve seçmeli din kültürü dersleri aracılığıyla tahkim edildiğinin altı çizildi. Eğitimdeki dinsel gericileşmenin özelleştirme ve örgütsüzleştirme politikalarıyla el ele yürütüldüğü ve bu yüzden bu üç olgunun birlikte ele alınması gerektiği belirtildi.

Eğitim alanına dönük saldırılar karşısında eğitimcilerin ve öğrencilerin çaresiz kaldıkları, kendi sorunları ile ilgili bireysel çözümler üretmek zorunda kaldıkları, gerici eğitim piyasayla uyumlu hale getirilirken sendikaların politika üretmede yetersiz kaldığı vurgulandı. Forum bileşenleri, taban inisiyatifleri ekseninde yan yana gelebilmenin zeminlerinin güçlendirilmesine ve sendikalardaki dinamiklerin harekete geçirilmesine dönük forumu büyütme çağrısı ile her ay düzenli olarak bir araya gelme kararı aldı. KESK'in mücadele anlayışı, eylem ve örgütlenme tarzı ve tüm bunların yanı sıra eğitim emekçilerinin taban dinamizminin açığa çıkmasını sağlayacak olan taban inisiyatifleri ikinci forumun gündem maddeleri olarak belirlendi.

İkinci forumda; KESK'in yaşadığı krizin, sendikaya hâkim olan ideolojik-politik anlayışların örgütlenme tarzından ve mücadeleye bakış açılarından kaynaklandığı vurgulandı. Taleplere dayalı, uzun soluklu bir program etrafında, eğitim emekçilerini bir araya getirecek, tabanın söz, yetki, karar hakkının ve kazanana kadar mücadele anlayışının hayata geçirilmesini sağlayacak bir sendikal anlayışın -sınıf sendikacılığı- hayata geçirilmesi gerektiği belirtildi.

Eylem ve grevlerin parçalı ve protesto niteliğini geçemediği, oysa her eylemin bir sonraki eylemi büyütme için tabanın iradesini açığa çıkaracak bir mücadele çizgisiyle ilmek ilmek örülmesi gerektiği belirtildi. Forumun bir deklarasyonla kendini duyurması kararı alındı. Deklarasyonda, forumun, 'Eğitimciler Forumu' adı altında devam etmesi; forumun mümkün olan her yerde ve ortak çalışma yapabilecek diğer emekçilerle şubeler düzeyinde örgütlenmesi gerektiği belirtildi. 13 Aralık mitinginin değerlendirilmesi, 19. Milli Eğitim Şurası ve toplu sözleşme süreci üçüncü forumun gündem maddeleri olarak belirlendi.

Üçüncü foruma, 13 Aralık mitinginin değerlendirmesiyle başladı. Değerlendirmede, mitingin cansız geçtiği, günü kurtarmak için yapıldığı işyerlerinde herhangi bir heyecan yaratmadığı belirtildi. Bu tablonun, sendikaya hâkim olan gruplar tarafından oluşturulduğu vurgulandı. Var olan sendikal

anlayışların grup çıkarlarını sınıf çıkarlarının önüne koyduğu, üyeleri sadece bir oy deposu olarak gördüğü, onları nesneleştirip pasifleştirdiği belirtildi, alternatif olarak da taban inisiyatifleri vurgusu yapıldı. 13 Aralık miting değerlendirmesinde ortaya konan tespitlerin toplu sözleşme süreci için de geçerli olduğu, 13 Aralık mitingini zayıflatan etkenlerin aynı zamanda toplu sözleşme sürecini de zayıflatan etkenler haline dönüşeceği belirtildi. 19. Milli Eğitim Şurası'nda alınan kararlar hakkında bilgi verildi. Özellikle "değerler eğitimi" adı altında ana sınıflarında, din eğitimi verilmesi ve ilkökul 1. sınıftan itibaren din dersinin zorunlu hale getirilmesi kararları üzerinde duruldu. 19. Milli Eğitim Şurası ve şura sonrasında Eğitim Sen'in ortaya koyduğu pratik değerlendirildi. 8 Şubat'ta Alevi örgütlerinin gerçekleştirecekleri miting kararına değinildi. Forumda "Değerler eğitimi reddediyoruz!" şiarıyla bir deklarasyon metninin yayınlanması kararlaştırıldı. Forumun iç işleyişini sağlamak amacıyla forum bileşeni olan her şubeden bir temsilcinin yer aldığı bir koordinasyon oluşturuldu. Forum gündemleri ve kararları her ay bir araya gelen forum bileşenleri tarafından belirleniyor. Yedi kişilik koordinasyon ise şubelerde ve eğitim emekçilerinin var olduğu tüm zeminlerde bu kararların hayata geçirilmesi, bu kararlara yönelik gerekli pratik çalışmaların yapılması ve şubelerde forum alt birimlerinin işletilmesi için yürütme görevi yapıyor.

Dördüncü forumda, tek gündem olarak değerler eğitimi deklarasyon metni görüşüldü. Deklarasyon metninde, "değerler eğitimi" adı altında verilmesi planlanan dini eğitimin pedagojik ve bilimsel olarak uygun olmadığı, burada piyasanın istediği rıza kültürünü temel alan, itaatkâr bireylerin yetiştirilmesinin amaçlandığı, inanç özgürlüğünün bir hak olmaktan çıkarıldığı belirtildi. "Değerler eğitimi reddediyoruz" kararının, Eğitim Sen şubelerinde tartışılmasına ve sendika genel merkezinin bu karar çerçevesinde tutum alması için çaba harcanmasına karar verildi. 8 Şubat mitinginin Maltepe'de yapılmasının geri bir karar olduğu; Eğitim Sen ve katılımcı diğer kitle örgütlerinin Kadıköy kararında ısrar etmeleri gerektiği; forum bileşenlerinin de bu yönde karar alınması için şubelerde sendikalara baskın yapması gerektiği yönünde karar alındı. Ayrıca 5. forumun, "İşleyiş ve İlkeler" gündemiyle toplanması

kararlaştırıldı.

Eğitimin piyasaya açıldığı, dinsel gericiliğin tahkim edildiği örgütlerin bile örgütsüz olduğu bir süreç yaşamaktayız. Tüm bu saldırılara yanıt üretmesi gereken Eğitim Sen kendi içinde dağınık, plansız ve programsız bir şekilde çalışma yürütmektedir. Sendikamızın içinde dinamik ve hareketli bir öncü kesim bulunmaktadır fakat bu kesim de henüz ortak bir zeminde buluşamamıştır. Eğitimciler Forumu, tam da bu sebeplerden dolayı ve bu ihtiyaçları karşılamaya yönelik olarak ortaya çıkmıştır. Forum, eğitim emekçilerini doğrudan ilgilendiren, güncel gelişmelerin ve temel sorunların tartışıldığı ve bu sorunlara yanıt üretilmeye çalışılan bir platform özelliği taşımaktadır. Sendikalı sendikasız, tüm eğitim emekçilerinin öncü kesimlerine seslenen, ilerici ve hareketli unsurların bir araya gelmesini, toparlanmasını hedefleyen, kolektif bir çalışma tarzını temel alan ve dolayısıyla da taban dinamizmini açığa çıkarmayı amaçlayan forum, kararlar almakta, gelişmelere karşı tutum belirlemekte ve aldığı kararları pratiğe geçirmeye çalışmaktadır. Demokratik bir işleyişe sahip olan forum, üretken ve dinamik bir yapıya sahiptir.

Bütün bunlara rağmen forum belli zayıflıkları barındırmaktadır. Aldığı kararlar, yaptığı tespitler ve tartıştığı gündemler bakımından başarılı bir süreç yaşayan forum, müdahale araçlarındaki belirsizlikler nedeniyle bunları hayata geçirmede çok etkili olamamıştır. Müdahale araçlarında görülen belirsizlik yöneliş noktasında da kendini hissettirmektedir. Diğer yandan bileşenler etkili bir çalışma için gerekli olan bütünleşmeyi sağlayamamıştır. Ayrıca forum alt birimlerinin bir araya gelmesinde de bir dizi sıkıntılar yaşanmaktadır. Forum bileşenlerinin kendi eksikliklerinin yanı sıra sendikal bürokrasinin ve mevcut sendikal anlayışların yarattığı tahribat da bu sorunların ortaya çıkmasında belirleyici bir rol oynamaktadır. Bütün bu eksiklikler, doğru yöntemlerle, ısrarlı bir çalışmanın ve planlı bir müdahalenin sonucunda aşgariye indirilebilir.

Öncü-ilerici eğitim emekçilerini buluşturmak ve taban dinamizmini açığa çıkarmak için bir irade ortaya koymuş ve bu noktada oldukça anlamlı bir çaba içine girmiş olan forum bileşenleri, bu sorunları aşma iradesini de ortaya koyacaktır.

Sosyalist Kamu Emekçileri

‘Nasıl bir kadın çalışması’ ve emekçi kadın çalışmasının sorunları...

(21 Aralık 2014 tarihinde gerçekleşen Emekçi Kadın Çalıştayı’nda “Nasıl bir kadın çalışması ve Emekçi Kadın Komisyonları’nın işlevi” başlığıyla yapılan sunum, çalıştayda yapılan tartışmalar temelinde güncellenmiştir...)

Kadın sorununa kısa bir bakış...

Kadın çalışmasının esaslarını ortaya koyabilmek için, günümüz toplumunda kadın sorununu net bir şekilde ortaya koyabilmek gerekiyor. İlk sunum (Kadın sorunu ve ideolojik mücadele) bu konuya yeterli bir açıklık getirse de kısaca değinmekte fayda görüyoruz.

Kadın sorununun ortaya çıkışına baktığımızda, temelinde özel mülkiyet düzeninin olduğunu görüyoruz. Bu sömürü düzeninin ilk yansıması efendi-köle ilişkisini doğurmuş, bu da doğrudan cinsler arası ilişkilerde belirleyici yer tutmuştur.

Engels bunu şu şekilde ifade ediyor: “İlk iş bölümü kadın ile erkek arasında döl verme bakımından yapılan iş bölümüdür. Tarihte kendini gösteren ilk sınıf çatışması, erkekle kadın arasındaki çelişmenin karı-koca evliliği içindeki gelişmesiyle; ilk sınıf baskısı da dış cinsin eril cins tarafından baskı altına alınmasıyla aynı zamana rastlar.” Bu baskı salt erkeğin kadın üzerindeki cinsel baskısı olmaktan öte yeni oluşan özel mülkiyetin cins ilişkilerine yansımasıdır. Kadın sorununun kökeninde cinsler arası ilişki ya da farklılıkların değil sınıfsal ilişki ve farklılıkların yattığını görüyoruz. O günlerden bugüne erkeğin her alanda egemen olduğu ataerkil toplumun temelleri atılmıştır. İşte bu ataerkil sömürü ve baskının tüm maddi ve manevi araçları, kadın üzerindeki cinsel sömürü ve baskının da araçları olmuşlardır. Bu sınıfsal ilişki biçimi günümüzde kapitalizmdir. O halde günümüz toplumunda kadınların ne yaşadıklarına bir göz atalım.

Hepimiz biliyoruz ki kapitalizm, aşırı kâr hırsıyla, işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü her geçen gün arttırır, bunun bir parçası olarak her türden ayrımcılığı kullanır. Yukarıda bahsettiğimiz kadın üzerindeki sömürü ve eşitsizliği daha da katmerleştirir.

Günümüzde ise patronlar için kadınların çalışması ucuz ve yedek işgücü anlamına geliyor. Kadınlar erkek işçinin aldığı ücretten daha azına çalıştırılıyor, kayıtdışı istihdam edilerek her türlü güvenceden de yoksun bırakılıyor. Ayrıca geleneksel kadın algısı doğrultusunda, iş hayatında tanımı olmayan işler de -işyerinde yemek pişirmek, bulaşık yıkamak, hizmet etmek, vb- kadınlara yaptırılmaya çalışılıyor. Evli ve çocuklu kadınların, üretimde yeterli derecede verimli olmayacağını ve istihdamda süreklilik sağlamayacağını düşünen kapitalistler, genç kadınlar üzerinde yoğunlaşıyor ve kadınların evlenmesini engellemeye, evliyse de çocuk yapmasını önlemeye çalışıyor. Çocuklu kadınlar için çalışma hayatı bir kat daha zorlanıyor. İşyerinde çalışmanın zorluğuna evdeki işlerin yükünün eklenmesinin yanında, çalışırken bile çocuğuna bakmak durumu ekleniyor. Bugün burjuva yasalarda her ne kadar doğum izni verilse bile bu şartlara bağlanıyor, çoğu zaman yasadaki

“ağır olmayan işlerde çalıştırılabilir” ibaresi doğrudan uygulamaya konuluyor. Çalışan bir kadın olsa bile doğumdan sonra da kadın için sıkıntılar bitmiyor. Yasada hak olarak tanınmış olsa da çoğu işyerinde süt iznine ve emzirme odalarına rastlayamıyoruz. Eğer çocuğunu kreşe bırakmak isterse o da işyerinde değil fakat özel kreşler halinde mevcut. Tabii ki kreşe verebilecek kadar ekonomik gücü varsa...

Tüm bu koşullar altında kadınların uzun süreli çalışması mümkün olmuyor. Elimizdeki sayısal veriler kadınların iş hayatında kalma sürelerinin ortalama 7 yıl olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla kadın için emeklilik hayal oluyor. Bu da kadın emeğinin sömürsünün bir başka boyutudur.

Kadının ikincil cins olarak görülmesi, çalışma yaşamından sosyal haklarına, eğitimden evliliğine her alanında belirleyici olmuştur. Bütün bu baskı ve sömürünün yanında kadınların hem işyerinde, hem sokakta, hem de evde yani yaşamın her alanında maruz kaldığı kadın kimliğine dönük saldırılar var. Ve bu saldırılar elbette ki bütün kadınlara yöneliktir. Özel olarak belirtmek gerekir ki, bu saldırılar, öncelikli olarak ve doğrudan emekçi kadınları hedeflemektedir. Bugüne kadar değişerek gelen kadın üzerindeki baskı ve sömürünün en vahşisi kapitalizmde yaşanıyor.

İstemediği halde hiçbir söz hakkı tanınmayarak evlendirilen kadınlardır, yine istemediği halde bazen sokak ortasında, bazen işyerinde, bazen okulda ya da evde tacize, tecavüze maruz kalan kadınlardır. Tecavüzü “kadının rızası olmasa erkek yapmazdı” diyerek meşrulaştırılan, tecavüzcüsüyle evlendirilen ve böylesi evliliklerde çoğu zaman da kocası tarafından başka erkeklere zorla satılan yine kadınlardır. Kadınlar yalnızca dışarıda tanımadığı erkeklerin cinsel saldırılarına maruz kalmıyor. Evde babasının, abisinin

ya da kocasının cinsel saldırısına ve şiddetine de maruz kalıyor. Bu yılki şiddet verileri bile bunu kanıtlamaya yeterlidir.

Savaşların da yine en ağır yüklerini kadınlar çekiyor. Ezilen ulusların özgürlük mücadelesinde ve en yakın örnek olarak emperyalist savaşın hüküm sürdüğü Suriye ve Rojava’da yaşanan kirli savaşın gösterdikleri, bu sömürü düzeninin en çok da kadınlar için tam bir cehennem olduğudur. Bugün Ortadoğu dendiğinde akıllara, kadınların pazarlarda cariyeler olarak satıldığı, dinci-gerici ve emperyalist güçler tarafından tecavüz edilerek katledildiği ve kurtulabilenlerin ise yerinden yurdundan olarak göç ettiği bir coğrafya gelmektedir.

Ve kapitalizm kendine yeni bir kâr alanı yaratarak pazara yeni ürün sunuyor: Kadın ve çocuk bedeni. Düşük ücretlerde çalıştırılan, çalışmak için fazla iş seçeneği bulunmayan, istemediği erkeklerle evlendirildiğinde ya da evdeki baskıya dayanamadığında çözümünü kaçmakta bulan, sömürüye dayalı sistemlerde, hiçbir zaman son bulmamış savaşlarda eşlerini kaybeden ve hayata tutunamayan kadınlara “iş imkânı” kendine de devasa bir sektör yaratmış oluyor: Fuhuş.

Emekçi kadınların örgütlenmesi...

Buraya kadar söylediklerimizi toparlayacak olursak; her türlü sömürünün en katmerlisini yüzyıllardır biz yaşıyoruz. Sistemin en kirli çarkları arasında bizim emeğimiz, bedenimiz öğütülüyor ve yaşamlarımız sönüp gidiyorsa o zaman bu sömürü sistemine karşı da en önce savaşıacaklardan biri de biz olmalıyız. Evet karşımızda her anlamıyla örgütlü bir güç olarak kapitalizm dururken bizler tek başımıza mı mücadele edeceğiz? Elbette hayır!

İşte tam da burada yüzyıllardır, çifte baskı, sömürü ve eşitsizlik koşulları içinde yaşamış, ataerkil bilinçle yetiştirilmiş ve artık geline aşamada bu hali meşrulaştırılmış kadınların örgütlenmesi sorunu çıkıyor karşımıza. Kadına yönelik her türlü ayrımcılığı reva gören, aşağılayan, yok sayan, emeği ve bedeni üzerine şirketler kuran bu düzenin yıkılması için öncelikle bu düzeni temellerinden yıkacak olan işçi sınıfının bir parçası olan işçi kadınları örgütlemek gerekiyor.

Konuya açıklık getirmek için, emekçi kadın mücadelesine ve kadın hareketine çok büyük katkılar yapan devrimci önder Clara Zetkin ile Lenin'in konuşmasına, -kadın örgütlenmesine dair önemli paylaşımlar sunduğu için- özel olarak bakmakta fayda görüyoruz:

“Örgütlenme ile ilgili olan şeyler, ideolojik anlayışımızdan çıkar: Komünist kadınların ayrı birlikleri yoktur. Komünist kadının yeri, tıpkı komünist erkeğin olduğu gibi, partide üyeliktir. Eşit yükümlülükler ve haklarla. Bu konuda hiçbir görüş ayrılığı olamaz. Ancak, gerçeklere gözlerimizi kapayamayız. Parti, özel görevi en geniş kadın kitlelerini uyandırmak, onları partiyle bağlamak ve sürekli olarak onun etkisinde tutmak olan çalışma gruplarına, komisyona, komitelere, kollara, ya da başka nasıl adlandırılırsa adlandırılırsın, organlara sahip olmalıdır. Bunun için tabii ki, bu kadın kitleleri arasında tamamiyle sistematik bir çalışma yapmamız gerekiyor. Uyanan kadınları eğitmemiz ve komünist partisinin önderliği altında proleter sınıf mücadeleleri için kazanmamız ve silahlandırmamız gerekiyor.

“Burada yalnızca fabrikada ya da ev ocağının başında bulunan proleter kadınları düşünmüyorum. Burada aynı zamanda küçük-köylü kadınları, çeşitli katmanların küçük-burjuva kadınları da aklımda. Onlar da hepsi kapitalizmin kurbanıdır ve savaştan beri de daha çok öyledirler. Bu kadın yığınlarının apolitik, asosyal, geri kalmış ruhu, faaliyetlerinin dar alanı, tüm yaşam tarzları birer olgudur. Bunları göz önünde bulundurmamak aptallık, hem de büyük aptallık olur. Onlar arasında çalışma yapmak için özel organlar, özel ajitasyon yöntemleri ve örgüt biçimlerine ihtiyacımız var. Bu feminizm değildir, bu pratik, devrimci amaca uygunluktur.”

Bu sözlerin, kadın çalışmasına dair yaklaşımı tümüyle özetlediğini düşünüyoruz. Buradan hareketle işçi ve emekçi kadın çalışmamıza bakacak olursak, tam da yukarıda Lenin ve Clara'nın da bahsettiği gibi temel olarak işçi sınıfının kadınlarının örgütlenmesine yönelik yine bu sınıf örgütlerine bağlı olarak oluşturulmuş özel örgütlenme biçimlerini işaret ediyoruz. Sınıf içinde işçi kadın komisyonları ve diğer emekçi kadın katmanları içinde emekçi kadın komisyonları.

Nasıl bir kadın çalışması ya da nasıl bir EKK?

Emekçi kadın komisyonları, bağımsız kadın örgütleri değil, fakat mevcut sınıf örgütleri içinde (sendikalar, kültür kurumları, işçi dernekleri vb.) onların kendi hedef kitlesi içindeki kadınlara yönelik özgül çalışmanın ihtiyaçlarına yanıt verebilen özgül ya da uzmanlaşmış örgütlenmelerdir. Kuşkusuz ki, kadınlara yönelik özgül çalışmayı örgütlemekle birlikte, mevcut sınıf örgütünün kendisine de mal edebilmek, emekçi kadın komisyonlarının vazgeçilmez görevi olmalıdır.

O halde kadın çalışmamız iki şeyi hedeflemelidir!

Yukarıda da bahsettiğimiz üzere kadın sorunu

tek başına kadınları ilgilendiren bir sorun değildir. Bu sorun bizzat işçi sınıfının sorunudur. Kadınların sömürülmesinin, aşağılanmasının, ezilmesinin temel kaynağı sömürü sistemidir ama bu sistemin şekillendirdiği erkek de bu sorunun bir parçasıdır. O halde biz bir kadın çalışması yürütürken, işçi sınıfını bir bütün olarak, erkekleri de özel olarak da ezilen sınıfın erkeklerini de bu konuda bilinçlendirmek, eğitmek ve harekete geçirebilmek durumundayız. Dolayısıyla yapacağımız çalışmada, kadınların sorunlarını, taleplerini bütün olarak işçi sınıfı içinde olabildiğince yaygın işlemek ve işlerken de bilinçlendirmeyi ve eğitimi hedeflemek zorundayız. Bu eğitim aynı zamanda, işçi sınıfının devrimci bir sınıf bilinci kazanmasının ve devrimcileşmesinin bir parçasıdır.

Kadın çalışmamızın bir ayağı toplumun içinde kadın sorununu yaygın bir şekilde işlemek ve talepler konusunda harekete geçirmek ise, diğer ayağı da kadınları hedef alan özgül bir çalışmadır. Özellikle de işçi kadınları. Kadın işçilere dönük çalışmamız, sınıf çalışmamızın bir parçasıdır, özgül boyutudur. Kadınların sınıfsal ezilmeşliğine bağlı olarak cinsel ezilmeşliğinden kaynaklı sorunları dikkate almak, bu temelde de çalışma yürütmek durumundayız. İşte bu, çalışmamızın özgülleştirilmesini de kolaylaştıracaktır. Kuşkusuz ki, kadınların kurtuluşunun devrimde olduğunu bir an bile yok saymadan, demokratik talepleri uğruna işçi kadınları harekete geçirmeye ihtiyacımız var. Bununla ilgili yapılacakların başında işçi kadınların hak alma bilincini geliştirmek gerekiyor. Her bir çalışma alanının özgüllüğü içinde, sınıf çalışmasının gündemleriyle paralel olarak çalışma yürütülmelidir. Mesela birçok işyerinde yasal hakkımız olmasına rağmen kreş ve emzirme odaları olmadığını söylüyoruz. Bununla ilgili çok farklı türlerde eylemler, kampanyalar, yasal süreçler başlatılabilir. “Eşit işe eşit ücret” talebiyle defalarca eylem yapıldığını gördük ama ücretler her yerde eşit mi, değil. Bunun gibi pek çok örnek sıralanabilir... Aynı zamanda kadınların cinsel ezilmeşlikten kaynaklı sorunlarına da hem politik hem de pratik müdahaleyi gerçekleştirebilmek durumundayız.

Aynı zamanda kadınların gerçek kurtuluşu olan devrimi ve sosyalizm propagandasını da daha etkin nasıl yapacağımızı tartışmak durumundayız.

Emekçi kadın çalışmasında zorlanma alanlarımız...

Kadın çalışması konusunda temel esasları ortaya koymanın ardından çalışmanın sorunlarına değinecek olursak:

Emekçi kadın çalışmasında süreklilik...

Uzunca bir süredir bu alanda yoğunlaşmaya çalışıyoruz ama çalışmalarımızda süreklilik sağlamak konusunda zorluklar yaşıyoruz. Bunun pek çok nedeni var elbette. Kadın çalışması dışında pek çok işi bir arada yapmak, kadın çalışmasına belli kalıplar ekseninde yaklaşmak, kadın sorununu genelliği içinde işlemek, soruna bakış konusunda bilinç açıklığıyla davranmamak vb. gibi birçok etkeni sayabiliriz. Ancak öncelikli vurgulanması gereken nokta, sınıf çalışmasıyla arasındaki bağdır. Kadın çalışmasını, sınıf çalışmasının bir parçası olarak ele almak gerekirken, sınıf çalışmasında istenilen mesafeyi alamamamız, bu açıdan da çalışmanın kendini üretmesini zora sokmuştur. Bir sonraki sunumda ayrıntılı bir şekilde ele alacağımız, Greif deneyimi sunumu, kadın çalışmasının gerçek zemininde kendini nasıl üreteceğini de somut olarak göstermiştir. Ancak sorunumuz tek başına bu da değil. Bir de sorunun politik yanları, politik olarak üretmede yaşanan zorlanma var. Kadın çalışmasını genel kadın sorunları ekseninde ele aldığımızda bunun bir sınırı vardır. Hem seslendiğimiz genel kadın kitlelerinin tutunacağı alanları yaratmakta hem de kendi çalışmamızın yeniden üretiminde belli sıkıntılar yaşamak kaçınılmazdır. Kadın çalışmamızdaki sürekliliği sağlamak için yukarıda da döne döne bahsettiğimiz gibi sınıf zemininde üretmek, ama işçi sınıfını, kadın işçi ve emekçiye ilgilendiren her gündeme yanıt üretmek ve gündelik bir çalışmada sürekliliği güvencelemek gerekiyor.

Kadın sorununa ilişkin teşhir ve ajitasyon...

Yoldaşlar, sınıf çalışmamızın bir parçası olarak kadın çalışmamızı ele alacak olmakla birlikte, toplumsal

olarak, kadın cinsine yönelik çok kapsamlı saldırılar yaşıyor. Özellikle gerici AKP iktidarı döneminde bu saldırılar, çok daha tırmanmış durumda. Kadın cinayetleri, tecavüz ve tecavüz davaları, şiddet, kürtajın yasaklanması, kadına yönelik gerici uygulamalar vb. sayılabilir. Toplumsal boyuttaki kadın sorununun teşhiri, ajitasyonu açısından zayıf kaldığımız gibi, bu sorunların sınıf çalışmamızla bağını kurmakta da zayıf kalıyoruz. Çok açık ki, kadın cinsine dönük bu saldırılar, öncelikle ve doğrudan emekçi kadınların sorunudur. Kuşkusuz ki her gelişme karşısında eylemli süreç içinde olmak gerekmiyor. Ancak bu gelişmelere karşı sessiz kalmamak, tutum almak, olanaklı olan koşullarda eylemli tepkileri göstermek, imkanlar ölçüsünde hukuksal süreçleri takip etmek, ancak işin özünde ise çalışmamızla bağını kurmak, işçi ve emekçileri ama daha çok bu sınıfa mensup kadınları taraflaştırmayı ve bu doğrultuda kazanmayı önümüze hedef olarak koymalıyız.

Kadın sorununa bakışın içselleştirilmesi ve devrimci eğitim...

Yoldaşlar, öncelikle kendimizden başlamak gerekiyor. Her bir komünistin kadın sorunu konusunda ciddi bir donanım ve açık bir bilince sahip olması gerekiyor. Kaldı ki, sorunun çözümünde ideolojik olarak kadın sorununda tam yetkin olmak, her şeyi bilmek de yeterli değil.

Sorun, öncelikli olarak kadın sorununun esası konusunda tam anlamıyla ideolojik açıklıktır. Buna dair vurgular ilk sunumda (*'Kadın sorunu' ve ideolojik donanım ve mücadelenin önemi, Kızıl Bayrak, 9 Ocak 2015*) kapsamlı bir şekilde yapıldığı için değinmiyoruz. Bu açıdan teorik ve ideolojik donanımı önümüzdeki süreçte ele almalıyız ve sistematik bir çalışmaya konu etmeliyiz. Ancak bu da yeterli değildir. Aynı zamanda, kadına yaklaşımda ataerkil ideoloji ve kültürün, yanı sıra burjuva yozluğunun etkilerinin saflarımızdan kazınması için özel bir çaba içinde olmalıyız. Bu, özü bakımından, teorik dağarcığın gelişmesiyle değil, fakat ideolojik ve kültürel açıdan, ahlak ve moral değerler bakımından, devrimci sınıf mücadelesi içinde çok yönlü bir dönüşüm sorunudur. Bu sorun yakıcılığını hissettiriyor yoldaşlar. Alanlarımızda kimi erkek yoldaşlarımızın, özellikle çevre güçlerimizin kadın sorunu konusunda, özellikle pratiğe geldiğinde de ataerkil davranışlar içerisinde olduğunu görüyoruz. Bu her alanda farklı yansıyabilir. Örneğin bazı yoldaşlarımız eril dili fazlasıyla kullanıyor, bazı yoldaşlarımız ise kurumlarımızda, ortak çalışma alanlarımızda her türlü işi yaparken evde annesine, eşine karşı aynı davranışı göstermiyor, bazı yoldaşlarımız ise kadınların inisiyatifini açığa çıkaracak şekilde davranmak yerine kendisi inisiyatif alabiliyor. Yoldaşlar, bütün bunlar, kadın sorununa bakışımızı yeterinde içselleştiremediğimiz ve ataerkil sistemin yansımalarını barındırdığımız gerçeğini gözler önüne seriyor. Öyle ki açık etkinliklerimizde yoldaşlarımızın eşlerinin bu konudaki sitemlerine tanık oluyoruz. Yoldaşlar, her birimizin bu konuda devrimcileşme temelinde, kendini geliştirmesi gerekiyor.

Kadın sorununda bakışın içselleştirilmesinin yanı sıra, emekçi kadın çalışmamız, kadınların inisiyatifinin geliştirilmesi ve kadınların özgüven kazanmasını sağlamaya hizmet etmelidir. Devrimci eğitimin burada özel bir rolü olduğu gibi, bu temelde yapılacak müdahaleler belirleyici bir öneme sahiptir.

Kadınların inisiyatifinin gelişmesi, kuşkusuz ki

kadın çalışmamızda aldığımız mesafeye doğrudan bağlantılıdır. Zayıf alanlarımızın üzerine ne kadar gidersek, hatalarımızı ve eksiklerimizi o kadar görür ve müdahale olanaklarını yaratırız. Kadın çalışmamıza bu eksen de bakalım ve hatalı davranışlar karşısında tutuk davranmayalım yoldaşlar... Aynı zamanda örgütün kadınların inisiyatifini geliştirmede sunduğu olanaklar, yarattığı zeminler belirleyicidir. Soruna buradan bakıldığında pozitif ayrımcılık ilkesinin önemi de anlaşılacaktır.

Ayrıca kadına yönelik pozitif ayrımcılığın, sadece kadın gündemlerinde inisiyatif alanı tanınarak değil, mücadelenin her alanında onu öne çıkarmayı hedefleyerek gerçek amacına ulaşabileceği gerçeğini gözden kaçırmamak gerekiyor. KESK, bu durumun en olumsuz örneği olarak karşımızda durmaktadır.

Çalışmada bazı sorun alanlarımız...

Çalışmayı kendi içinde özgüleştirmede zorluklar yaşıyabiliyoruz. Bu, kadın çalışmasında kullandığımız dilin ve araçların diğer çalışma alanlarımızla aynışması sorununu ortaya çıkarmaktadır. Emekçi kadın komisyonları, kadın kitleleriyle iç içe olmalıdır. Onların dilinden ama devrimci bir içerikle konuşmalıdır. Bu da kadınların içinde olmaktan geçmektedir. Onları işin parçası haline getirdiğimizde, işçi kadın kitleleri ile daha iç içe olduğumuzda, bu mekanik tarzımızın da kırıldığını göreceğiz.

Aynı zamanda kadın çalışmasında uzmanlaşma ve bu alanda profesyonelleşme sorununuz var. Yürüttüğümüz siyasal faaliyetlerde çoğumuz sadece kadın çalışmasıyla değil farklı alanlarla da ilgileniyoruz. Ama kadın çalışması kadın sorununa yoğunlaşabilen, sorunlara kafa yorup çözüm sunabilen, güncel planda politika üretebilen ve ideolojik olarak kendini yeniden yeniden üreten bir alan olmalıdır. Bunların olabilmesi için kuşkusuz ki kadın çalışmasıyla yoğunlaşan güçler gereklidir. Kadın çalışmasında yol almak ile kadın çalışmasına kadro ayırmak diyalektik bir tarzda birbirini bütünler. Kuşkusuz ki her açıdan ciddi anlamda kadro sıkıntısı yaşıyoruz. Ancak emekçi kadın çalışmasına, kendi kadrolarını yaratabilecek, bu alanda yoğunlaşan güçleri kadrolaştırabilecek, ihtiyacı kendi zeminlerinden karşılayabilecek şekilde bakabilmeliyiz.

Son bir nokta ise, yer yer tartışıldığı için değinmek gereği hissediyoruz. Emekçi Kadın Komisyonları'nın bileşenleri, ya da erkeklerin komisyonlara katılımı üzerine... Bu konu aslında çalışmanın ihtiyaçlarına göre karar verebileceğimiz bir konu. Kadınların örgütlenmesi açısından da erkek işçilerin bilinçlendirilmesi açısından da ihtiyaç ne ise, her yerelimiz buna uygun kararını kendisi verebilir. Önemli olan kadın kitlelerine en etkin şekilde seslenebilmek, nüfuz edebilmek, değiştirmek ve dönüştürmektir. Kuşkusuz ki, emekçi kadın çalışması öncelikle kadınlar üzerinden yürütülmesi gereken bir çalışmadır. Greif işgalinde görüldüğü gibi, direnişin ihtiyaçları çerçevesinde erkek işçiler de komisyonda yer alabilmiştir. Çok da iyi olmuştur. En başta, erkek işçilerdeki ataerkil algının kırılmasına hizmet etmiş, kadınlarla erkeklerin sınıf zemininde kaynaşmasına, kadın sorunun sadece erkekleri ilgilendirdiğine dair bir algının oluşmamasına hizmet etmiştir.

Arkadaşlar, bu alanda tartışılacak pek çok noktanın olduğunu düşünüyoruz. Ancak emekçi kadın çalışmasında mesafe aldıkça, sorun ve ihtiyaçlarımızın daha da artacağına inanıyoruz.

Hepimize başarılar diliyoruz.

Sermayeden AKP'ye 'kadın işçi uyarısı'

AKP'nin kadını toplumsal yaşamdan silmeye ve eve hapsedmeye yönelik gerici hedeflerinin bir parçası olarak gündeme getirdiği 'aile paketi'ne 'Yarım günlük işimizi kime yaptracağız?' itirazını yönelten tekstil patronlarının ardından uyarı ve tehdit niteliğinde başka bir açıklama da Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu'ndan (TÜRKONFED) geldi.

TÜRKONFED Yönetim Kurulu Başkanı Süleyman Onatça, AKP'nin aile paketine ilişkin yazılı açıklama yaptı. Açıklamasında, "İş hayatında daha fazla kadın görebilmemiz için işverenin, hükümetin ve kadının samimi gayretine ihtiyaç var" diyerek AKP'yi 'uyaran' Onatça, faturayı ise kadın işçilere kesti.

Onatça yazılı açıklamasında, "İş hayatındaki kadın oranını artıracak düzenlemelerin işvereni kadın çalıştırdığı için pişman" etmemesi gerektiğini belirterek, yeni düzenlemenin sermaye cephesinde yarattığı kaygıyı şu sözlerle ifade etti:

"Kadını istihdama katılım oranının yüzde 29,5 olduğu bir iş hayatıyla Türkiye'yi ilk 10 büyük ekonomi arasına taşımak hayal. Girmeyi arzu ettiğimiz Avrupa Birliği'nde istihdama katılan kadın oranı yüzde 60'ın üzerinde. Hala bu oranın yarısına ulaşabilmiş değiliz. İş hayatında daha fazla kadın görebilmemiz için işverenin, hükümetin ve kadının samimi gayretine ihtiyaç var."

'Bizi pişman etmeyin'

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Hazırgiyim ve Konfeksiyon İhracatçıları Birliği (İHKİB) Başkanı Hikmet Tanrıverdi'nin yaptığı açıklamaya paralel ifadeler kullanan Onatça, yeni uygulamanın 'kadın istihdam etmek isteyen işvereni caydırabileceğini' belirtti. Onatça, düzenlemeyle, anne olan bir çalışanın, çocuğu 5,5 yaşına gelinceye kadar isterse yarım gün çalışabilmesine imkan sağlandığını, 'artık işverenin kadın çalışan alırken bir değil on kez düşüneceğini' söyledi.

Açıklamanın son bölümünde ise, sözkonusu düzenlemenin sermayeye faturası şöyle özetlendi:

"AB ülkelerinden daha uzun doğum izni, yarım gün çalışma modeli kadın istihdamına ve Türkiye'nin rekabetçiliğine zarar verir. Düzenlemenin ilgili tarafların görüşü alınarak tekrar gözden geçirilmesini öneriyoruz."

DEÜ'de afiş 'ateşli silah' sayıldı

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü öğrencisi Yavuz Sevim, üniversitede Devrimci Gençlik Birliği (DGB) afişlerini astığı için hakkında açılan soruşturma sonucunda bir hafta okuldan uzaklaştırma cezası aldı.

DGB'liye verilen bu ceza ve cezanın verilme gerekçesi ise son dönemde üniversitelerde artan baskıların geldiği noktayı gösterdi. Öğrencilere ceza vermeye odaklanan DEÜ Rektörlüğü, DGB'li Yavuz Sevim'in savunma yapmasını dahi fiili olarak engelleyerek kendisine itham ettikleri suçlamalarla korku ortamı yaratmaya çalıştı.

Doç. Dr. Sibel Ecemiş Kılıç'ın hazırladığı soruşturma raporu, Dekan Prof. Dr. Atilla Orbay başkanlığında toplanan Fakülte Disiplin Kurulu tarafından onaylanarak Sevim'in üniversiteden uzaklaştırılması yönünde karar alındı.

Ancak, Sevim'e verilen cezanın gerekçesinin 'afiş asmak' olmadığı görüldü.

Fakülte Disiplin Kurulu, Sevim'e verdiği cezayı, Yükseköğretim Kurumları Öğrenci Disiplin Yönetmeliği'nin 7.d, 8.f ve 9.a maddelerinde yer alan 'mala zarar vermek, ateşli ve kesici silah bulundurmak, örgüt kurmak veya yönetmek' gibi maddelere dayandırdı.

Baskı ve sindirme amaçlı verilen bu siyasi kararlar

üniversitelerin ne kadar 'bilimsel ve demokratik' olduğu bir kez daha gözler önüne serildi.

Savunma hakkı da engellendi

Yavuz Sevim, adresine gönderildiği iddia edilen soruşturma tebligatının kendisine ulaşmadığını belirtirken, bu nedenle soruşturma evrakını incelemek ve savunmasını hazırlamak için ek süre isteyince bu talebi görmezden gelinerek uzaklaştırma cezası onandı. Disiplin Kurulu, tebligatı usulsüz bir şekilde gerçekleştirerek savunma için verilmesi gereken 15 günlük zamanı fiili olarak ortadan kaldırdı ve keyfi gerekçelerle yürüttüğü soruşturmaya itiraz şansı da bırakmadı.

Keyfi dayatma

Sevim, soruşturmaya konu olan afiş faaliyeti sırasında; sivil polislerin yönlendirmesi üzerine ÖGB'lerin yanına gelerek kimlik göstermesini istediğini ve bu keyfi dayatmayı kabul etmediğini anlattı.

Bunun üzerine ÖGB'ler afişlere el koymak isteyince yaşanan tartışma arbedeye dönüştü, ancak devamında afiş faaliyeti tüm üniversitede devam etti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Devrim Okulları başladı

İstanbul'da bir süredir çalışmaları süren Devrim Okulları'nın ilk iki dersi gerçekleşti.

Devrim Okulları'nın anlam ve önemine vurguyla başlayan **ilk derste** "Devrim Okulları zorunlu olarak eğitim sistemindeki yerimize bir isyandır, gönüllü olarak mücadeleyi öğrendiğimiz alandır. Osmanlıca'dan, zorunlu din derslerinden bahsetseler de bizler yarıştırılmayacağımız, elenmeyeceğimiz, para olarak görülmeyeceğimiz alanları kendimiz üretiyoruz. Devrim Okulları her lisenin sorularını sorabileceği, cevaplarını paylaşabileceği, gücünü pekiştireceği ve birliğini sağlamlaştıracığı alanlardır" denildi.

İlk dersin konusu geçmişin devrimci mirası oldu. Sunumda devrimci önderlere ve mirasa dair vurgular yapıldı.

Sunumun ardından canlı tartışmalar gerçekleştirildi. Örgütlenme ve DLB'yi güçlendirme çağrısı ile ilk ders bitirildi.

İkinci ders, örgütlenme üzerine tartışmalarla başladı. Neden örgütlenmek gerektiğine dair bir giriş yapıldıktan sonra canlı tartışmalarla ders devam etti.

Örgütlenmedeki en büyük aracın aslında insanın kendisi olduğu vurgulanarak örgütlenme üzerine serbest çağrışım oyunu oynandı.

DLB faaliyetinde

Ankara DLB de bu arada karne eyleminin ve Devrim Okulları'nın hazırlıklarını sürdürüyor. 20 Ocak günü stand açarak çağrı yoğunlaştırıldı.

İzmir'deyse 21 Ocak günü '*İsyen*' bülteninin dağıtımı sırasında DLB'liler gözaltına alındılar.

Buca Anadolu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi'ndeki dağıtımın sonunda DLB'liler sivil polislerce engellenmeye çalışıldı. Kimlik kontrolü bahanesiyle bekletilen DLB'lilere ayrıca okul müdürü de tehditler savurdu. Zorla araçlara bindirilen 3 DLB'li Buca Emniyet Müdürlüğü'ne götürülerek izinsiz afiş gerekçesiyle ceza kesilmesinin ardından serbest bırakıldı.

Liselilerin Sesi / İstanbul-Ankara-İzmir

İzmir'de Ekim Devrimi semineri

Tony Cliff'in Lenin eserinin 1. cildi eksen alınarak yürütülen Ekim Devrimi semineri Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirildi.

Sunum, Rusya'nın 18. yüzyılın sonlarındaki tablosunun irdelenmesiyle başladı.

1900'lü yıllara girildiğinde, işçi sınıfının yavaş yavaş olgunlaşmaya başladığı belirtilerek Marksizm'in Rus topraklarına girişi ele alındı. 1903 kongresi, Lenin'in müdahaleleri ve tartışmalarına özel önem verildi. Moskova Ayaklanması'nın Bolşevikler için Ekim Devrimi'nin provası olduğu ve bu döneme ait değerlendirmelerin Ekim Devrimi'nin başarıya ulaşması için çok önemli bir yerde durduğu aktarıldı.

Sunum tarihsel süreç içerisinde Bolşevik örgütlenmenin tarihsel ilerleyişi aktararak ilerletildi. Lenin ve parti teorisinin bu süreçteki ilerleyişine dair tartışmalar bu şekilde olgunlaştırıldı.

Seminer, sunumun ardından gerçekleştirilen tartışmalarla ilerletildi. Eklmeler, sorulan sorular ve tartışmaların ardından seminer sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Hapishanelerdeki hak gaspları, saldırılar ve ötesi

Düşünmek bir eylemdir. Ve bu eylem sayesinde, insanlık tarihinde büyük altüst oluşlar, devrimler gerçekleşmiştir. Düşünmek tarih boyunca büyük, daha büyük eylemleri mayalamış, patlamaya hazır olan dinamitin fitilini ateşlemiştir. İnsanlığın gelişiminde önemli bir yere sahip olan bu büyük eylem -düşünmek- tarihin akışında adeta lokomotif gibidir. Düşünmek, insanlığın, içinde yaşadığı mevcut koşulların farkına varması ve bu koşulları değiştirmeye dönüştürme eyleminin ilk adımıdır.

Basitleştirecek olursak; sınıfsal farklılıkların gözlenmesi, üzerine kafa yorulması, mevcut çelişkilerin ortadan kaldırılması, sınıfsız-sömürsüz bir toplum hedefi... Bütün bunlar mevcut yaşamın günü ve geçmişi ile değerlendirilerek tarihsel sonuçlar çıkartılması, sonraki eylemlerin -sınıf savaşlarının- ateşleyicisi olan, fitili tutuşturan düşündürmektir. Bu arada belirtelim ki idealist anlamda düşünceyi başköşeye oturtmak gibi bir yanılgıya düştüğümüz sanılmasın. Burada kastettiğimiz düşüncenin maddi koşullara bağlı bir şekilde oluşması ve o koşulları yerle bir edecek bir fitil olmasıdır. Daha doğru bir ifade ile, yaptığımız vurgu düşünceye değil “düşünmek” eyleminidir. Bir anlamda teorinin önemine vurgu yapıyoruz.

İnsanlığın sınıflı topluma geçişi ile birlikte başgösteren sömürü ve eşitsizliğe başkaldırı düşüncesi sınıf savaşımını da beraberinde getirmiştir. Binlerce yıl öncesinden bugüne dek devam eden, Marks’ın Komünist Manifesto’daki ifadesi ile “kimi zaman açıktan, kimi zaman gizli olarak devam eden mücadele”nin önünde düşünmek eylemi vardır. Tarih boyunca sömürücü sınıfların düşünce (kendi çıkarlarına aykırı olan) karşısında cellat olarak dikilmesinin sebebi de bu eylemin (düşünmek) önüne geçilemeyen sonuçlar yaratması, toplumsal altüst oluşları tetiklemesidir. Spartaküsler’den Bedrettinler’e ve adını burada saymakla bitiremeyeceğimiz nicelerinin kıymdan geçirilmelerinin yegâne sebebi sınıfsal köleliği ortadan kaldırmayı düşünmek (birinci eylem) ve ikinci olarak Marks’ın yalın ifade ediş şekliyle “aslanan dünyayı değiştirmek için saldırmaktır” diyerek eyleme geçmektir.

Bugün zindanlarda tutulan binlerce devrimci tutsağın da tutsak edilmelerinin gerisindeki sebep aynıdır; düşünmek ve değiştirmek için saldırmak...

Kapitalist sömürü düzeni geldiği aşamada tutsak ettiği devrimcileri ve komünistleri fiziki olarak anında yok etmese de F tipi hapishanelerde beyaz ölüm, tecrit-tredman ile çürütmeyi amaçlamaktadır. Ki 2000 yılında F tiplerine geçişte gerçekleştirilen 19-22 Aralık Katliamı’nda “Hayata Dönüş” adı altında 28 devrimci tutsak katledilmişti.

F tipleri açıldığından bugüne hak gaspları ve saldırılar sistematik olarak devam etmektedir. Öyle ki saldırının birini boşa çıkardığınızda hemen başka bir koldan saldırı dalgası gelmektedir. Hapishanelerde eş zamanlı olarak başlatılan devrimci yayınlara dönük yasak-sansür saldırısının üzerinden çok bir zaman

geçmemişken şimdi de tecrit içinde tecriti dayatan yeni bir saldırı ile yüzyüzeyiz. Haftalık olarak çıkılan sohbet, spor vb. ortak etkinlikte imza atmıştır hapishane idaresi bu saldırıya. Örneğin bizler B Blok’ta kalıyoruz ve haftalık sohbete istediğimiz kişilerle çıkmaktayız. Bizim sohbet grubumuzdaki tutsakların tamamı C Blok’taki tutsaklar.

12 Ocak Pazartesi sabahı gelen gardiyanlar “sohbete” dediler, gittiğimizde bizim belirlediğimiz kişilerle değil hapishane idaresinin keyfiyete dayalı blok sınırlandırması ile B Blok’taki tutsaklarla sohbete çıkmamız dayatıldı. Bizler ise bu dayatmayı kabul etmeyerek hücreye geri döndük. Yani işin özünde hapishanede üç blok var ve idare bu yeni keyfiyetiyle her bir bloğu kendi içinde ayrı bir hapishaneye çevirmeye çalışıyor. “Ortak etkinliklere benim belirlediğim günde, benim belirlediğim kişilerle çıkacaksınız” diye dayatıyor. İlgili genelgede haftalık on saat olarak belirtilen sohbet süresini üç saat ile sınırlandırmak üç kişilik ve tek kişilik hücrelerle yaratılan tecrit-izolasyon anlaşılan o ki hapishane idaresini kesmiyor, şimdi de hapishaneyi blok blok ayırmaya kalkışıyorlar.

Devrimci tutsaklar olarak kuşkusuz önceki saldırılara karşı nasıl direndiysek son saldırı karşısında da tavrımız yine direniş olacaktır ve elbet bu saldırıyı da püskürteceğiz.

Yazımızın girişinde bir eylem olarak “düşünmek” ve bunun önemine, sonuçlarına kısaca değinmiştim. Hapishanelere kapatılan devrimci tutsaklar yaşamı her gün yeniden var etmektedir. Mekânın aynı ve yaşananların rutin olduğu F tipi koşullarında kendini yeniden var edebilmenin en temel koşulu da yaşamı yeniden var etmek ve üretmektir. Üretimin önemli sacayaklarından biri ise düşünmektir. Yaratmak ve üretmek bunu gerektirmektedir. Mücadelenin ve örgütün geliştirilmesi insanın bireysel gelişimi de bunları besler. Düşünsel bir faaliyet ile gerçekleşmektedir. Devlet, buradaki somutluğuyla hapishane idaresi zincirleme olarak gerçekleştirdiği hak gaspları ve saldırılarla esasında bu düşünsel faaliyeti engellemeye çalışmaktadır. İğneden ipliğe atletten fanilaya birçok eşyanın alınmamasını “güvenlik” gerekçesi ile soruna dönüştüren hapishane

idaresi esasında sinsi bir saldırı gerçekleştirmekte, normalde günlük yaşamda hiçbir insanın gündem yapmayacağı şeyleri önümüze getirerek gündem yaratmaya çalışmaktadır. Burada asıl hedeflenen düşünmenin engellenmesidir. Fiziki koşullar itibari ile en fazla üç kişisiniz ve yapabileceğiniz en verimli faaliyetler okumak, düşünmek ve yazmaktır. İşte bu faaliyetler sayesinde ki onlarca yıl hapishanelerde tecrit altında kalan devrimci tutsaklar gözündeki ışığı, yüreğindeki ve beynindeki inancını taze tutmayı başarmıştır.

Öncekilerde olduğu gibi bu son saldırıda da devlet hapishanelerde kendi gündemini dayatmaktadır. Burjuvazi dışarıda nasıl yönetiyorsa içerde de aynısını uygulamaya çalışıyor. Kendi yarattığı gündemi ile bizleri oyalamaya, meşgul etmeye ve bizim için öncelikli olan gündemlerimizden uzak tutmaya çalışıyor.

Burjuvazi ve onun adına yönetenler beyhude çabalarla uğraşmaktadır. Su akıp yatağını bulmakta ve her şey olması gerektiği gibi olmaktadır.

Tarih her zamanki tanıklığını yapmakta beyaz ölümü dayatanlara karşı beyaz ölümüne ölümüne direnenleri saygı ile not etmektedir kızıl sayfalarına...

Baskılar, hücreler bizi yıldırılmaz!

Özgür Karagöl

12 Ocak 2015

Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi

B1-53

(28-29 Ocak 1921 tarihinde Karadeniz'in karanlık sularında katledilen 15'lerin ölüm yıldönümü vesilesiyle **Mustafa Suphi'nin 3. Enternasyonal Kuruluş Kongresi'nde yaptığı konuşmayı okurlarımıza sunuyoruz...**)

"Dünya devriminin gelecek safhasında Türk proletaryası önemli bir yer işgal edecek!"

Moskova'da, dünyanın geleceğini değiştirecek olan bu görkemli III. Enternasyonal'de proletaryanın, ezilen Türk köylülüğünün ve işçi sınıfının adına, özgürlüğün, eşitliğin, kardeşliğin adına, zalim ve yırtıcı emperyalizmden çok çekmiş, kapitalizmin pençesi ve Batı uygarlığının şiddeti altında mahvolan silahlı bir halkın adına konuşmak ne büyük bir mutluluk. Gerçek şudur ki, Türkiye'de diğer devletlerde olduğu gibi, halkın canına kastedip kanını emen birçok barbar ve alçaktan başka, bir de sadece Ermenilerin değil, fakir işçi ve köylü kitlesinin de kanını akıtan Osmanlı padişahları vardır. Barbarlığı temsil edenler ezilen halk kitleleri değil Osmanlı padişahlarıdır.

Yoldaşlar! Rusya'da bulunan işçi ve köylü temsilcileri Ekim Devrimi'nden sonra sermayeye karşı savaşı başlatmayı ve özellikle naip denen açgözlüleri yok etmeyi başarmışlardır.

Bir yıl önce, Osmanlı paşaları orduyu Hazar Denizi kıyılarını, İran'ı, Türkistan'ı işgale göndermeyi tasarladıkları sırada Moskova'da, tüm dünyaya mutluluk vaat eden bu başkentte, Türk devrimcileri bu paşaların maceracı tutkularına başkaldırmışlardı. Sesimizi boğmak isteyen Moskova'daki Osmanlı elçisi Rus topraklarından derhal atılmamızı istemek için Rusya Cumhuriyeti hükümetini notalara boğmuş ve, Müslüman Taşkent, Örenşehir, Kazan halkları arasında şiddetli bir propagandayı yöneterek çalışmamızı yok etmeye dört elle sarılmıştı.

Burjuva gazetelerinde bizlere karşı yöneltilen makalelerde: "Asya'nın en ucuna dek uzanan Müslüman dünya, Osmanlı ordusunun zaferini kutlarken, Türk Tatar milletine duyulan bu en kutsal inançla alay eden bu insanlar kimlerdir? Hangi dinden ve hangi millettendirler?" gibi sorular yer alıyordu. Ama elçilik Müslüman doğu dünyasını ikiyüzlü sorularıyla aldatmak isteyince biz, Türk komünistleri dünyanın vatanımız, insanlığın da milletimiz olduğunu büyük bir ciddiyetle bildirdik.

Böylece, devrimin kızıl bayrağını korkusuzca çektikten sonra, Osmanlı emperyalizmine katılan gruplara karşı çıkmayı, onlara tepki göstermeyi kararlaştırdık. Bir süre için düşüncelerimizin gerçekleşmesini sağlayacak olan bu yolu izleyenler sadece bizdik. Ama şimdi bütün Doğu bizimle beraber yürüyor. Yoldaşlar, açgözlü Fransız ve İngilizler Osmanlı emperyalistleriyle beraber İstanbul'u ele geçirince, hakkımızda söylenen yalanlar etkisini yitirdi ve herkes ezilen mutsuz halk için büyük Rus Devrimi'nden daha

iyi bir müttefik olmadığını açıkça anladı.

1908'den itibaren Türk gençliğinin bir kısmı halkın selametini sosyal bir devrimden başka bir şeyde bulamayacağını anlamıştı. Ama o sıralar sosyalist çalışma kısıtlanmıştı. Ezilen halkın korunması için yükselen elem içindeki Jaures'in güçlü sesi boşuna nefes tüketiyordu. Arkadaşlarından sadece birkaçı giriştikleri işe sırt çevirmediler ve burada, Rusya'da devrimci Türk ocağını örgütlediler. Doğu'daki gerekli ekonomik ve sosyal değişimin sosyal devrimle gerçekleşebileceği yolundaki inançları Ekim olaylarından sonra iyice pekişti.

Sizlere bu inancın halen Türk proletaryası ve aydınları arasında varolduğunu ispatlayan bir örnek vereceğim. Devrim ertesinde, İstanbul Üniversitesi, Nobel Ödülü'nün kime verileceği sorusunu sorduğu zaman Türk gençliği profesörlerin yaptığı baskıya rağmen yoldaş Lenin'i seçti; ve bu, sosyal devrim fikirlerinin Doğu'da ne kadar etkili olduğunu bir kez daha ispatlıyordu. Büyük saygın ustamız ve onun eylemleri, tüm devrimci dünyayı temsil etmektedir ve Türk gençliği de yaptıkları seçimle devrimci dünyaya bağlı olduklarını göstermişlerdir.

Türk halkının Rus devrimine olan sempatisinden bahsetmeyeceğim bile. Rusya'daki sosyal devrimin kahramanları halkımızca biliniyor: dünya sosyalist devrimi uğruna birçok kurban feda ettiler, artık savaş alanlarında tek başlarına değiller ve Türk proleter kitlesi gerçekten varlık kazanmıştır, tüm aydınlarıyla birlikte onların hayatını yaşamaktadır ve kalbi onlarınkiyle birlikte aynı uyum içinde atmaktadır.

Bu kahramanlar, bu kötülük dünyasında, Türk proletaryasında başlayan derin bir isyanın olgunlaştığından, bu proletaryanın savaşa atılmak için kardeşlerinin, Rus yoldaşlarının savaş çılgınlığını beklediğinden emin olabilirler.

Yoldaşlar! Bunu sizlere Ortadoğu'da, Türk halkı içinde, bütün kalpleriyle Rus devriminden yana olan gerçek devrimciler olduğunu göstermek için söyledim. Şimdi hemen bu hareketin dünya devrimiyle olan ilişkileri sorununa geçeceğim. Derinden inanıyorum ki Doğu'daki devrimin Batı'daki devrimle dolaysız bağları bulunmaktadır. Biz, Türk devrimcileri derinden inanıyoruz ki, Doğu'daki devrim sadece Doğu'yu Avrupa emperyalizminden kurtarmak için değil, aynı zamanda Rus devrimine destek olmak için de zorunludur.

Yoldaşlar, çok açıktır ki Fransız-İngiliz kapitalizminin başı Avrupa'da olsa da, gövdesi Asya'nın verimli topraklarındadır. Biz Türk sosyalistleri için önemli ve birinci görev Doğu'daki kapitalizmin kökünü kazımdır. Ancak bu yolla Fransız-İngiliz üretimini hammaddeden yoksun bırakabiliriz. Türkiye, İran, Hindistan ve Çin, Fransız-İngiliz endüstrisine kapılarını kapayarak, onu Avrupa borsalarına akma imkanından yoksun bırakacak, böylece iktidarın proletaryanın eline geçmesi ve sosyalist düzenin yerleşmesiyle sonuçlanacak, eli kulağında bir bunalıma yol açacaklardır. Buna ulaşmak için bölgesel devrimci hareketin ajitasyon yürütmesi ve Doğu halklarının

Fransız-İngiliz emperyalizmine karşı ayaklanmaları lazımdır. Ama Doğu'yu nasıl devrimci kılacağız? Sık sık Doğu sorununun tartışıldığı, Doğu halklarının manevi hayatlarından söz edildiği, bunların daha iyi incelenmesi isteğinin ifade edildiği toplantılara katıldım. Çarlık rejimi Doğu'yu işte böyle inceliyordu. Söz konusu olan doğu halklarını sömürmek için yeni yolların bulunmasıydı. Bu sorunu bugün inceliyorsak, bu, ezilen Doğu'yu kurtarmak içindir. Doğu'yu bilimsel incelenmesine vakit ayırarak, silahlarımızı sıkıca ellerimizde tutmamız, Doğu'da devrimci bir ocağın örgütlenmesi amacımızı gözden kaçırmamamız lazımdır. Doğu halklarının Avrupa sermayesine başkaldırışı, Rus devrimi için olduğu kadar bugün tüm ülkelerin proleterlerini harekete geçiren -ki bu da onu İngiltere ve Amerika'nın sürekli tehdidi altına sokmakta ve bizim, yani Doğu'nun yardımının beklenmesini zorunlu kılmaktadır- genç Alman devrimi için de yararlıdır.

Bu nedenle Doğu halklarının arasında devrimci ocakların kurulması III. Enternasyonal'in acil görevi olmalıdır. Güçlü ve genç Rus Kızıl Ordusu'nun bağrında, gelişen Türk askeri örgüt hücreleri kurulmaktadır. Bugün çeşitli Rus cephelelerinde, Sovyetlerin gücünü korumak amacıyla Kızıl Ordu'nun yanında dövüşen bin kadar Türk için büyük bir yarar belirtmektedir.

Coğrafi konumundan dolayı, Türkiye daima Asya ve Avrupa arasında bir bağ oluşturmuş ve kapitalizmin dolaysız baskısı altında ezilmiştir.

Bütün bunlar bizlere dünya devriminin gelecek safhasında Türk proletaryasının önemli bir yer işgal edeceğini gösteriyor.

Eminiz ki Türk proletaryası dünya sosyal devrimine dayanak olmak ve onu ilerletmek için bütün gücünü kullanacaktır.

*** III. Enternasyonal'in Kuruluş Kongresi'ne katılan 51 kişiden biri olan Mustafa Suphi'nin burada yaptığı konuşmadır.**

Kaynak: III. Enternasyonal 1919-1943, Belgeler, s.16-19.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/03 * 23 Ocak 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Cd. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

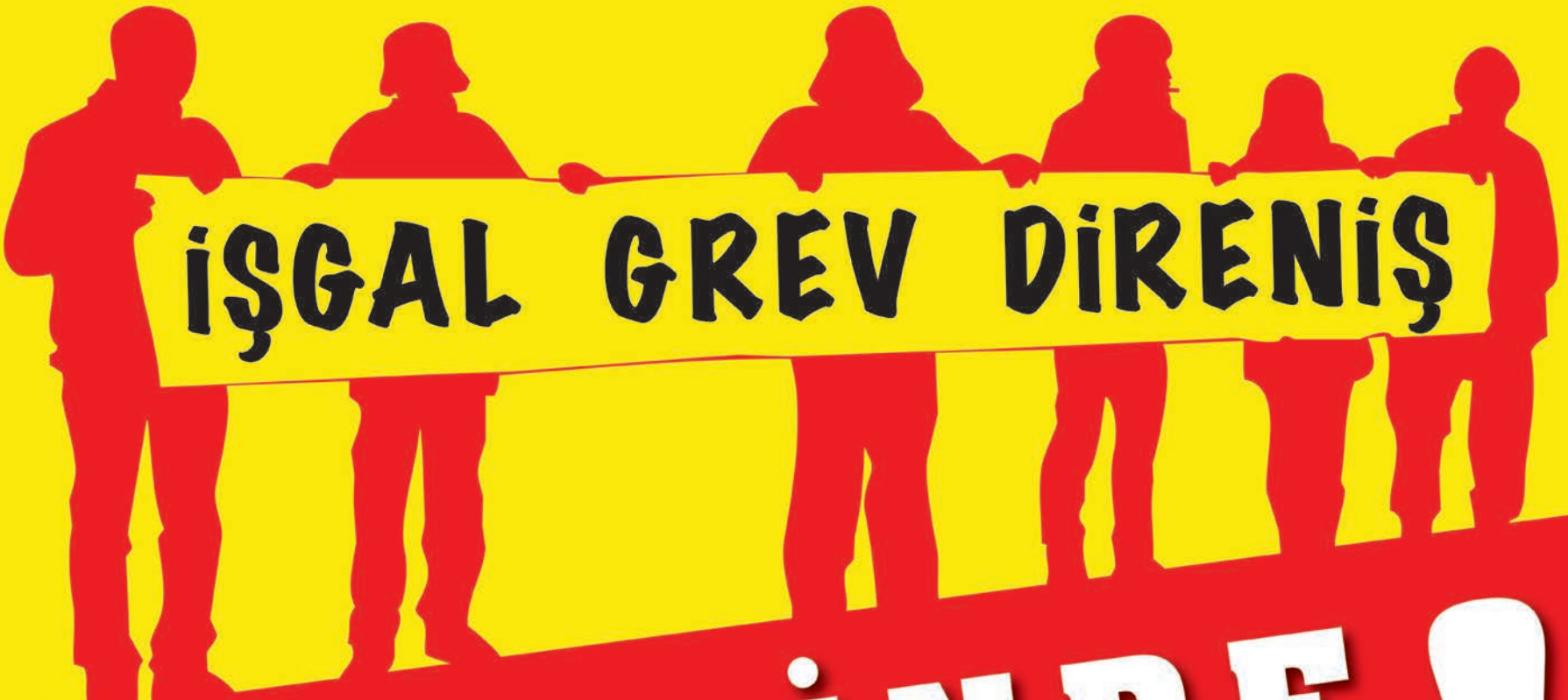
e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Kavel'den Greif'e

İŞGAL GREV DİRENİŞ

GECESİNDE! BULUŞALIM!

8 ŞUBAT
16.00

KENT KÜLTÜR MERKEZİ

Halasgargazi Cd. No:168 Şişli - İstanbul
İrtibat Tel.: 0 212 699 13 28 - 0 542 650 65 25

Program;

- * Direnişçi İşçiler
- * Lear ve Madygraf (Donnelley) işçileri
- * Gebze İşçilerin Birliği Derneği Müzik Atölyesi
- * İlkay Akkaya
- * Ekrem Ataer ve Şişli Halk Korosu
- * Aliye Fişenk